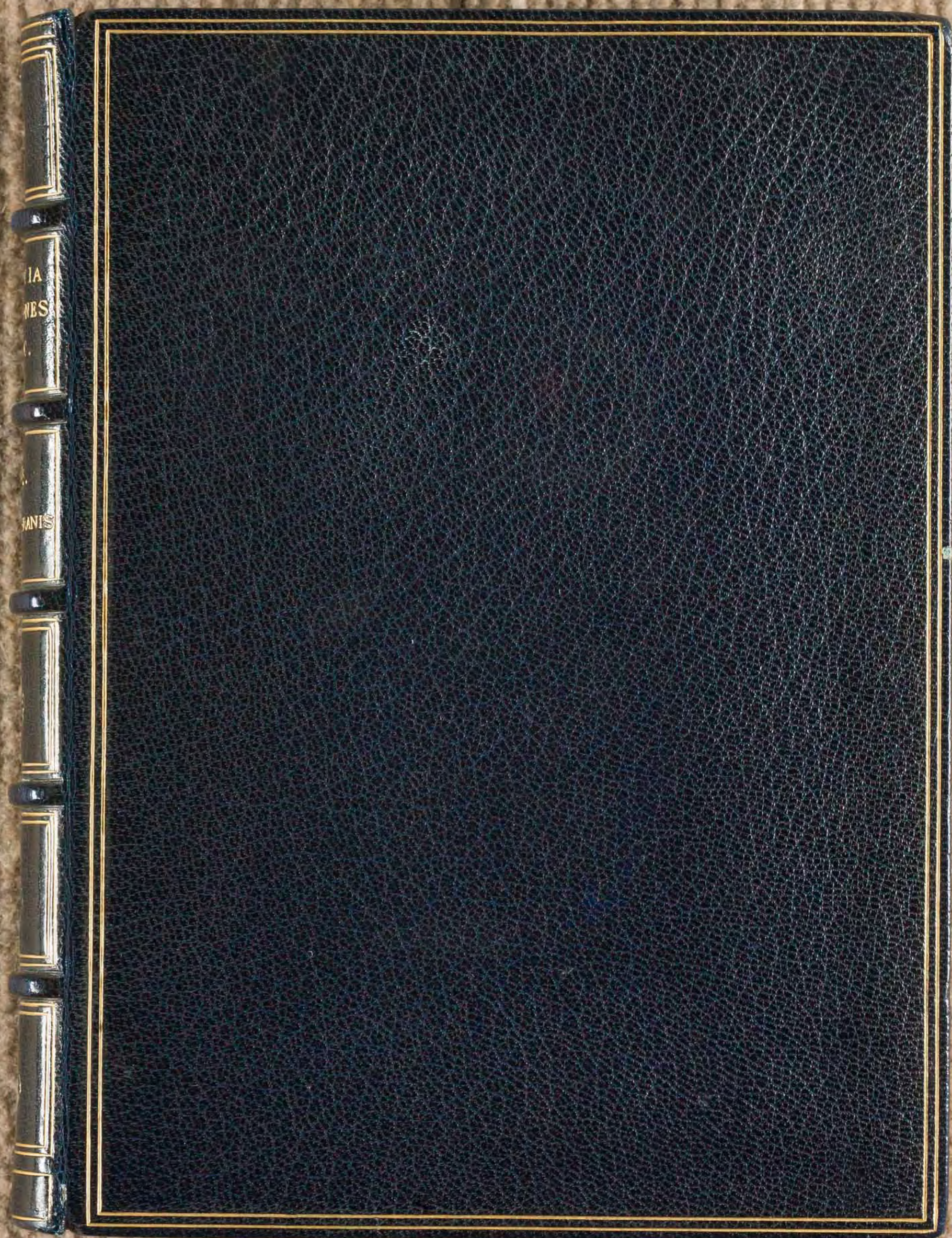

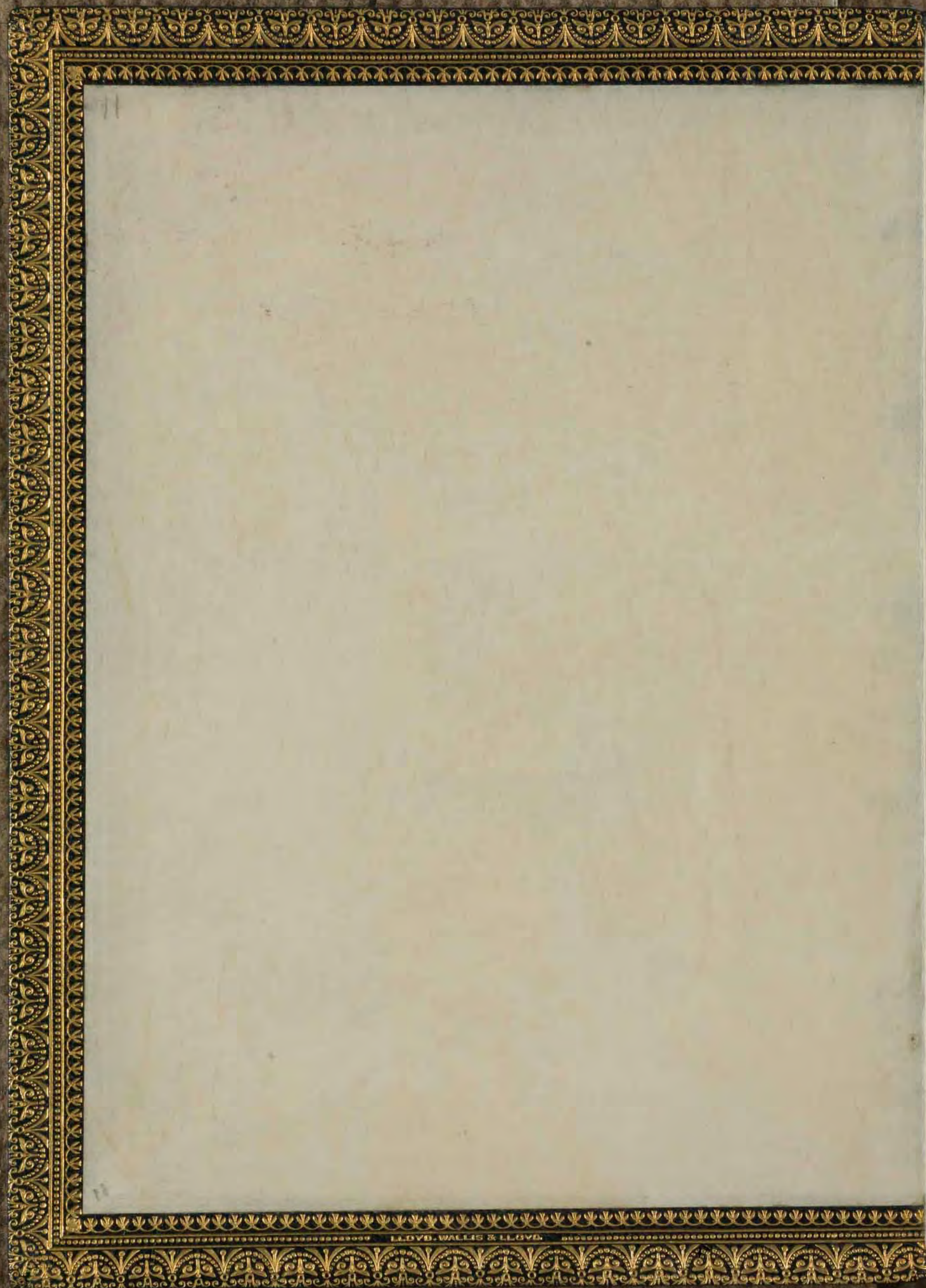

OFFICIA
ORATIONES
ETC.

M S.
IN MEMBRANIS

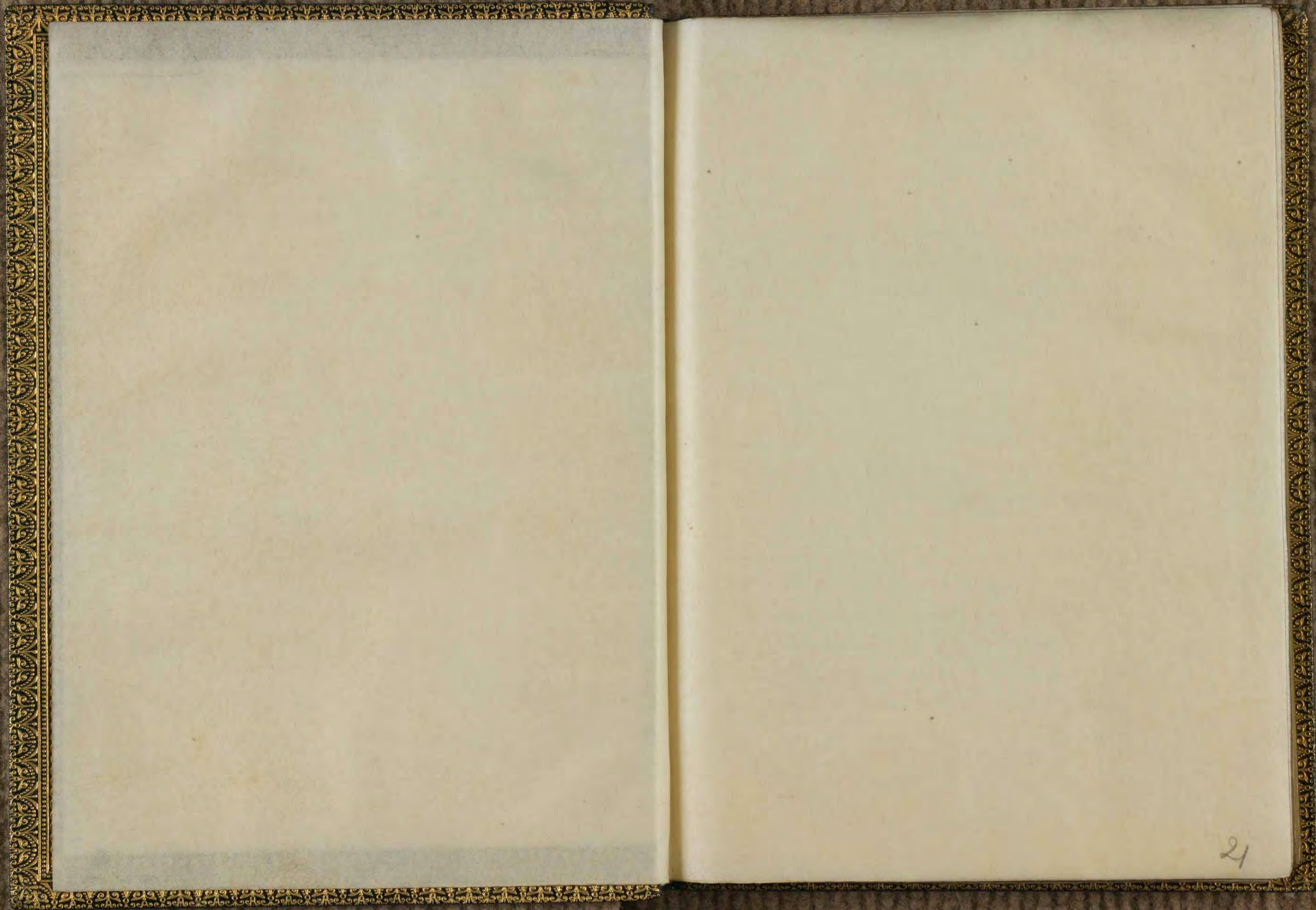

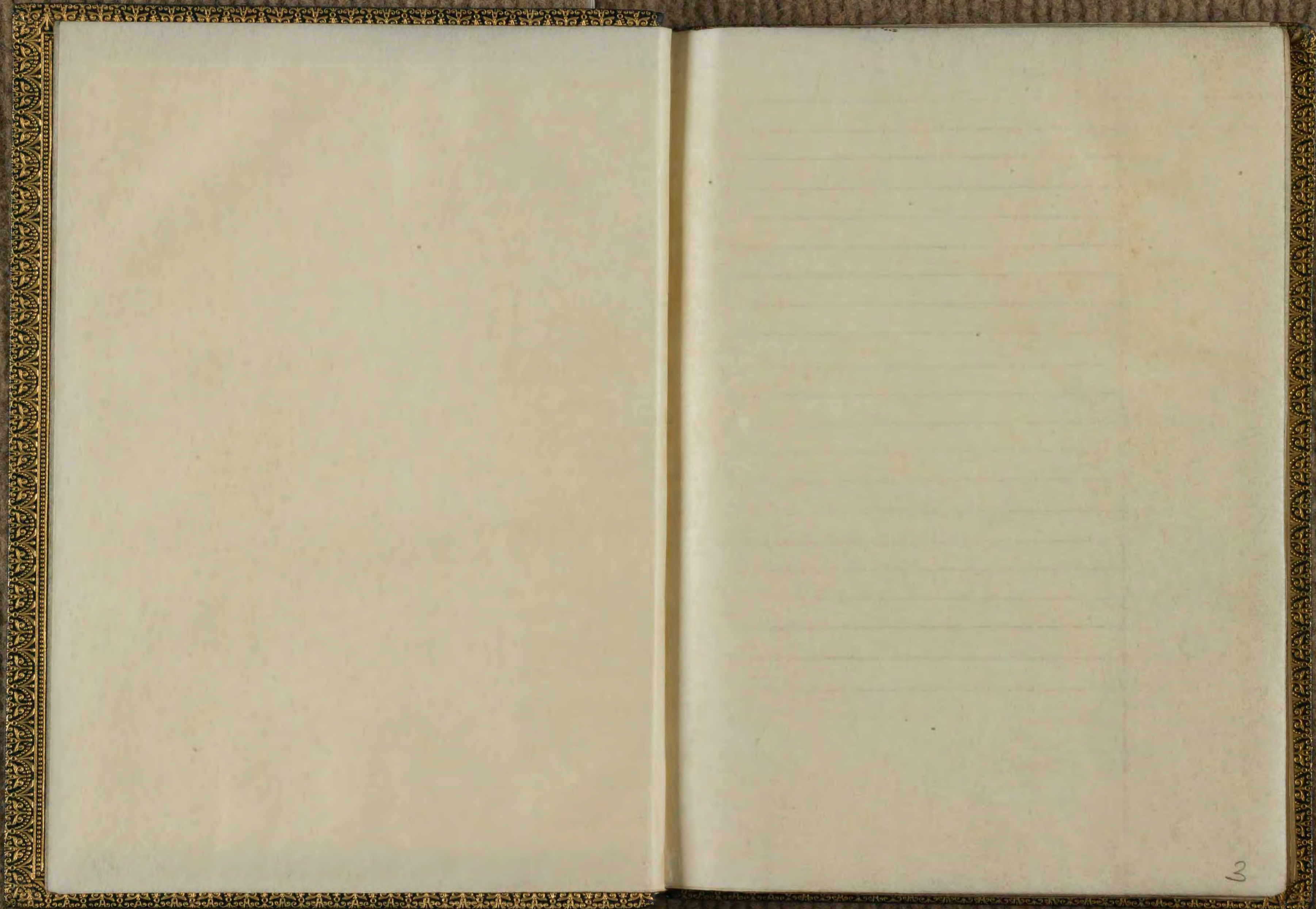

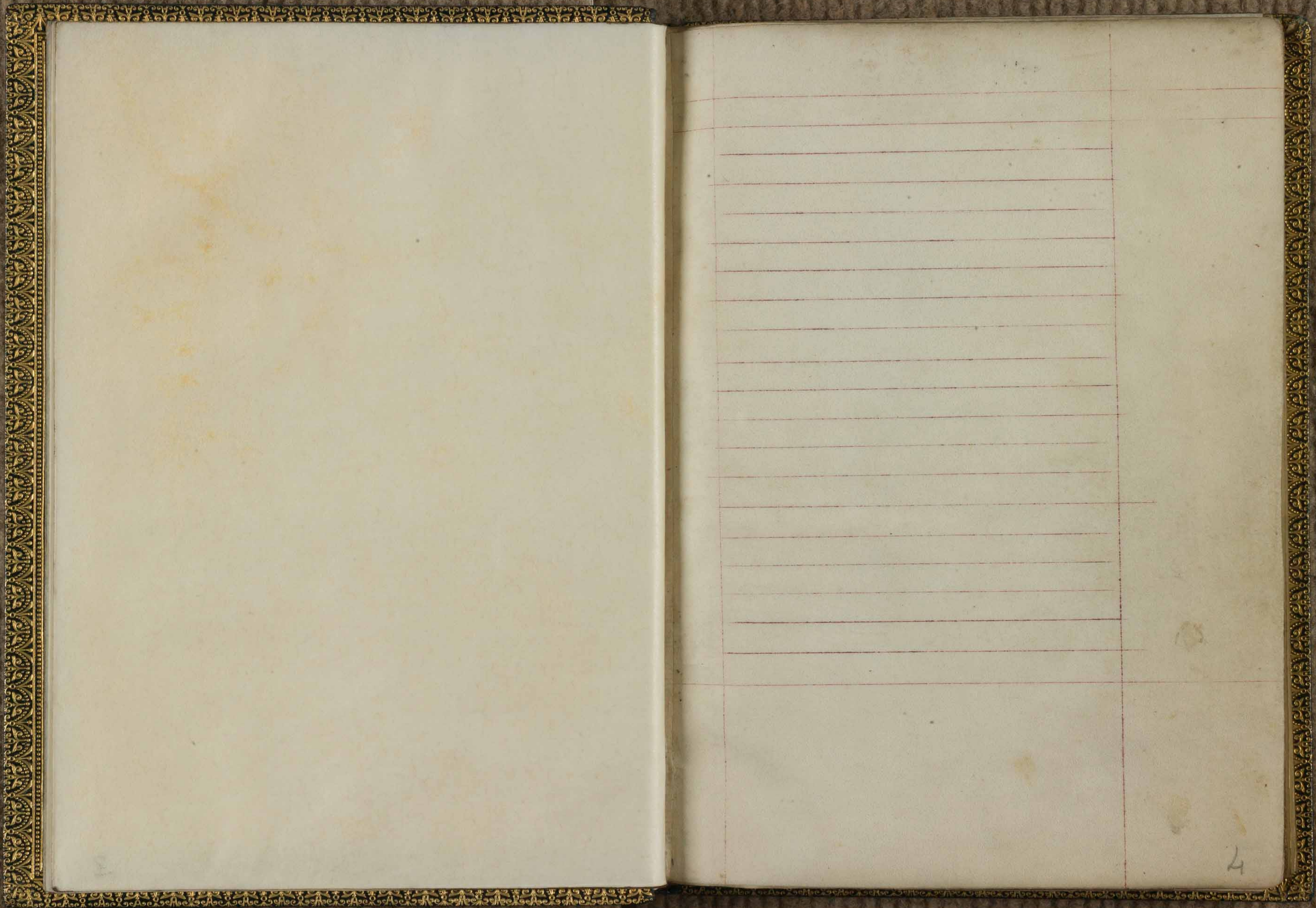

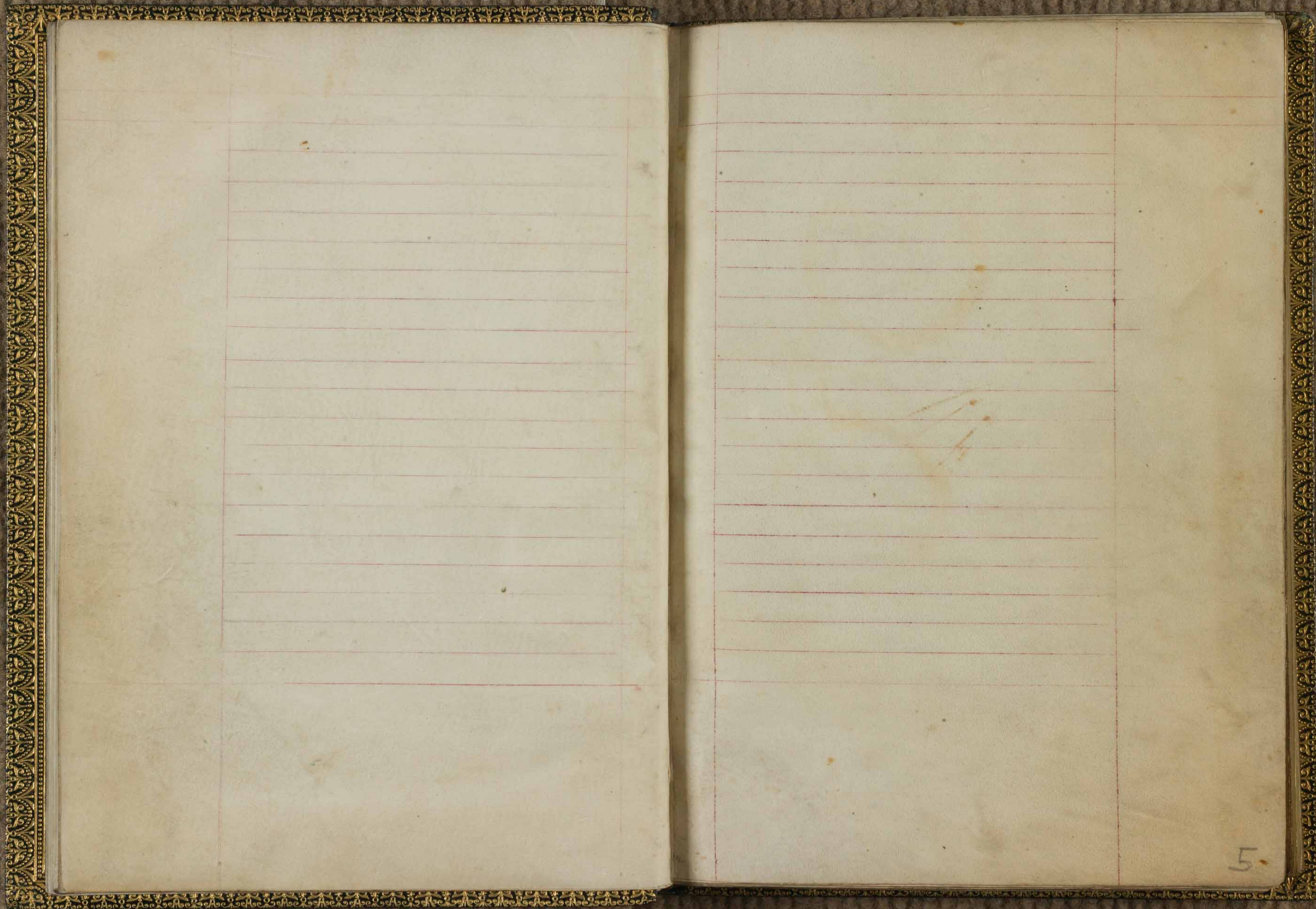
No. 10

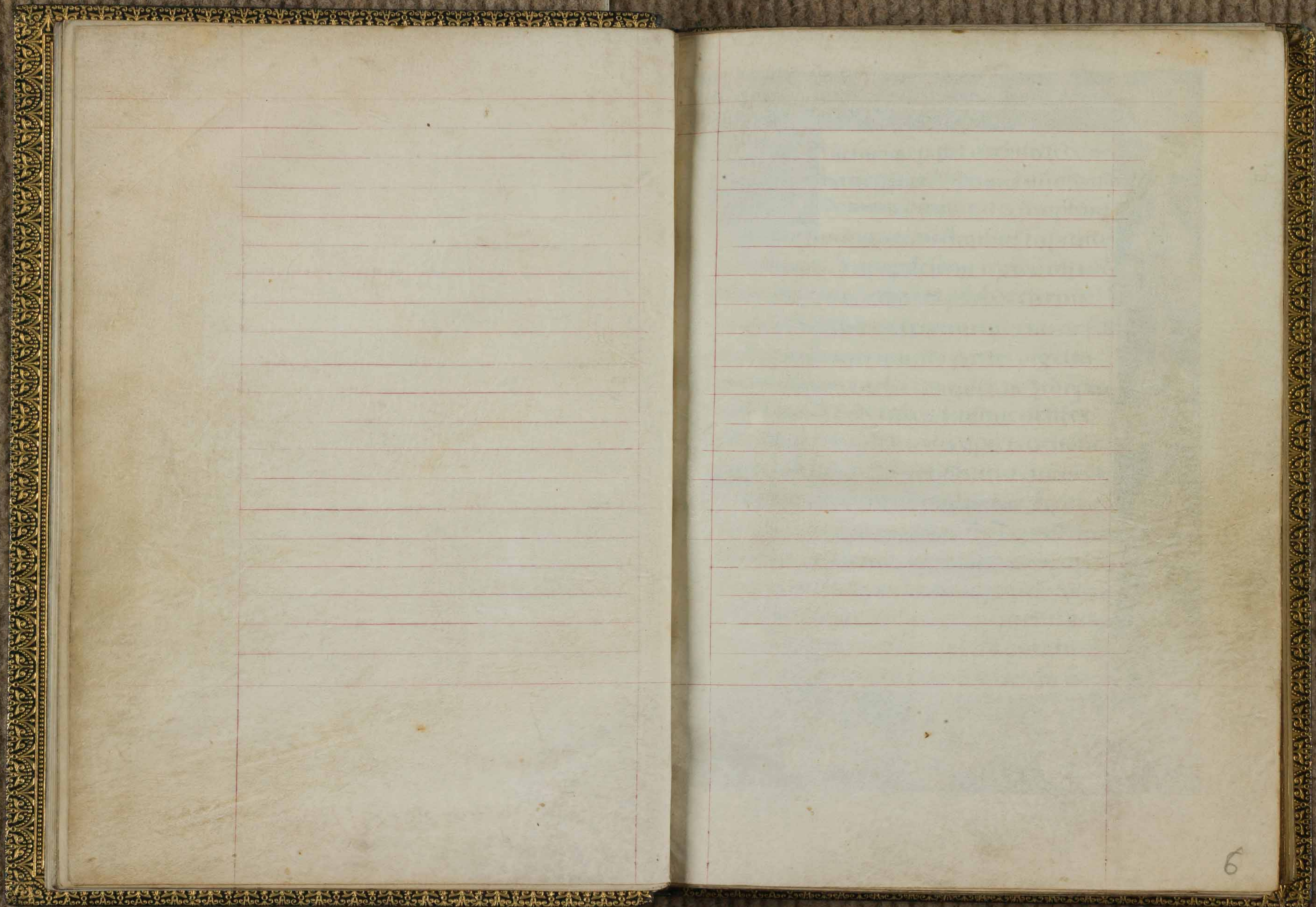
1

ORATIO ELEGANTISSIA DE CREATIONE HOMINIS

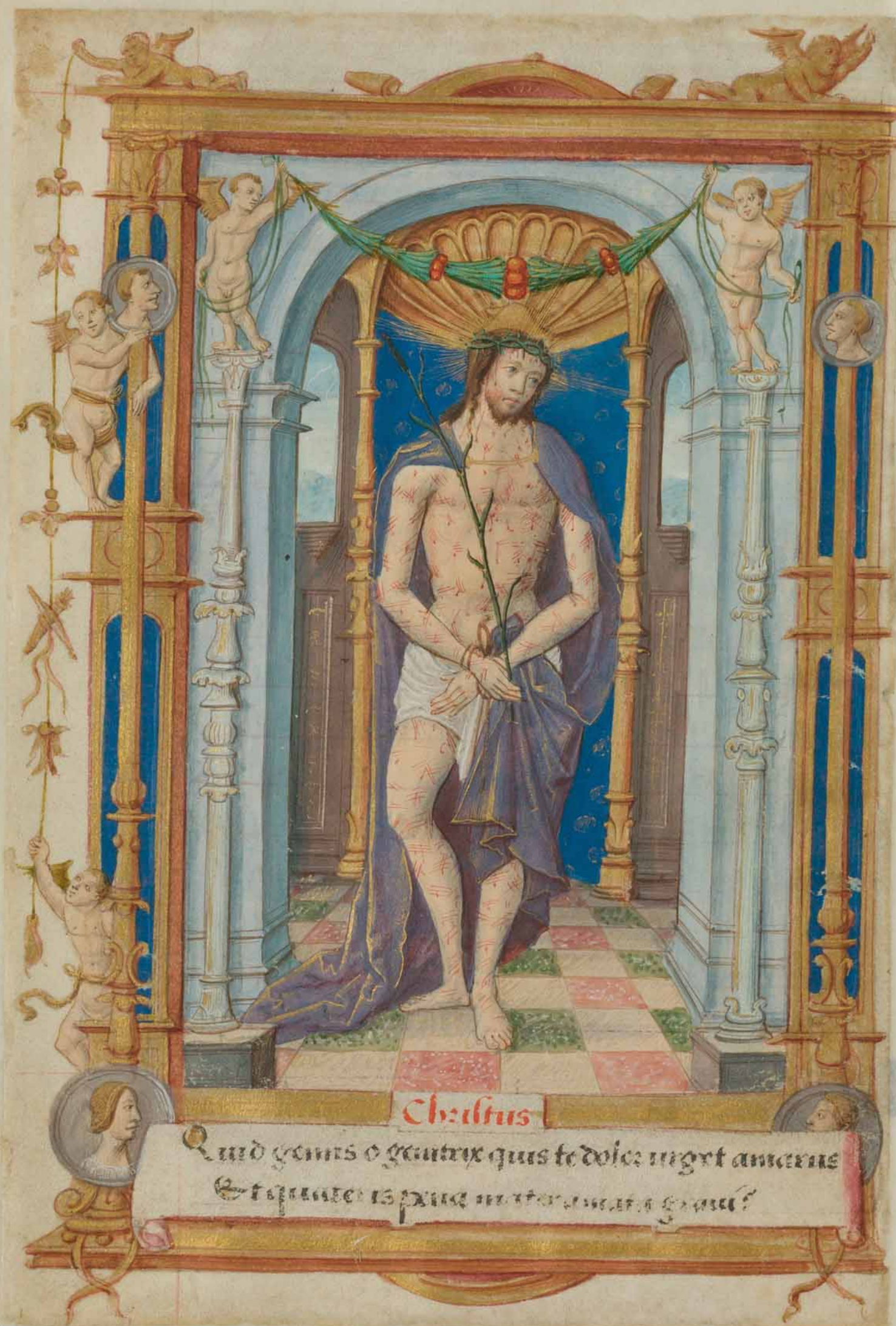
Eum summe pater architecte deus
hanc quam videmus mundana
domum, divinitatis templum
augustissimum, arcane legibus sapientie
fabrefeceris. Supercelestem regionem in-
tibus decoraras, ethereos globos eteris
animis vegetaras, excrementarias ac fecu-
lentas inferioris mundi partes origina-
lissimum turba compleras. Sed opere
absoluto de sideribus summe artifex
esse aliquem qui tantis operis ratione
perperideret, pulchritudinem amaret,
magnitudinem admiraretur. Idcirco
iam rebus consummatis omnibus de producendo
homine postremo cogitasti. Verum nec
erat in archetypis unde novam sobolem
effingeres, nec in thesauris quod novo
filio largireris, nec in subsellis totius
orbis, ubi universi contemplatores iste sederet

Iam plena omnia. omnia summis. me
dñs. infimis ordinibz fuerant distribu-
ta. Sed non erat paternepotestatis in
extrema fetura quasi effeta in defecisse.
non erat sapientie. consilij inopia in re
necessaria fluctuasse. Non erat benefici
amoris ut qui in alijs esset diuinam li-
beralitatem laudaturus. in se illam
damnare cogeretur. Statuisti tandem
optime opifex. ut cui dñi nihil propriū
poterat. commune esset quicquid pri-
uatum singulis fuerat. Igitur indis-
crete opus magnis hominē accepisti.
atqz in mundi positum ineditulio sic
es alloquutus. Nec certam sedem. nec
propriam faciem. nec munus ullum
peculiare tibi dedimus o Adam. ut
quam sedem. quam faciem. q̄ munera-
tute optaueris. ea pro voto pro tua
sententia habeas et possideas. Definita

ceteris natura intraprescriptas a nobis
leges cohercetur. Tu nullis angustis
coherctus. pro tuo arbitrio in cuius
manu te posui. tibi illa presumes. Meditū
te mundi posui. ut circūspiceret inde
commodius quicquid est in mundo.
Nec te celestem. nec terrenū. neqz mor-
talem neqz immortalem fecimus. ut
tui ipsius quasi arbitrariis honorarijsqz
plastes et fictor. in quam malueris tute
formam effingas. poteris in inferiora
que sunt bruta degenerare. poteris in
superiora que sunt diuina ex tua animi
sententia regenerari. O summa dei
liberalitatem summam et admiran-
dam hominis felicitatem. Cui datū
habere quod optat. id esse quod velit.
quo etiam factum ē. ut seruire ei nul-
la dedignetur creatura creataqz
substantia. Hinc terra et elementa

hinc bruta sunt presto et famulantur.
Sic enim a natura institutus homo. ut
ratio sensibz dominaretur frenareturqz
illius lege. omnis tum ire. tum libidinis
furore et appetentia. Sed oblitterata ima
gine dei per maculam peccati. cepimus
miseri et infelices seruire bestis nr̄is. et cum
rege Caldeo diuersari inter illas. hunc pro
cumbere. cupidi terrenorum. obliti patris
obliti patris. obliti regni et date in nobis
in priuilegium pristinae dignitatis. scilicet.
homo cum in honore esset non intellexit:
sed comparatus est iumentis insipientibz
et similibz factus est illis. Verum sicut oēs
in primo Adam qui obediuit Sat̄ane
magis q̄ deo. cuius filij secundū carnem.
deformati ab homine degeneramus ad
brutum. ita in adam nouissimo Ihesu
Christo filio tuo. qui tuam voluntatem
impleuit. et suo sanguine nequitias.

per te misericordiam consequar. ut per te que
in periculoso huius vite pelago in auxilium
aduocam sine naufragio ad optatum
peruenis requiem litus perducas. Te itaqz
pater clementissime peto. ut qui me primum
creasti: quicquid ad laudem tuam per
tinet. me cogitare facias et amare. Sed q̄
fragilis sum. nec possum perficere. sedula
tamen deuotione concedas me studere. ut
redemptionis ac saluationis tue gr̄am con
sequar. Et quicquid deinceps operis agā
ex tua et per tuam et in tua gr̄a. ad laudem
tuam totum peruenire facias. meqz deinceps
tuere a peccatis. et in bonis operibz validio
rem esse precipias. et ut q̄d in hoc corpore
culo duram. aliquid seruiti tibi semper
exhibeam. Post exitum vero aīe mee a corpo
re. veniam oīm peccatorum consequi. et vitam
eternam me percipere concedas. per cū qui
tecum uiuit et reg. per oīa sc̄la sc̄lor. Amen.

Deus glorie et domine misericor
 die. unus solus et verus deus
 et dominus omnium seculor
 tua sunt et tibi debentur soli omnis ho
 nor et gloria. omnis collaudatio et ma
 gnificatio. quia opus tuum, donum tuum
 et omne bonum quodcumque et qualecumque
 ipsam sit. Et nos domine non sumus nisi
 fabricationis tue facture mirabiles a
 te unico creatore. auctore. et fabricatore
 ex solis donis beneficiis et operibus
 tuis a te solo deo vero et uno mirabilita
 condite et constructe. A te accipi deus
 glorie et domine misericordie. quod sum.
 quod vivo. quod sentio. quod intelligo.

A te accipi animam et corpus et
 omnia bona que in anima mea sunt.
 A te accipi pietatis tue dona singula
 corporis mei membra. singulorum
 membrorum partes. quarum tu solus

et numerum et compositiones viresq; omni
nolui. Sic et vires ipsius anime naturales
ut nec vnus pilus in corpore meo sit. cuius
tu solus non sis fabricator. dator et auctor.
Accepi et sanctificationem baptismale
cum tota numerositate virtutum et do
norum tuorum que necessarie sunt viuendi
ad recte tibi placide viuendam et ad
promerendum eterne felicitatis gloriam
propter quam et ad quam nos creasti. et
bona hec omnia nobis tribuisti. Pro his
omnibus ut possum. et ut permittunt
tenebrositas. ariditas omnimodiq; pau
pertas cordis mei. grās ago tibi. benedico
te. collaudo. magnifico atq; glorifico.

Confiteor et abyssum ingratitude
meorum erga te dñiabilissimā. quibus
nec debitas gratiarū actiones pro tanta
immensitate beneficiorum tuorum tibi
vniq; retuli.

Confiteor etiam domine misericordie qz
tot et tantis ingratitude meīs. intorsioēs
nefaras et abusiones execrabiles donorum
et beneficiorum tuorum. que omnia cum
in honorem et gloriam tuam. obsequiaq;
tibi placita conuertere debuissē. in mortē
meam et in iniuriam et cōtūeliā tuam
et in arma etiam impugnationis tue con
uertere non expaui. Et in mortem quidem
meam. dum bona data tua. que mihi vita
esse debuerant. et cum quibz erat vita spi
ritus mei viens meis et pētis in me me ipso
gratuita tua extinxi. Naturalia vero
dona tua grauer lesi et vulneraui. Sed
pluries donis tuis ac datis in superbiam
intumescens odibilem me tibi et hōibz
effeci. In arma vero impugnationis tue
multa ex donis et datis tuis multotiens
intorsi. Pulchritudinem nāq; corporale
quam dedisti mihi in gladium flāmeum

ad exurendas animas per amorem turpitu-
dinis illam conuertere et ea diabolum arma-
m, dms eam in manu, id est in voluntate
et potestate illius, ut in quoscumque permit-
teretur transfugeret et exureret. Adieci etiā
ut gladium istum exquisitis ornatibz
climarem, ut in ipso pugnans aduersū
me diabolus, maiorem tuarū stragē facere
annuarum. Ingenium quod dedisti, nō
solum in dms et inutilibz atqz super-
uacuis immo etiam in noxijs et pernici-
osis tota studiositate exercui.

Domine misericordie quotiens totū
ingenium meum tantum sibi vendica-
uerunt ea que tibi displicuisse ac displi-
cere nūc te illuminante cognosco.

Eloquentiam quam dedisti mihi
quam totam expendisse in laudibus
tuis debueram, impugnāde veritati
et iusticie, ad ornandē falsitati et defendē-

de iniquitati vel potius ad ornandē totam
dedi. Quis enarret vel enunciet vicia et
peccata labiorum meorum? Quis cogi-
tare sufficiat adulationes, mendacia
et vaniloquia quibz labia meata solus
vides cōpolluta? Si cantandi vel canēdi
grām aliquam mihi contulisti, tu scis
quando mihi vel tibi cantauerim, qm̄
ad laudem et gloriam meam, quod ali-
ud peccatum q̄ scelus idololatrie commit-
tebam, quoniam sacras cantiones ho-
noris tuo consecratas in meam gloriam
intorquebam. Et propter hoc cultum
tuum qui creator solus es mihi creature
tue selestissime impendebam. Quis
scrutare sufficiat abyssos peccatorum
meorum preter te qui solus intras
abyssos? Cum alijs autem omnibus
domis ac datis tuis, quis cogitare suffi-
ciat diuinas patientie et longanimita-

tis tue quibus tam ingratum et malum in
tot et tantis malis tandiu tam benigne tam
misericorditer tam dulciter sustines et expec
tas. Sed et modos et vias miras et ineffabiles
tibiꝛ soli notissimas tribuis, quibꝛ immen
sitas bonitatis tue ad misericordiam tuam
me reuocare non cessat. Quis enim anima
ri vel cogitare sufficiat magnitudinem
et multitudinem donorum exemploru
tuorum que per officiosissima creaturaru
tuarum ministeria tanqꝛ per nuncios
fidelissimos nobis incessanter transmittis:
atqꝛ largiris: quare deberent esse cōtinue
ad te deuotissime grāru actiones nostre.

Tu autem vides miserator et misericors
Dñe qꝛ rare et plerūqꝛ nulle sunt. Quod si in
terdum aliquę sunt adeo exigue, exiles,
adeo aride adeoqꝛ tenebrosę sunt et fere
penitus in deuote, ut nec grārum actiones
debeant computari. Ad ultimū autem

In conspectu dominantissime maiestatis
tue tanqꝛ cumulum incogitabilis largita
tis et beneficentie tue commemoro illud
a seculis mauditum omniqꝛ cogitatu
maius clarissimū ac benedicti vniuenti
dei ac domini nrī Ihesu christi incarnatio
nis ac passionis beneficium, cuius nul
le laudes, nulle gratiarū actiones cōdi
gne excogitari possunt. Addo, quod nec
minus reputo quotidianum videlicet
et iuge sacratissimū altaris tui omni ho
nore et veneratione dignissimū myste
rium. Domine misericordie quis ad tā
ta magnalia pietatis et dulcedinis tue
ne dicam condignis vel saltē cōgruētibꝛ
grārum actionibꝛ respondere sufficiat?
Qui meoru dñabilissimas īgratitudi
nes atque in deuotiones circa veneran
dissimū altaris tui sacratissimū myste
rium, nec emarrare, nec enūciare, nec deflere

nec dolere, nec formidare sufficio. quibus
me abominabilem execrabilem et omni
virtute et grā tam sacri mysterii indigē
simum me feci. Hec omnia mala mea
in conspectu clementie tue cōmemoro
et exaggero. licet. arido, frigido, tenebroso
corde pauperrimoq; per omnia, ut attē
dere et interidere miseris nr̄is tibi dībzq;
astantibz p̄cellare maiestati tue mi
liarum libeat. Cuius misericordia
non solum miseris nr̄is nunq; se de
negat. quāpotius in benedictionibus
dulcedinis tue nos precans p̄cellu
minans nos ut mala nostra videamus
et p̄inspirans, ut nobis displiceant,
predonansq; ut ad tribunal clementie
tue cū fiducia veniamus et ad tūc
se pietatis tue vincum tutissimūq;
omniū nostrorū refugium cum spē
indubitata susceptionis, liberationis

et protectionis tue fugiamus. ¶ Non enim
est quo fugiamus a te nisi ad te ipsum
ab ira tua. ad misericordiam tuā. Unde
tu dñe refugium factus es nobis, qui fugi
entes ad te semper suscipis. Tu solus in q̄
tuti esse possumus, non solum modo a mal
is, sed etiam ab vniuersis hostibz nr̄is
et etiam a teipso cuius misericordie sim
patentissimus est. cuius misericordie
superabundantissime dicite omnibz
aduentibus atq; petentibz expositissimē
sunt. **¶ Amen.**

*De gladio spirituali quo debet mactari
anima in oratione et meditatione. sc̄a. ◉*

Quoniam docuit nos ille sanctus ac sapie
tissimus Gregorius. gratiam compunctionis
super omnia promovere p̄uicio inferni, tentato
gladium tuū acuire morte illa, et malis illis
nouissimis penalitatis illius incogitabilis.

¶ Tutor animam peccatricem alloquitur

Hec igitur tibi o Insanissime petre
qui nondum discedis a morte
ista tua pessima, nodum reuertes ad deum
beatissimam vitam, iucundissimamque salutem
tuam. Quia dementia non times a facie
gladii quem vibravit super te omnipotens, qui
capiti tuo impendit. A quo non est possibile
protectionis armaturam esse, nec ullam
effugium. Quare te non transuerberavit
et in frustra concidit cor tuum timore horri-
bili et terrore inasscurabili. An oblitus
es quia ex ore sedentis in throno dei regno
omni seculorum prodit gladius ex utraque
parte acutus quod est dicere et animam et
corpus morte perpetua transfigens.
Procedit inquam incomparabiliter maiore
rapiditate quam fulgur descendens super te
vibratione omnipotentis dei, manus
dei ferientis, et nedum timore concideris,
nedum dolore scinderis. Quia audacia

dei securitate spectas sagittas diuinum iudicem
contra te exterritissimam dei intentissimam.

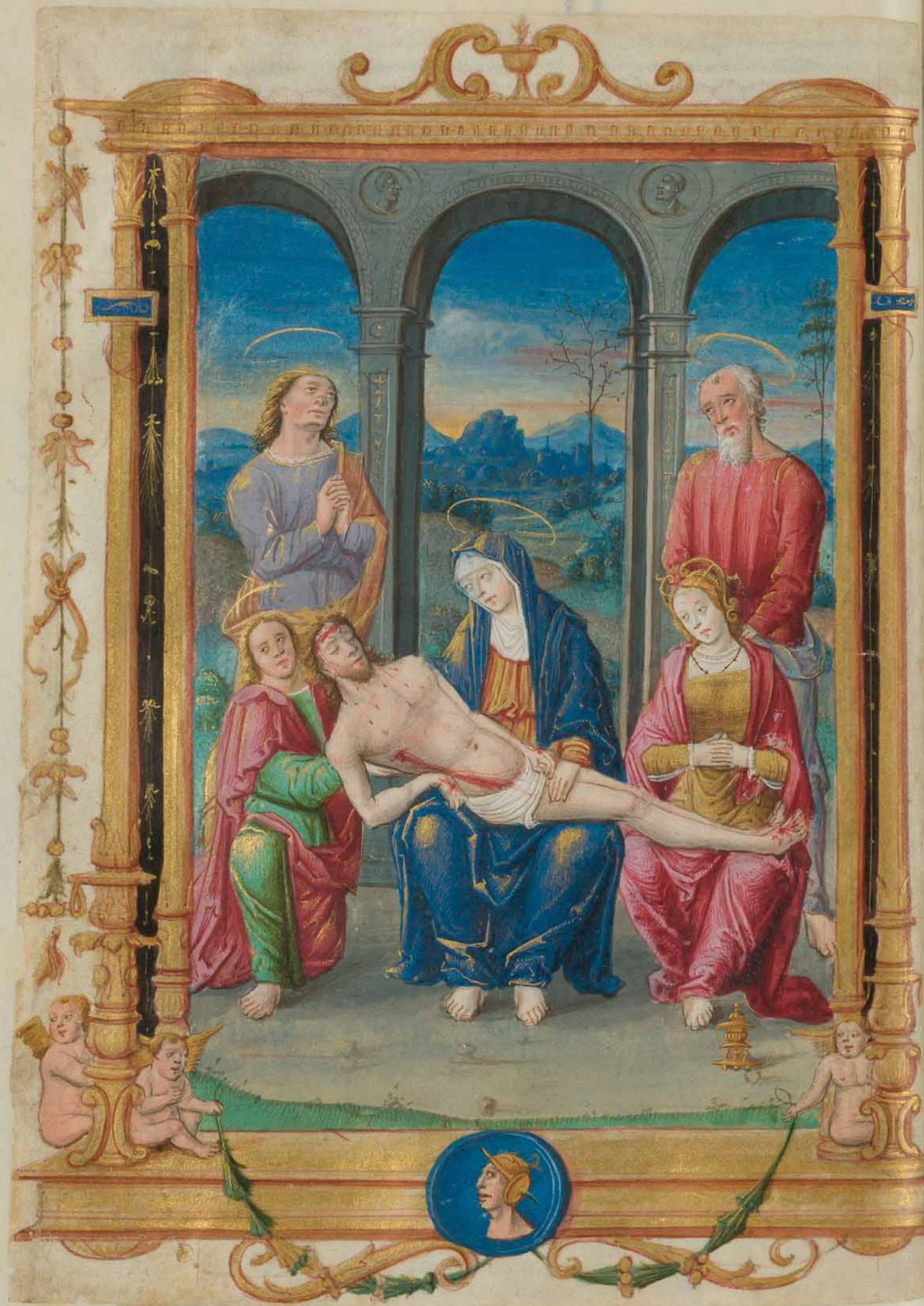
An ignoras o miser omni damnatione et
morte dignissime, quia non est tibi defensio
dei euasio dei adiutorium contra dei ferientis
vindictam. An ignoras quod sit horrendum
incidere in manus dei uiuentis et irati.
Non times ignem illum eternum, flamas
inextinguibiles et ardores sempiternos.
Times a scintilla per modica ignis corporalis,
et non times ab ardoribus immensis et sem-
piternis. Times a morsu pulicis vnius,
et non times ab ira que consumptura est
aduersarios. Nunc miser time, et fuge
dum et timere saluberrimum est, et fugere
tibi possibile. Et patet tibi ille copiosissi-
mus misericordie dei sinus, aut tutissi-
mum dei refugium. Oblaturus igitur pro te
sancte ordinis sacrificium ignem et gladium
tibi assume ex his et huiusmodi, et dic.

Anima mea exspuesce, mens
 mea defice, cor meum scindere,
 Quo me rapitis exactores
 sceleris mei: quo me trudis, pectus meum:
 Quo me tradis, deus meus: Si feci ut
 essem reus tuus, nunquid facere potui, ut
 non essem plastes tuus. Si mihi casti-
 tatem ademi, nunquid tibi misericordia
 tuam pereci: Domine domine si ego
 aduinsi unde me condemnare potes, tu
 ne amissisti unde saluare soles: Noli
 domine noli sic attendere malum meum,
 ne obliuiscar bonum tuum. Vbi est oredax
 deus, ubi est, vbi ego, nolo mortem
 peccatoris: sed ut conuertatur et viuat:
 Domine qui non mentiris, dñe, quid
 est, nolo mortem peccatoris, si tu sepelis in
 infernum ad te clauantem, in te speran-
 tem, in se desperantem peccatorem:
 An detrudere pectorem in gehennam

est, nolo mortem peccatoris. In hoc est. Volo con-
uertatur peccator et viuat. Peccator sum
ego domine, peccator sum. Si ergo non vis
peccatoris mortem, quis te cogit quod non
vis, ut me tradas ad mortem. Si vis ut con-
uertatur pctor et viuat, quid te prohibet fa-
cere quod non vis ut me conuertas et viuam.
An immunitas pcc'i mei cogit te quod nō vis
et prohibet quod vis, cum sis om̃ps deus.
Absit deus meus, non preualeat requiritia
peccatoris confiteritis et dolentis, sententia
omnipotentis. Memento iuste deus et be-
ginie deus. Memento quia misericors es
et creator et recreator meus. Ne ergo me
mmeris bonie dñe iusticie tue aduersus
pctorem tuū. Sed memor esto benignitatis
tue erga creaturam tuam. Ne memneris
ire aduersus reum: sed memor esto misera-
tionis erga miserum. Verum est quia cō-
scientia mea meretur damnationem, et

que precor in te succedebant, cum tā inestima-
bilem commutationem ab ipso quem super
omnia diligebas tibi fieri audiebas. Vere
pertransiuit aīam tuam gladius doloris
qui tibi amarior fuit omnibz doloribz cuius-
uis passionis corporee. Quicquid enim crude-
litatis inflictum est corporibz martyru leue
fuit aut potius nihil comparatione tue passi-
onis, que mirram sua immensitate trans-
fixit cuncta penetralia tua, tuqz benignis-
simi cordis intima. Et utiqz pia dñia non
crediderim te potuisse illo pacto stimulos
tanti cruciatus quam vitam amitteres susti-
nere, nisi ipse spūs vite, spūs consolationis
spūs scs dulcissim tu fili, pro quo moriete
conquereris, tanto periretorquereris te con-
fortaret, te consolaretur, te intus doceret, nō
esse mortem eā absumentem, sed magis tri-
umphum oīa ei subuenientem quod in ipso fieri
coram moribundo videbas.

In tua o regina mundi deige
 mitrix illibata virgo maria,
 ac dextrum omnium celestis
 regni procerum et beate felicitatis colxredū
 coram dei throno et agno iugiter astan-
 tiū. tuq; sacer Euangelista Joannes
 pudicie virginis paranymphe celestis
 tuum scrutator egregie et diuinorum scriba
 doctissime. tanq; in singularis autēticę
 et prerogatiue sanctitatis et dilectionis
 amplioris dignissime, presentia. Ego
 A. omnium filiorum dei ingratisissimus,
 meritorū pauperrimus, et scelerum heu
 abundantissimus, ab omni p̄ferū nicorū
 grauaminibz firmo correctionis propo-
 sito et animo ad emendationē vite meli-
 oris fiducialiter appellandi et lachryma-
 rū mearū profluuijs a districtissima
 tua dñe iusticia, ad clementissimā boni-
 tatis tue misericordiam, prouocandi, dico,

profiteor. confiteor et propono. Quia licet ego
peccator impius, indignus et infirmus.
tantula mea tempora pueritiae metas, adoles-
centie cursum, et prouectionem, virilitatis mee
progressum, immo omnes vite mee progres-
sus. Annos, menses, dies, horas, et momen-
ta, timore tuo postposito, animo irreue-
renti et infructu cogitatu, desiderijs et
conatibus malis, voluntate, proposito et
consensu peioribus, necnon opere consuetu-
dine et contemptu pessimis, incessanter et
impie transegerim, legem tuam peccando
dereliquerim, iusticias tuas prophanauerim,
grām tuam abiecerim, mandata tua non
custodierim, salutaria tua consilia et mo-
nita paruipenderim, pietatis opera segim-
ter neglexerim, dona spūs septiformis
mortaliter a me repulerim, beatitudines
et virtutes maliciose spreuerim, ecclesias-
ticis me sacramentis indignū reddiderim,

Temereque boni, proprięque salutis immemor
peccata commiserim. Observantias ecclesie
sancte catholicas et precepta pertinaciter trans-
gressus flagitiosis meis operibus fidem tuam
violauerim, peccatis meis rursum te filidei cru-
cifixerim, omnibus suis beneficijs et donis
gratuitis ingratus extiterim, flagella
tua licet pauca murmurando susceperim.
In superbia vite, auaricia cordis, inquina-
tione mentis et corporis, inuidiosis actibus,
peculiaribus castimargijs, iracundis mo-
tibus, acediosis torporibus, innumeris volup-
tatibus, actualibus culpis, mortalibus et cri-
minalibus viuens, de malibus peccatis, offensis
spiritualibus, corporis, cordis, et oris iniqui-
tatibus, factis illicitis, presumptionibus teme-
rarijs, crebris inobedientijs, negligentijs
et delictis plurimis, et alijs nefandis ex-
cessibus ex malicia et fragilitate, omnibus inte-
rioribus et exterioribus meis sensibus, te deū

meū grauius et multipliciter offenderim.
Et his malis propius non contentus, ma-
la malis accumulans, alijs occasionem
peccati prebuerim, eos imputeū interitus
meū traxerim. Peccantibz consilium
auxilium et fauorem impenderim, exem-
plis peruersis ipse peruersus innocentes
peruerterim. Ad petā que rarissime fleui
quasi canis ad uomitum, et suis ad volu-
tabrum luti, post lamenta tanq̃ ea non
plauxerim, impudiceredierim. Ac p̃missa
et oīa alia mea facinora tibi cuncta vidēti
notissima, ordine, scientia, loco, tempore
et causa ultra modū auxerim et aggraua-
uerim mala quorum non est numerus,
nequiter cōmiserim, et per ea sententiam
mortis eterne, qua dicitur aīa que pecca-
uerit ipsa morietur, dānabiliter icurrerim,
in iudiciū tuū horrendum et iustissimū
Dñe, et in manū tuam dei diuentis, perim-

ciōse nimis inciderim, indignationem tuam
incurrerim a consortio celestis exercitus
me separauerim et ab iniquitate mea in hac
usqz diem quasi per talentū plumbi resi-
deo, ut resurgere non adiecerim promittēte
te premia eterna reuuerim, et te mortē cōmi-
nantem perpetuam, et diuitias bonitatis
patientie et longanimitatis tue, in anime
mee periculum, et salutis dispendium cō-
templērim. Tamen tu rex fortis et potens
ultor, metuende, terribilis, et iuste iudex,
de cuius ore sedentis in throno procedit
gladius per iudiciū et iusticiam bis acutus
contra iniuriam, ostendens mihi boni-
tatem et patientiā, sustinuiisti et expecta-
sti ut mihi miserearis. Prolongauimq̃
tatem, et tu bonitatem continuasti, in
charitate perfecta miserans dilexisti me,
attraxisti, dissimulasti propter peniten-
tiam omnes transgressiones meas et

scelera mea. Contemptus et ingratitudines
et delicta non improxasti mihi. beneficia
non detraxisti propter crimina. tolerasti
patienter omnia mea flagitia. custodisti
me ne ultra quicquam committere grauora.
Non fecisti mihi secundum peccata mea. nec
iuxta iniquitates meas. Non tribuisti pro
malis mala. sed pro malis. bona. Non
intulisti mihi opprobria. non irrogasti co-
micia. retraxisti manum ultricem vibrantem
super me vindicte gladium. distulisti sente-
tie mortis executionem. Suspendisti iudi-
cium et iusticiam. prorogasti spe correctionis
uite mee terminum. et peccatorum meorum
ultionem dignissimam usque in horam preteritam
misericorditer auertisti. In miserationibus
tuis multis factum est. ut non sum consumptus.
ne perpetuum sustineam saluationis dispen-
dium. patrimonii celestis iacturam. beate
visionis carentiam. damnum corporis et

Anime. damnationis pernam. non mortui
durus dolorem. inextinguibilis ignis
incendium. stridorem dentium. tenebras.
fletum. luctum. et grauamen.

Ex premissis igitur domine. si a me faciem
auerteris et misericordiam despexeris. si
iniquitates meas obseruaueris. si in ira
tua arguendo me misericordiam tuam sub-
staxeris. et antique misericordie recorda-
tus non fueris. si imperpetuum mihi ira-
sceris et misericordiam a me peccatore in eternum
absconderis. si iusticie tue solum me iudi-
caturus ascenderis. et oblitus fueris mei
finaliter infernum. Sciens me pre iniqui-
tatum mearum multitudinem et graui pec-
catorum onere me culpabiliter in hac vita
grauatum non indebite. timensque duri
similiter si tantis tribulationibus adiuto-
rem non inuenere. post hanc vitam me
plus et multo fortius aggravari. Ideoque

IN

VIRTUTE

LABOR

IN

VIRTUTE

LABOR

deus iudex, iuste, in his scripturis lachryma-
rum mearum atramento conscriptis. A te
irato et iusto iudice et a sententie tue diuine
ad te placatum et misericordem patrem mise-
ricordiarum, qui tardam nescis misero-
diam, et cui proprium est misereri semper et
parcere, quia superiorem non habes, cum
tu sis solus altissimus et in misericordia
copiosus. Ad tribunal clementie bonita-
tis et misericordie tue que iudicium super
exaltat in spe venie. Ego miser ad te mi-
sericordem, cuius misericordie non est
numerus prouoco et appello. Et te regina
et matrem misericordie omnesque sanctos
et electos dei. Et specialiter vos iudices
iusti comilitones apostolos peto, et instanter
instantius instantissime pro me petore
miserrimo ad deum meum suppliciter inter-
cedatis. Ac iterum et iterum et cum omni
qua possum deuotionis et humilitatis

instantia a te cuius misericordia plena est
omnis terra, et per te in celis preparata, et
in eternum edificata gratiam et veniam.
Et quia in misericordia diues es, clemen-
tiam et misericordiam peto mihi dari,
cum ipse deus meus scis, cuius miserationes
sunt super omnia opera tua. Quia
cum volueris nimis omnem misereris, et qui
gratiam et misericordiam in quacumque petore
hora ingemuro mihi dare possis et de-
lis. Subiciens corpus et animam, vitam,
res, statum, et tempora mea, nec non
omnes et singulos misericordie tue ad-
herentes seu adherere volentes protectioni
et gratie abundantissime bonitatis et
misericordie tue domine deus pater vinge
me Ihesu Christe, et spiritus orphanorum
paraclite, in diuinaque trinitas bene-
dicta. **¶** Protestor etiam quod presentem
oroni mee deuotionem aspectibus

LABOR
VIRTUTE
IN

IN
LABOR
VIRTUTE

tuis sepius publicare ac mores et vitam au-
xilio tuo quanto celerius potero corrigere
et emendare volo.

Rexo etiam te fili dei crucifixe, ut lateris
tui vulneris signo, quo illam in cruce pen-
dens oronem. Pater ignosce illis, quia nes-
cunt quid faciunt, consignasti, et in qua
pro tua reuerentia, es exauditus. Hinc etiam
oratiunculam meam diuine prouocationis
misericordie clementer consignes, et eam mise-
ricordie multe facere digneris efficacem.

Requiens te sacer scriba Iohannes
quatinus meam patrem oronem tibi commisse
virginis matri cum exorone pro me publi-
ces. Et tu regina misericordie eam cum
ostentatione pro me pectoris uberum tuorum
quem genuisti, dei filio notifices.

Et aquos filii clementissime capiti cum
oblatione pro me passionis sanguinis
vulnerum tuorum et mortis, offeras,

acceptabilemque facias, alme temeritati, ut
per eam et alia pietatis opera, gratiam
et misericordiam, peccatorum remissione
et deam, requiem et vitam increas sem-
piternam.

Ad me

Sequitur oratio apostolorum.

Dia iusticiam meam tanquam
fragilitati et demeritis tuis in-
tolerabilem declinans, ad tribunal miseri-
cordie mee tanquam ad superiorem iusticie,
sub spe de me humiliter appellasti. Idcirco
quoniam misericordia te redem, in miseri-
cordia te saluum feci, misericordiam docui,
misericordiam et non morte volui, miseri-
cors sum, miserator longanimis et multum
misericors, immo sum pater misericordiarum.
Et quia regina glorie, mater miseri-
cordie, mater mea, a dextris meis, prote bona
loquens, et misericordiam postulans, cui
non est mihi fas aliquid denegare, ob

reuerentiam et pietatem multitudinis
misericordie mee, et intercessionem matris
mee, omniumque electorum, gratie et misericordie in gloria
participum. Appellationem tue misericorditer
defero. Et te ad tribunal misericordie mee
clementer admitto, tibi que ut misericordiam consequaris
omnium dierum vite tue terminum preceptorum
ad prosecutionem meam et ipsius assentionem
assigno. Ac latam contra te sententiam
iusticie mee propicius relaxo. Ita ut si
usque in finem misericors fueris, misericor
diam tamen meam quam aliquando pecces, a te
non dispergam et damnam, neque nocebo
in veritate mea ut abiciam te in finem,
sed pro peccato vapulabis, tamen non peribis.

*Amma deuota verba amoris ex diuinorum
munerum recordatione dicit in medium profert*

Ergo ne redemptor optime
poterit posthac anima mea
tantis aucta beneficiens aliud velle

quipiam, nisi te concupiscere, te meditari,
te suspirare, te perenni studio querere, te
sperare solum, te denique flammata charita
te diligere atque indesinenter amare.

Poterunt ne mitissime Ihesu, qui post
hac te iubente sunt emersura discrimina
dura, graua ac intolerabilia putari: debi
tisque tibi velut inexperta noui certaminis
onerisque molesta deuocere ac prosternere
pectus. Dicet obsecro redemptor optime
quicunque sunt hactenus iniquissime gesta,
dignis assiduisque deflere lamentis.
Licet tibi conciliari, licet indiuiduo
federe iungi. Licet efficacia totisque utpare
ardentioris animi votis exoptata auxili
atricis gratie fauorisque tui manera prome
rer, eisque ne minime quidem temporis destitui
pactis, Maxima sunt fateor que postula
mus, sed usque adeo necessaria, ut absque
illis salutis nostre ratio constare non possit.

Porro ab eo petuntur qui digne gaudent, nec
largiendo nocuit aliqui fatigari. Liceat igitur
his veras immineq[ue] fallentes obtinere diui-
tias, q[uo]d et inter eas facile fieri possent non abigo
ut inualecente grauiore quolibet conflictu
absq[ue] mihi relictus videar, penitusq[ue] desert[us].
Ab ubi hoc ipsum exerce[n]di magis neq[ue]
enim temere potes facere quicq[ue] euemere
dulcissime Ihesu preceperis: tu maxime
subiectam tibi, ne labascant, continue m[un]de,
Q[uia] sicut est humane fragilitatis infirmi-
tas forte cecidero, iuxta prophetica[m] de tua
bonitate sollicitationem, manu suppo-
nito ne collidat. Hoc autem te d[omi]ne Ihesu
fauente, corruat celum ut ita dixerim
et orbis vniuersus, durabo, perferam,
persistam, et instar montis solidissimi
te Ihesu dulcissime conseruante non
mouebor. De affectus amoris

hec verbulum in medium protulit amor

*Oratio beati Anselmi ad Ihesu Christu[m]
pro gratia lachrymarum obtinenda, ex
peccatorum recordatione, dicenda.*

Haste d[omi]ne verbum patris
qui venisti in hunc m[un]du[m]
peccatores saluos facere

Ergo te per dulcissima[m] misericordie
tue viscera, m[un]di vitam meam,
meliora actus, compone mores. Tolle
de me quod mihi noceat, et tibi displiceat.
Da quod nosti tibi placere, et mihi pro-
desse. Quis enim potest facere m[un]du[m]
de m[un]do conceptam seminare: nisi
tu solus: Tu es deus omnipotens, infi-
nite pietatis, qui iustificas impios,
et viuificas mortuos, qui multos pecca-
tores et non sunt. Tolle ergo de me, q[uo]d
tibi displiceat in me. Imperfecta enim
mea plura vident oculi tui. Mitte
queso manu[m] pietatis tue, et tolle de

De me quicquid offendit oculos bonita-
tis tue in me. Coram te dñe est sanitas
et infirmitas mea. Illam precor serua
istam sana. Sana me dñe et sanabor
saluū me fac et saluus ero. tu qui
infirma sanas, sana, conseruas. qui
solo nutu tuo restauras durata, et
collapsa. Si enim digneris in me agro
tuo bonum seminis serere, necesse est
ut manu pietatis tue prius euellas
spinas vicioꝝ meoꝝ. Dulcissime,
benignissime, amantissime, charissime
preciosissime, desideratissime, amabi-
lissime, pulcherrime, infunde obsecro
multitudinem dulcedinis et charita-
tis tue, pectori meo. ut nihil terrenū
vel carnale desiderem, nihil cogitem
sed te solum amem, te solum habeam
in corde et more. Scribe digito tuo in
pectore meo dulcem memoriam melli-

flui nominis tui, nulla vnq̃ obliuio
ne delendum. Scribe in tabulis cordis
mei voluntatem et iustificationes
tuas, ut tēnēse dulcedinis dñm
et precepta tua semper et ubiq̃ habeā
pre oculis meis. Succende mentē meā
igne illo quem insisti in terrā et volu-
isti vehementer accendi, ut sacrificiū
spiritus contribulati et cordis cōtriti,
obortis lachrymis, quotidie offeram
tibi. Christe dulcis, bone Jhesu sicut
desidero, sicut tota mente peto, da mihi
amorem tuum sanctum et castum
qui me repleat, teneat, totūq̃ possideat.
Et da mihi euidentis signū amoris
tui. Irriguum lachrymarū fontem
iugiter emanantem, ut ipse quoq̃
lachryme in metūū testentur amore.
Ipse prodeant, ipse loquantur, quātū
te diligit aīa mea. dum pre immo

amore dulcedinis tue nequeā me a lachry-
mis temperare. Reminiscor pie domine
illius bone mulieris Anne que ad taber-
naculum rogatura pro filio venit de qua
scriptura refert q̄ vultus eius post lachry-
mas et preces non sunt. amplius indiūsa
mutati. Sed memor tante virtutis tāq̄
constantie dolore torquor et verecundia
cōfundoꝝ quia me miserum minus deorsū
iacere intueor. Si enim ista fleuerit et ī fletu
perseuerauerit mulier que querebat filiū.
Quomodo plangere et in planctu persis-
tere debet aīa que querit et amat s̄helum
et ad eum peruenire desiderat. Quomodo
gemere et flere debet talis aīa nocte ac die.
Respice ergo et miserere mei. Dolores cor-
dis mei multiplicati sunt. Da mihi cō-
solationem tuam celestem. et uolisper-
nere aīam pro qua etiam mortuus es.
Da mihi lachrymas ex toto affectu. que

pectorum meorum possit soluere vincula.
et tua iocunditate semper repleant aīam
meā. Sed non cum ueris et perfectis uiris q̄z
destigia nequeo imitari. Saltem tñ deuotis
mulieribz quātulacūqz portione in regno
tuo merear adipisci. Venit quoqz mihi in
meritem alterius mulieris mira deuotio
que te in sepulchro iacentem amore pro que
rebat. q̄ recedentibz discipulis a sepulchro
non recedebat. et que sedebat tristis et merēs
diu multūqz flebat. Et quia pre ceteris
dilexit. et diligendo fleuit et flendo. que
sunt. et querendo perseuerauit. Ideo te
prima inuenire et videre meruit. teqz al-
loqui. et non solum hoc. sed et discipulis
gloriose resurrectionis tue prenūcia extitit.
Sugitur ista fleuit. et in fletu perseuerauit
mulier. que uiuentem cū mortuus q̄rebat
que te manu fidei non tangebāt. quomodo
plangere et in planctu perseuerare debet

anima que te redemptorem suū iam celo
residentem et ubiq; regnantem corde
credit et ore confitetur. Quomodo ergo
flecte debet talis anima et gemere que
te toto corde diligit, totoq; desiderio con
cupiscit videre. Solum confugium
et una spes miserorum. dñe cui nūq̃
sine spe misericordie supplicatur, presta
mibi hanc grām propter te et nomen
sanctum tuū. ut quotiens de te cogito
de te loquor, de te scribo, de te lego, de te cō
fero, quotiens tui reminiscor tibi assis
to, laudes ac preces ac sacrificiū offero
totiens obortis lachrymis in conspectu tuo
copiose et dñe flectam, ita ut efficien
tur lachryme panes die ac nocte. Tu qđ
rex glorie et om̃ virtutum magister
magis nos docuisti verbo et exemplo
gemere et flere q̃ videre dicens nobis
Beati qui lugent, qm̃ ipsi cōsolabuntur.

Tu fleuisti lazarium amicum et lachryma
tus es valde super periturā ciuitatem.
Rogo te dñe per illas beatissimas lachry
mas et per omnes miserationes tuas
quibz nobis perditis mirabiliter sub
uenisti, da mibi grām lachrymarum
quam multum desiderat et a te petit
anima mea, quia sine dono tuo non
possum habere illam. Per spm̃ sc̃m
tuū qui dura corda peccatorum mol
lit et ad fletum compungit da mibi grām
lachrymarū. Da mibi irriguū inferius
et irriguū superius, ut sint mibi lachry
me panes die ac nocte. Propter merita
eorum qui tibi placuerunt et deuotis
sime seruierunt, miseremini miseremini
serui tui et da mibi grām lachrymar
Efficiat in conspectu tuo deus meus
olocustum pingue per igne cōpūc
tionis in aether totus in ara cordis mei.

et tanq̃pinguissimū olocustum assumat
in odorem suauitatis. Da mihi fontem
irriguū, fontem perspicuū in quo lauet
assidue istud inquinatum olocustum
Dicit enim me tibi totum obtulerim ope
rante grā tua in multis tamen offendo
quotidie propter nimīā fragilitatem
meam. Da ergo mihi grām lachrymarum
benedicte et amabilis deus, precipue dū
altaribz tuis assisto, et tibi sacrificium
quod tu ipse es offero, ex multā dulcedie
amoris tui et cōmemoratione misericor
diarum tuarū, prepera hunc mensam
in cōspectu serui tui, et da mihi eam in
potationem, ut quotiens volo satier ex
ea. Tribue probitate et pietate tua
ut calix iste inebrians tuus q̃ preclarus
satiēt sitim meam, ut inhiat tibi spiritus
meus, et ardeat mens in amore tuo obli
ta diuinitatis et miserie. Audi deus meus

Audi lumen oculorū meorum, audi quod
peto et da quod petam, ut audias pie exora
bilis domine ne efficiaris mihi inexorabilis.
Qui uiuis et regnas ī scā bñdictus. ā.

AD POSTULANDAS LACHRIMAS. ORATIO

In impotens mitissime deus
qui scitienti populo fontem
uiuentis aque de petra eduxisti: edue de
cordis nr̃i duricia compunctionis lachry
mas, ut et peccata nostra plangere. Vi
leamus, remissionemqz te dominante con
sequi mereamur. Per dñm nostrū jhm

In virtute **I**n labore.

**Commemoratio domine Cene
et de Institutione altaris sacra^{ti}**

Ihesu pissime qui transiens
de hoc mundo ad patrem,
postq̄ cenasti corpus tuum
et sanguinem discipulis obtui memo-
riam dedisti, et nobis sumendum reli-
quisti, placuitq; tibi ut tuo refecti corpo-
re et potati sanguine essemus os de ossi-
bus tuis, et caro de carne tua. **P**eto ergo
et obsecro domine, per virtutem huius
ineffabilis sacramenti, ut dignum me
facias grā tua, et tanta redemptione
non frauder, et fac me tanti mysterii tua
miseratione participem, quatinus hac
participatione donatus, optatam mere-
ar peccatorum veniam, et grām profici-
endi in fide spe, et caritate percipiam,
et ad gaudia sempiterna pertingam

Amen.

De ablutione pedum discipulorum xpi

Maxime Ihesu et vere humilitatis exemplum. qui discipulorum tuorum pedes lauare dignatus es. Deto et obsecro domine. purga meos affectus ut utroque gemma videlicet charitate purgatus et accus. ad te purificatorem meum securus accedam. Purifica me in fine dierum meorum. et emunda me ab omnibus maculis peccatorum ut dimissis negligentis et peccatis meis. finis mei in die mortis abscedant. qui meum calcaneum observant. Dirigere domine digneris pedes meos in viam pacis. ut de manibus omnium inimicorum meorum liberatus te laudem et benedicam cum electis tuis omnibus in secula seculorum. Amen

Quid dicitur

Non lauabis michi pedes in eternum

Christus

Si non laueris te non habebis partem meam.

Cum quanta gr̃ar actione est salutā
 dus dñs Ihesus in missa. Ita ut in ip̃a hora
 eleuationis dñci corporis. pr̃cedat corā eo
 cū gr̃arum actione deuotissima, et dicat p̃tor.

Ene ueneris tu benedicte sal
 uator, et benedicat tibi q̃cqd
 tibi benedicere potest, pro tot
 et tantis magnalibus pie
 tatis et dulcedinis tue, pro tot et tātis dignitatib⁹
 magnificentie et glorie tue. Ecce oculi tui
 sacratissim vident ariditatem, frigidi
 tatem, tenebrositatem, vacuitatem oī
 modū et paupertatem cordiū nostrorū.
 Ecce non sufficimus ad gr̃arū actiones et
 benedictiones et collaudationes tuas, quā
 potius per omnia deficiamus a debitis de
 uotione et gratitudine, etiam pro vincto
 aduentu tuo de celis, pro vincta descensione
 tua, sed nec totus mundus regratiari
 tibi posset, quatenus iḡr pro q̃tidianis

assiduusque et indubitante innumerabilibus
nemo tibi satis gratus satisque deuotus
esse potest. Tu ergo ne attenderis et ne res-
pexeris ad tantos defectus nostros tantamque
paupertatem, sed respice potius ad super-
abundantissimas diuitias pietatis et dul-
cedinis tue, que te huc adduxerunt et de
supereminetissimo glorie tue solio, huc
descendere te fecerunt, et in manibus patris
sacerdotis qui tam venerandum tamque
sacrum mysterium in nomine tuo celebrat,
posuerunt, tamquam oblationem patri mise-
ricordiarum gratissimam et acceptissimam.
Vbi offerris per manus illius pro tota
ecclesia et ex parte ipsius, placam nobis pa-
trem misericordiarum hoc placabilissimo
eius acceptissimo sacrificio, quo placat
est cum nobis in ara crucis agnus inma-
culatus. Agnus dei qui tollis peccata mundi,
offerens te metipsum eidem hostiam in

odorem suauitatis. Vbi pacificasti per san-
guinem crucis tue siue quem in celis siue qui
in terris sunt. Domine misericordie qua
ta deuotione quantis piarum lachrymarum
profluuiis memorandi ac iugiter reco-
gitandi essent nobis tam indebita nostris
miseris, tam stupenda tamque excedentia
omnem admirationem et omnem cogitatum
beneficia. Tu igitur qui vides quod longe
fecimus diem nostris a tam necessariis tam
salutaribus tam desiderabilibus nobis, tamque
bonitati tue gratis et acceptis dominis.
Adiuua imperfectum nostrum et supple
tam miserabiles defectus nostros tamque mor-
tiferam paupertatem superabundantissimis
diuitis gratiositatis tue. Emunda
nos ab omnibus inquinamentis carnis
et spiritus et reple nos omni sanctitate
et gratia. Hoc inquit fac per virtutem venerandi
tamque ineffabilis sacramenti. Quod et

propter hoc tuipſe inſtituiſti et celebrādū
eccleſie tue tradidiſti. In quo mirificetiſſiā
virtus tua ſemper operatur quod nulla
virtus nature, nulla potentia, preter ſin
gularē illā et omnibz dominatiffimā
ac ſupereminentiſſimā tuā operari
poſteſt. Videlicet ut panis ille materialis
et vinū viſibile in ſacra tiſſimū corpus
tuū et viuificam ſanguinē tuū cōuertā
tur. Quam tam mirificam operationem
tuā ſolūqz omnipotentiffimē virtuti
tue poſſibilem, et te doctore, et te auctore, te
inſpirante magnifico munere grē tue
credimus et tenemus. Que fides inter mi
rabilia ſive miracula tua in re virtutis
et grē tue domini eſt.

Sed mirabiliter et miſericordiſſime
conſulis paruulitati et infantie nūc
nūc per ſigna iſta ſacramentalia. Non
enim capaces ſunt immenſitatis veritatis

tue ut ipſa eſt et ſe exhibet ad plenā fruitiōē
cuiusqz ſupernę illius ac ſupereceſtis hieruſa
lem. Adeo nūqz ſtrictum eſt, adeo modicū
et anguſtum eſt os humane anime, quod
eſt intellectus ipſius ut iſta morte pūtiſ
miſere, in iſtud per ſemetipſam nudū ac
lucidiffimū intrare non poſſit. Et propter
hoc ſub ſignis iſtis ſacramentalibz et per
ipſa intrat veritas quoquo modo vinū et
viuificans omnia, veritas incogitabilis
ſuauiſſimæ, veritas abundantiffimæ ſacie
tatis et plenitudinis in animas noſtras.

Domine miſericordie in Iheſu xpē
nōne tu vitæ et fons vitæ indefectiffimus
atqz redundantiſſimus. Nōne tu panis
vitæ et panis viuus qui de celo deſcendiſti,
et das vitam mundo? Non ſtet igr ante
te mors animarū noſtrarū, fugiat q̄quid
mortiferū in nobis eſt de facie tua e
ſentia glorię tue, per virtutem tā venerandi

mysterij tui. Intra penetralia cordium
nostrorum et profundissima animarum nostrarum.
Ibi sentiamus te vitam nostram, te viuifica-
plenuissimam suauissimamque refectionem
nostram. Sentiamus inquam eousque
ut omnia que displicent bonitati tue,
nobis displiceant, ut ab omnibus vicis
et peccatis nostris totos nos abstrahas et abri-
pias, totos nos trahas ad te, immo totos
rapias in te, conglutines et vnias tibi, vni-
one purissimam sanctissimam tibi que placitis-
simam amoris.

*Oratio deuotissima post sumptionem
sacramenti a sacerdote dicenda.*

Efice nos, satia et firma hoc
pane vite, id est viuo et vero
hoc pane vite hoc est de te ipso qui
de celo descendisti, panis viuus ac verus qui
das vitam mundo, et extingue in nobis
omnem famem carnalium ac secularium

desideriorum. Pota nos et mebra hoc pane
viuifico ac saluberrimo te ipso et extingue
in nobis omnem ebrietatem vel potius
insaniam vitiorum. Hec inquam operare
in nobis de te ipso per ipsam viuificam
corporis et sanguinis tui refectionem.
Tu enim es domine misericordie in te metipso
et per te metipsum quod est dicere inquit
deus, in quantum verbum summi et etiam
patris cibis et potus et refectione vitalis
saluberrima et super omnem cogitatum
suauissima animarum nostrarum.
Quanta igitur est corruptio palati cor-
dis mei, quantus error virtutis mee
appetitus interioris, quanta peruersi-
tas gustus mei spiritualis, qui in te
nihil suauitatis inuenio, nihil huius
saporositatis sentio in te. Quia magna est
multitudo dulcedinis tue domine, sicut
clamat cum admiratione regius pro

propheta tuus dauid. Et addit Augustinus
qui soli sapit qui palatum cordis non
perdidit de febre iniquitatis. Hec febris
in dñe Ihesu Chaste abstulit mihi palatu
cordis et sensum predilectis saporis tui, quo
incoGITABILITER bene sapis omnibz illis q̄s
ab ista febre tam mortifera tñqz periculosa
liberas. Sana me dñe qm̄ infirmus sum.
Et hoc est mihi iudicium certissimum
istius infirmitatis mee tam profunde.
q̄ tu non sapis mihi, qui non solum es
in ultmate suauitatis scipidus et sapo
rosus, sed etiam fons abyssalis omnium
deliciarum spiritualium.

Domine in Ihesu Chaste q̄ permi
ciosum q̄ stupendum q̄z profundū
est chrys illud infernale atqz mortife
rum quod firmam inter me et te. Hec
chrys viciorum et peccatorum quod diui
dit inter me et te et odorem suauitatis tue

venire non sint ad nares spiritales cordis mei.
A ufer domine misericordie istam mortiferam
diuisionem inter me et te ut sentiam odorem
unguentorum tuorum. Curram inq̄ ad te
et percurram viam mandatorum tuorum, que
ducit ad te veritatem et vitam. Viam verita
tis in qua non est offendiculum erroris, aut
fallacie in qua nemo habitat, in qua sola
tutissime et absqz omni periculo ambulatur.

Hanc mensam sacratissimam, bñdictā,
venerabilissimā et omnibz sanctis adorādam
hanc mensam opulentissimā fac mihi in
viticam, plenissimam fortissimāqz
refectionem. Ita ut in fortitudine illius
ambulem tota quadragena vite istius,
donec perueniam ad eminentissimā subli
mitatem glorie quam preparasti dilectis
et electis tuis. **A. men.**

*Sequuntur deuotissime orōnes ante
celebrationem misse*

Dulcissime atq; amantissime
domine. quem nunc deuote
suscipere desidero. tu scis infir-
mitatem meam et necessitate
quam patior. in quantis malis et viciis
iaceo. q̄ sepe sum grauatus. tentatus. tur-
batus et inquinatus. Pro remedio ad te
venio. pro consolatione atq; subleuamine
te deprecor. ad omnia scientem loquor. cui
manifesta sunt omnia interiora mea. et
qui solus potes me perfecte consolari et ad-
iuuare. Tu scis quibz bonis indigeo precor
et q̄ pauper sim in virtutibus. Ecce sto an-
te te pauper et nudus grām postulans et mi-
sericordiam implorans. Refice esuriente
mendicium tuū. accende frigiditatem meā
igne amoris tui. Illumina cecitatem meā
claritate presentie tue. Verte mihi omnia
terrena in amaritudinem omnia graua
et contraria in patientiam. omnia infirma

et creata in contemptum et obliuionem.
Erige cor meum ad te in celum. et ne me
dimittas vagari super terram. Tu solus
mihi ex hoc iam dulcescas usq; in seculum
quia tu solus cibus et potus meus. amor
meus et gaudium meum. dulcedo mea
et totum bonū meū. Utinam me totali-
ter ex tua presentia accendas. combures.
et in te transmutes ut vnus tecū efficiar
spūs per grām interne vnioms et lique-
factionem ardentis amoris. Ne patiaris
me ieiunum et aridum a te recedere. sed
operare meum misericorditer sicut sepius
operatus es cū sanctis tuis mirabiliter

Amen.

*Abbreviatio Illius orōis. que sic auspi-
catur. Summe sacerdos. est enim Ambro-*

Domine Ihesu Christe dulcissime
redemptor noster qui te obtu-
listi deo patri hostiā puram

et immaculatam in ara crucis pro nobis pecca-
toribus et dedisti nobis carnem tuam ad ma-
ducandum et sanguine tuum preciosissimum
ad bibendum et posuisti misterium istud
in virtute spiritus tui dicens. 2. Nec quotienscumque
feceritis in mei memoriam facietis. Rogo te
domine per hanc tam miram et memorabilem
charitatem tuam qua nos miseros et indi-
gnos sic amare dignatus es ut lauares nos
a peccatis nostris in sanguine tuo. Rogo namque ut
ficias me indignum seruum tuum tantum miste-
rium tractare. contemplari et suscipere ea
reuerentia et honore. deuotione. et timore
quibus oportet et deet. quatinus per hoc omni-
um peccatorum in coram etate deum merear accipere
et tuo sancto spiritu repleri. O benignissime
creator et redemptor quis digne hoc celeste
sacrificium celebrare vel suscipere potest. ubi
caro tua in veritate sumitur. ubi sanguis
tuus in veritate bibitur. ubi una sumus

conunguntur. ubi adest sanctorum presentia
angelorum. nisi hunc tu feceris dignum
De tua ergo infinita bonitate. misericordia
et pietate confisus accedo ad altare tuum
licet peccator et indignus. ut offeram tibi sa-
crificium quod tu instituisti. et offerri pre-
cepisti in commemoratione tua pro salute
nostra. O dulcis Christe. Iesu bone. lumen
eternum. indeficiens panis vite. qui nos semper
reficis et in te nunquam deficis. respice mibi.
accende me in amore tuum. Illumina et
sanctifica deus tuum. et ab omni immundicia
illud euacua. et imple gratia tua pleniusque
conserua. Et fac me dignum tuis sanctis
altaribus ministrare. Et precor ut in hoc altari
ad quod indignus et peccator accedere presumo
acceptabiles tibi hostias offeram tibi pro
peccatis et offensionibus et negligentis meis
innumeris. meis excessibus quotidianis. et pro
peccatis omnium christianorum uiuorum et defunctorum

et specialiter eorum pro quibus intercedere
intendo et teneor. parentium magistrorum
benefactorum et recomendatorum meorum
tam uiuentium quam defunctorum. Qui uiuus et regis

**Item. Oratio deuotissima ante sancta
Communione**

Domine mitissime et super omnia
suauissime deus, adesto suppli-
cationi mee et per magnam mise-
ricordiam tuam emunda me
ab omni inquinamento peccati, ut digne
possim accedere ad perceptionem corporis
et sanguinis tui. Nosti et bene nosti benignis-
sime domine Iesu Christe quantis illusionibus
et vanitatibus omni hora et sine intermis-
sione infelix animus meus voluitur, et
multotiens ita euenit ut ipse dulcissime
perspicias, quod si me dimitteres ire secundum
meam pessimam et damissimam volun-
tatem, me ipsum totum, in magna peccati

voraginem precipitarem. Scrutator cordium
et omnium rerum deus tu nosti omnia
peccata mea quaecumque egi vel adhuc ago. Sta-
teor clementie tue, me nimis esse dignum,
vanum, superbum, iracundum, impatientem
lubricum, et aliis diens multis quibus
humana fragilitas laxari et discerpi solet
multum inquinatum. Ecce deus meus pius-
sime non verecundor expandere coram te
omnes iniquitates meas. O deus ex tua
misericordia respice me et ad penitentiam
meam, et suscipe confessionem meam, et dele
iniquitatem meam. Si iniquitatem
obseruaueris domine, domine quis sustinebit?
Propterea propitius esto mihi domine, propi-
tius esto mihi peccatori. Nosti quod fragilis et
inflectua sit anima mea, et delicta mea
ante te non sunt abscondita. Et nunc
secundum morem accessurus sum ad
communione corporis et sanguinis tui

q̄ cum diligenter intueor quanta sit reueren-
tia agendam, q̄ pura deuotione et cōsciā sit
sumendam, et q̄ munda mentis cogitatione
debet esse qui tam meretricem est suscepurus
misterium, non parum de mea perceptione
formido. Sed vehementissime timeo, ne in die
magis iudicij, dñatio mihi sit, q̄ ad tāta
et tam magnam rem, tam indignus accedere
presumo. Et ideo repetita confessione deus
meus expono maiestati tue omnes iniqui-
tates meas et iniquas cogitationes meas
fateor, quas abiecto timore diuino dñeliter
amplector. Exoro tamen maiestatem tuā
clementissime deus, scis q̄ sepius ita facio
q̄ in tam sordido dñse corpus et sanguine
tū repono, dñu dico non parco mihi.
Est enim cor meū immūdu, et oēs sensus
mei immūdi, et sic intus et foris imundus
non inuenio in me aliquid in me munda
ubi honeste et sicut deet corpus et sanguine

tū reponam. Non tamen despero de tua mi-
sericordia, quia si tu vis potes me mundare.
Succurre ergo dñe succurre mihi p̄tōri. Sum
indignus sicuti sunt et ego fateor. Verbera
me, corripe me, et q̄ diu vixero castiga me tuū
peccatorem in tua misericordia confidentem
donec omnis rubigo p̄ti recedat a me, que per
tanta temporis intervalla indurata est i
me et in laboribz domus mee, fateor et iterū
fateor, p̄tōr sum, immūdu sum, Indignus
sum, tamen nō recedo a te dulcissime Ihu,
et si infirma mente teneo te, oro te nō recedas
a me, donec ab omni contagione p̄ti absol-
uas me, et sic carnem tuam manducantem
et sanguinem tuū bibentem perducas me
post mortem carnis ad salutem dñam
ubi cū ceteris christianis, ego non tunc p̄tōr
te laudem et glorificem per oīa sēla scloz. ā.

Item alia oratio deuotissima an suscep-
tionem huius venerandi sacramenti

Domine non sum dignus ut
intres sub tectum meum: sed ta-
tum die verbo et sanabitur anima mea.
Domine non sum dignus
ut intres sub tectum meum: sed confisus de-
tua pietate et clementia accedo, infirmus
ad medicum vite. Immundus ad fontem
misericordie, cecus ad lumen claritatis eter-
næ, egenus ad dominum celi et terre, nudus ad
regem glorie, ovis ad pastorem, figmentum
ad suum creatorem, desolatus ad patrem
consolatorem, reus ad dei et hominum
mediatorem, miser ad misericordiam, cri-
minosus, ad indulgentie largitorem,
mortuus, ad vivificantem, impius ad
iustificatorem, induratus, ad gratie infu-
sorem. Rogans immensam clementie et
misericordie tue abundantiam, quatinus
digneris sanare meam infirmitatem,
lauare feditatem, illuminare cecitatem,

ditare paupertatem, vestire nuditatem,
reducere erronem, consolari desolatum,
reconsiliare reum, dare misericordiam misero,
indulgentiam criminoso, vitam, mortuo,
iustificationem impio, benedictionem gratie
indurato. Ut te panem angelorum
regem regum et dominum dominatum
tractare et suscipere merear ea corporis
castitate et animi puritate, ea cordis
contritione et lachrymarum fonte, et
leticia spirituali et celesti gaudio, eo
timore et tremore, ea reuerentia et hono-
re, ea fide et humilitate, eo proposito et
amore, ea deuotione et gratulari actione
quibus oportet et expedit anime mee. Ita
ut placide et libere ac benignè sit ad salutem
meam et omnium fidelium tam viuorum
quam mortuorum. Amen.

*Oratio deuotissima ad beatissimā uirginē
ante susceptiōem huius venerādi sacramēti*

Herte accessum ad hec sancta
sanctorum habeamus o bene
dicta inuentrix grē, genitrix
uite, mater salutis, ut per te suscipiat nos
qui per te datus est nobis. Excuset apud
ipsum integritas tua, culpam nostre cor
ruptionis, et humilitas tua deo grata in
remam impetret diuitati. Copiosa charitas
tua nostrorū cooperiat multitudinē peccatorū,
et fecunditas tua gloriosa, nobis conferat
fecunditatem meritorum. Domina nra
mediatrix nra, aduocata nra, tuo filio
nos reconcilia, tuo filio nos representa.
fide o benedicta, per grām quā inuenisti,
per misericordiam quam peperisti, ut qui
mediante te fieri dignatus est infirmitatis
et miserie nostre particeps, te quoque interce
dente me participem faciat huius venerādi

sacramenti. Amen. *Ad patrem*

Gratias actiones post sacrosctam communionem

Gratias tibi ago domine deus
pater omnipotens qui me
dignatus es faciare corpore et
sanguine dilecti filij tui domini nostri
Ihesu Christi. Deprecor immensam clemē
tiam tuam omnipotens et misericors dñe
ut hec sancta cōmūno non sit mihi ad in
dicium et cōdēnationem, sed mihi arma
tura fidei, et scutum bonę voluntatis, ad
euacuandas dēs imminē insidias de mente
mea. Et precipue ad extirpandā superbie
pestem, lingue libidinem et lingue proci
ritatem. Et ad illud cōmūnum introire
faciat ubi lux vera perpetuaq; gaudia
iustorum. Amen

Gratias actiones ad filiū post cōmunionem

Ibi ago laudes et gratias
domine Ihesu Christe, qui me

INC INC INC INC
ad sanctum altare tuum ad implendum
officium mihi commissum accedere permisisisti
corpulq; et sanguinem tuum offerre et
sumere concessisti. Presta domine ut hec
consecratio, oblatio et perceptio non mihi
proveniant ad iudicium et condemnationem
sed pro tua pietate prosint mihi ad tuta
mentum mentis et corporis et ad salutem
anime mee. Sint etiam ad honorem omnium
sanctorum iam in gloria triumphantium.

Ad indulgentiam et remissionem fidelium
defunctorum penas adhuc sustinentium
et ad profectum viventium christianorum.

Qui vivis et regnas. per omnia secula seculorum.

*Oratio deuotissima post susceptionem
huius venerandi sacramenti dicenda*

Intemerata et in eternam
benedicta singularis et in
comparabilis virgo dei
genitrix maria, gratissimum deus plebi

spiritus sancti sacramentum. Iamna regni celorum.
per quam post deum totus vivit orbis ter
rarum. De te enim dei filius deus et omni
potens deus suam sanctissimam fecit ma
trem. assumens de te illam sanctissimam
carnem per quam mundas qui perditus
erat, salvatus est. Et eius preciosissimo
sanguine, mundas ipse redemptus est
et ipsa peccata remissa sunt. formans
eam in preciosissimo utero tuo. de precio
sissimo sanguine tuo. Vincens eam eterne
et incommutabili divinitati sue, a quo
bona cuncta procedunt. per quem omnia
facta sunt, quem adoro. Qui sacratis
simam carnem suam cum preciosissimo
sanguine suo dat quotidie fidelibus
sub forma panis et vini in cibum viaticum
et refectionem animarum salutarem
et vitalem. Quam qui digne manduca
verit, habet vitam eternam. Qui autem

Indigne manducat, iudicium sibi mandu-
cat et bibit sicut pluries feci. mea culpa,
mea culpa, mea grauissima culpa. **Q**ui
autem non manducauerit, non habet
vitam eternam. Et propterea merito di-
cimus quia per te post deum totus uiuit
orbis terrarum. **P**er hanc fidem te deprecor
dei genitrix uirgo semper maria, inclina
aures tue pietatis supplicationibus meis
et esto mihi peccatori miserrimo propitia
et in omnibus auxiliatrix. Rogans pro me
apud fontem pietatis et misericordie crea-
torem et redemptorem nostrum Ihesum christum
filium tuum deum omnipotentem deum
a quo bona cuncta procedunt, per quem
omnia facta sunt, qui non uult mortem
peccatoris, sed ut magis conuertatur et uiuat.
Cui proprium est misereri semper et parcere.
Ut ipse per ineffabilem misericordiam suam
precibus et meritis tuis absoluat me ab omnibus

peccatis meis per que ei displicui, tribuens mihi
deum humilitatem, deum mansuetudinem
et obediendi gratiam, fidem, spem, et charitatis aug-
mentum cum perseverantia. Custodiens me
a reciduo peccati, et a tentationibus demonum
mundi et carnis, ita ut non amplius seruiam
demonibus quibus seruui in multitudine sce-
lerum meorum uidelicet, in Superbia, Vana
gloria, cupiditate, auaricia, Inuidia, luxu-
ria, ceterisque id genus negligentis multis
quibus peccavi et alios peccare feci. mea culpa,
mea culpa, mea maxima culpa. **Q**ui uis
perdidi regnum celorum et societatem ange-
lorum, et quotiens offendi possimum filium
tuum, quotiens letificavi demones malos
et eterna promerui supplicia, totiens mea
culpa, mea culpa, mea grauissima culpa.
Ideo deprecor te dei genitrix et perpetua uirgo
maria, quatinus mihi deum impetres,
ab ipso filio tuo a quo bona cuncta procedunt,

qui etiam illuminat omnem hominem
ex meritis in hunc mundum fac ut ipse
illuminet mentem meam lumine gratie
sue. Inflammas eam igne suauissimi sac-
tissimiq; amoris sui. Et faciat me seipm
cum p're et spiritu sancto super omnia dili-
gere et timere firmiterq; ei adherere. man-
data eius custodire. peccata ac peccatoru
occasionem vitare. Eius acerbam factaq;
passionem ac patientiam imitari. bonis
operib; abundare. prospera mundi despi-
cere. et nulla eius aduersa formidare.

Talem deniq; penitentiam in hac p'nti
uita pro p'ctis agere. que ei precib; et meri-
tis tuis beneplacens sit et grata. Amen.

*Quattuor officia q' christus in oib; missaru
solemnis adimplet et perficit*

Quoniam officium est. medicationis.
quo medetur ecclesie sue sancte theriaca diuifica
sacratissime carnis sue. et sirupo saluberrimo

O custos fidelissime: quomodo condignas
gratias rependam tibi pro omnib; que fecas
tibi. Non est in uerbis meis retribuere tibi.
sed ipse pater luminu qui te condidit glorio-
su et sanctu ab initio conditionis tue immo-
rentia tuam conseruauit. sicut scit sicut
pot. sicut decet obedientiam tuam qua ei
exhibes in me custodiendo remuneret.

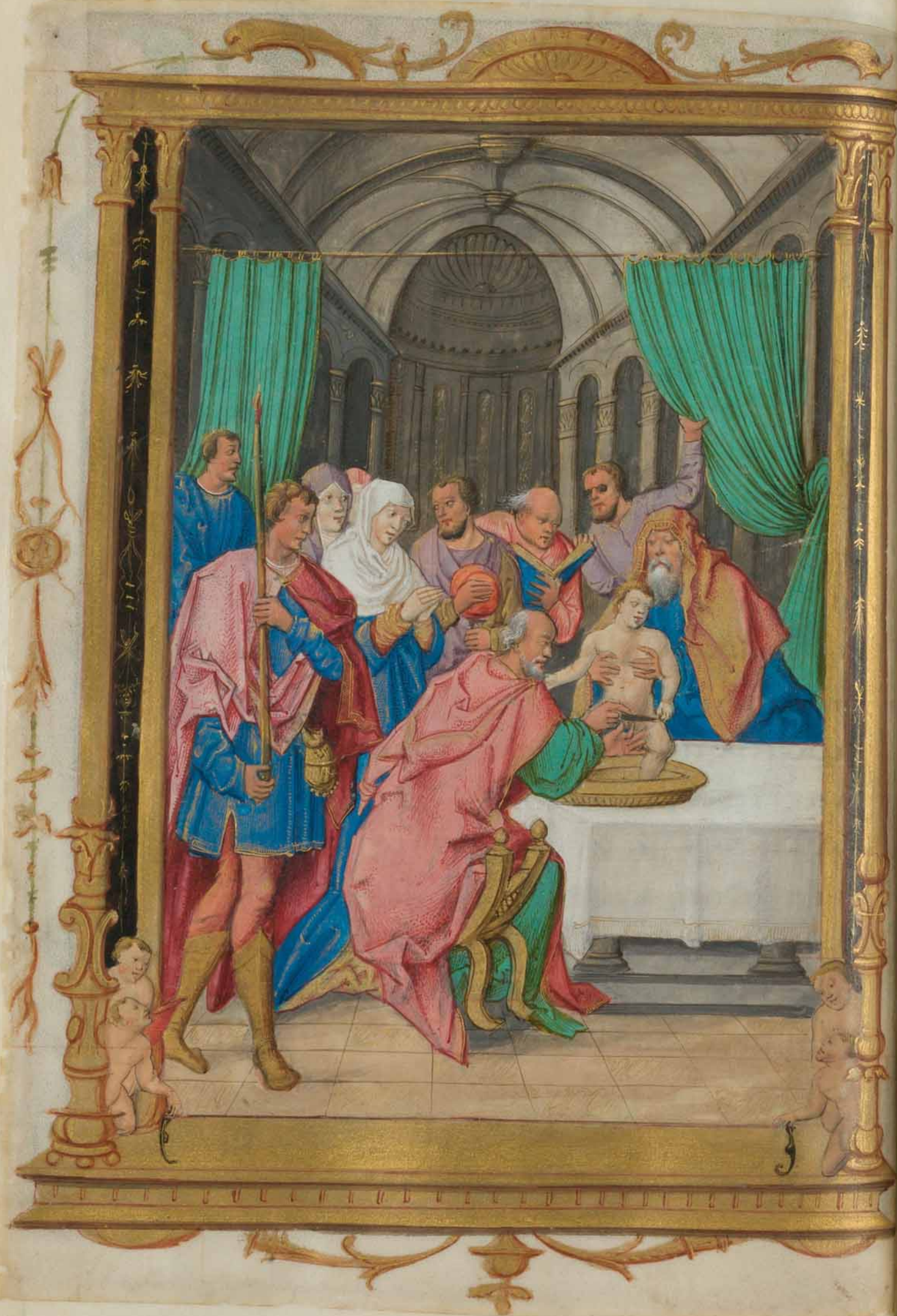
Ex fortis athleta dñi in t'p'e illo magne
angustie mee qm peccatrix aia mea cor-
ruptibilis hanc carnis tunicam exuere
compelletur. Veni bñdicte dñi. Veni in auxili-
um mihi. Venias queso non solus. sed de frib;
tuis aliquos tecum adducere nō dedigneris.
Suscipite nudu et ierme spm meū. Precie-
mat queso o'ro mea faciem tremendi iudi-
cis. ut placabilem et p'mo intuitu videam
et audiam vocem redemptoris dicentem
mihi. Intra in gaudiū dñi tui. Quod
v'ro t'ernuatu in prestare dignet' Qui vi. et r.

SECVNTVR ORATIONES BREVES: ET SVE-
CINTE: IN PRECIPVIS ANNIS O LENITATIB;
IN NATIVITATE DOMINI: ORATIO.

Hodie christus natus est. hodie
saluator apparuit. hodie an-
geli in celo letantur. hodie exul-
tant iusti in celo dicentes Gloria in excelsis deo.
O. rex dulcissime doce nos totis viribus in te iocundari.
Ecce non miratur dum humilitate tua o deus
tutur. In exilio voluisti nasci et lamentabi-
liter in presepio reclinari. O. maria dulcis-
sima mater quod dulcissimus obsequius christo
infantulo ministrabas. dum eum dulcissimo
pectori tuo applicabas. dum lintecolis involue-
bas. et in presepio reponebas. cum ut deum verum
adorando. Nunc igitur oburgos virginum adiu-
ua ut redemptorem nostrum pro salute nostra ex te
hodie natum. pectoris mansionibus non admitta-
mus. sed eum semper fixum in mentibus habeamus
prestante eodem domino nostro filio tuo. Amen cum patre et

IN CIRCUMCISIONE DOMINI: ORATIO

Domine Ihesu christe qui puris
simus ab omni peccato existens
quinetiam tua virtute et puritate omni
peccatorum maculas emundans circūci
di voluisti. Me maximū peccatorem per tuā
sanctissimam circūcisionem circūcidere a
culpa peccatorū digneris. et mihi tribuere di
gneris grām sic viuendi in puri stadio.
ut ab omni pena corruptionis ac miseriae
in die iudicii exitis. tue deitatis faciem
videre merear.

VERSUS

Sit nomen dñi benedictum. **Ex** hoc nunc
et usq; in seculum.

ORATIO

Impotens sempiternus deus
dirige actus nrōs ī bñplacito
tuo, ut in nomine dilecti filij tui Ihesu
Christi, mereamur bonis operibus abū
dare. Per eundem dñm nr̄m Ihesum
Christum filium tuum qui tecum.

Quis non rapiatur ad spem et impetrandi
fiduciam. qui corporis christi attendit dispositionem. habet
cum caput inclinatum ad osculum. et brachia extensa
ad amplexum. Manus perforatas. ad largiendum.
Latus apertum. ad diligendum. pedum affixionem ad
nobiscum comanendum. Corporis extensionem. ad se totum
nobis impendendum. *Hec Bernardus.*

Oratio ad patrem dñi nři Ihesu christi

Esperce domine sancte pater de
sanctuatio tuo. et de excelsis celorum
habituaculo et intueare hanc sacro
sanctam hostiam quam tibi offert magnus
pōtifer nři sanctus puer tuus dñs Ihesus xps
pro peccatis fratrum suorum. et esto placabilis
super multitudinem malicie nře. Ecce vox
sanguinis fratris nři Ihesu clamat ad te de
cruce. Quid enim est dñe quod pendet in ea.
pendet inq̃: quia preterita quasi presentia
coram te sunt. Cognosce pater. tunica filij
tui veri Ioseph hec est. fera pessima deuora

uit eum, et conculcavit in furore suo vesti-
mentum eius et omnem decorem illius re-
liquis cruoris inquinavit. Et ecce quinq[ue]
scissuras lamentabiles in eo dereliquit.
Vide dñe pallium quod in manu adultere
generationis. id est. egyptie meretrici. pu-
dicus ille adolescens reliquit: meliorem
estimans iacturam vestimenti. q[uam] innocētie
sancte. magisq[ue] eligens spoliatus a car-
nis pallio in carcerem mortis descendere.
q[uam] pro mundi gloria adulterine voci acq[ui]-
escere. Illi inquam voci qua dictum est.
hec omnia tibi dabo si prociens adoraue-
ris me. quod utiq[ue] esset dormire cū adultera.
Et nūc dñe pater: scimus quia vivit filius
tuus et ipse dominatur in tota terra egypti
immo in omni loco dominationis tue. Et duc-
tus eum ad imperium tuum de carcere mor-
tis et inferorum: et attonsus mortalitatis
coniā. mutata veste carnis in immortalitatis

decore refloruit et cum gloria suscepisti eum.
Subtrahant dii phantoms imperium
et cum triumpho nobis de virtute propria ce-
los penetrauit. Et ecce gloria et honore co-
ronatus in dextera maiestatis tue assistit
vultui tuo pro nobis. frater eum et caronā
Iterum ad patrem sub alijs vrbis. est.

Aspice paterissime filiū tuū pro
me tam impro passum. & aspice pater
clementissime eum qui patitur et reminis-
cere pro quo patitur. Nonne hic est ille inno-
cens in dñe. quem ut servū redimeres. filiū
tradidisti. & dñe auctor vite est. qui ut ovis
ad occisionem ductus tibi q[ue] obediens usq[ue]
ad mortem factus: atrocis non timuit necis
subire genus. & ecce totius salutis dispo-
sitor. quia hic ipse est. quem et si ex tua vir-
tute genuisti: nec tamen infirmitatis
participem fieri voluisti. Dece hęc et tua
deitas que meā induta naturā crucis

ascendit patibulam. qui assumptus carne
 triste tulit supplicium. Redde dñe oculos
 maiestatis super opus ineffabilis pietatis.
 Intuere dilectum natum. toto corpore extensum
 cerne manus innocuas pro manantes sangui-
 ne. et remitte placatus scelera que patrauerunt
 manus mee. Considera latus crudeli fossa
 cuspidis. et renoua me sacrosancto fonte illo
 quem inde fluxisse credo. Vide immaculata
 vestigia que non steterunt in via peccatorum.
 sed semper ambulauerunt in lege tua. diuis
 cōfixa clauis. et perfice gressus meos in semitis
 tuis. fac me odio habere omnem viam iniquitatis.
 Viam iniquitatis misericors amoue a me.
 O te rex seculorum per hunc redemptorem
 meum fac me currere viam mandatorum
 tuorum. Numquid non attendis pie pater
 adolescentis filij charissimum caput. munda
 ceruicem deflexa. preciosa resolutum in morte.
 Aspice mitissime conditor dilecte sobolis

humanitatem. et misere super infirmum plus
 matis debilitatem. Candet nudatum pectus.
 rubet cruentum latus. tensa arcant viscera
 decora linguet lamina. regia pallat ora.
 proceras rigent brachia. pendunt crura mar-
 morea. rigat terrebratos pedes sancti sanguis
 unda. Specta gloriose gemitus. gratissime
 proles lacerata membra. et memorare que
 mea est substantia. Vide redemptoris sup-
 plicium. et remitte redempti delictum. Hic est
 dñe in quem propter peccata populi tui per-
 cussisti. licet ipse sit dilectus in quo tibi bene
 cōplacuiisti. Hic est ille innocens in quo dolus
 inuentus non est. et hic cum iniquis reputatus est.

Tunc ad crucifixum se conuertis fidelis anima
 in hec verba per affectus prorumpit

uid commisisti dulcissime
 puer ut sic iudicareris. Quid
 commisisti amarissime iuuenis ut sic trac-
 tareris. Quid scelus tuum. que noxa tua. que

noxa tua. que causa mortis. que occasio
tue dñationis. Ego enim sum tui plagu
doloris. tue culpa occisionis. Ego tui eluor
passionis. tui cruciatus labor. Ego tue
mortis meritum. tue vindictæ flagitiū.
O mirabilis censure conditio et ineffabilis
mysterii dispositio. Peccat iniquus. et
punitur iustus. delinquit reus. et dapi
lat innocens. offendit impius. dñatur
pius. quod meretur malus. patitur bo
nus. quod perpetrat seruus. exoluit do
minus. quod cōmittit homo. sustinet dñs.
Quo nate dei quo tua descendit humili
tas. quo tua deflagrauit charitas. quo
processit pietas. quo excreuit benignitas.
quo tuus attigit amor. quo peruenit
compassio. Ego enim inique egi. tu
pena mulctaris. Ego facinus adinisi.
tu ultione plecteris. ego crimen edidi.
tu torture subiceris. ego superbiui. tu

humiliaris. ego summi. tu attenuaris. ego
inobediens extiti. tu obediens patri scelus
inobedienti clavis. ego gule parui. tu media
afficeris. me ad illicitum ardorem rapuit
cōcupiscentia. te perfecta charitas ducit
ad crucem. ego presumpsi betitū. tu subi
sti aculeum. ego delector cibo. tu laboras
in patibulo. ego finior delictis. tu lamaris
clavis. Ecce rex gloriose. ecce impietas mea
et claret tua pietas. en mea iniusticia. et
tua liquet iusticia. Quid deus meus et rex
meus. quid retribuam tibi pro omnibz
que retribuisti mihi. Non est quod inueni
ri possit in corde hominis quod condigne
talibz referatur premis. Est autem nate
dei in hac tua admirabili dispositione
cui mea fragilitas in aliquo suppeditet.
si tua visitatione cōpuncta mens. carne
suam crucifigat cum vitis et cōcupiscen
tis. Et si hoc a te conceditur. quasi rā tibi

Incepit conparari vel viuere. quia et tu pro
peccatoribus dignatus es mori. siquidem per inte-
riorem victoriam te duce armabitur ad
exterio rem palmam. quia deuicta persecu-
tione spiritali non feratur pro amore tuo
subnici gladio materiali. Ita exiguitas co-
ditionis si tue complacuit pietati. magni-
tudinem valebit pro viribus respondere conditoris.
Et hoc celestis medice bone flexu. hoc tuum
fidotum amoris. Orote per antiquas mi-
sericordias tuas infunde meis visceribus
ut reiecta viperæ contagionis labe. reintegret
me incolumitati pristinae quo gustato
nectare tue suauitatis. faciat me illecebra
mundi prospera toto affectu despiciere
et nulla eius aduersa pro te formidare.
Nihil queso sine te mihi dulcescat. nihil
complacuit. nihil precium. nihil preter
te mihi ardeat speciosum. dilescant abs-
te obsecro mihi omnia. sordescant vniuersa

quod tibi aduersum est. et mihi molestum
sit. tedeat me gaudere sine te. et delectet me
tristari pro te.

Humilis petitio ad filium

Et nunc domine ihesu redeptor
meus te ut verum deum adoro.
In te credo. in te spero. et quibus possum
desideris ad te suspiro. Adiuua imperfectionem
meam ad tue passionis gloriosa in-
signia in quibus salutem meam operatus
es: totum me inclino. Tue victoriosæ crucis
regale vexillum in noie tuo christe adoro.
Tuam spinicem diadema. tuo rubentes
sanguine clauos. tuo sancto lateri impressam
immensam lanceam. tua vulnera. tuum san-
guinem. tuam mortem. tuam sepulturam.
tuam victoriosam resurrectionem et glori-
ficationem christe supplex adoro et glori-
fico. Ode enim vite mihi spirat in membris
horum diuifico odore spiritum meum.

domine a peccati morte resuscita. **U**xi
virtute ab astutis sathane me custodi
meq; conforta. ut et iugum mādatorū
tuorum suave mihi fiat. et onus crucis
quod post te haurire me iubet. humeris
minime mee leue sit atq; portabile. Que
est enim fortitudo mea. ut iuxta precep
tum tuum mundi pressuras tam multi
plices animo inuicto sustineam? Nūq̃
pedes meritaq; ceruorū ut te velociter cur
rentem per sp̃mas et confraga passionū
consequi valeam? Sed audi queso vocē
meam et inclina super me famulum
tuum suauem illam cruceem. que lignū
vite est. his qui apprehenderint eam. ut
et sp̃itu curram alacriter. portabo in
fatigabiliter eam que ab inimicis ceru
corū post te. Illam inquit diuinitatē
cruceem humeris meis impone. cuius
fortitudo est charitas. super omnem cre

aturam se extendens. cuius longitudo eter
nitas. cuius sublimitas omnipotentia.
cuius profunditas inscrutabilis sapientia
est. Confige illi manus meas et pedes me
os. et totam formam passionis tue me fa
mulum tuum induc. Da mihi obsecro cō
tinere ab operib; carnis que odisti. et face
re iusticiam quam dilexisti. et in utroq;
tuam querens gloriam. et sinistra quidē
meam clauo tēperantie. dexteram vero.
clauo iusticie in illa sublimi cruce cōfixā
arbitrabor. Da menti mee iugiter meditari
in lege tua. et omnē cogitatum meū iacta
re in te. et dexterum pedē meū eidem ligno
vite prudentie clauo affige. Da ut nimis
tram spūs mei sensualitatem. nec eneruet
presentis vite premia felix infelicitas. et
sinister quoq; pes meus fortitudinis cla
uo in cruce tenebitur. Ut autem et spi
narum capitis tui aliqua in me simili

tudo appareat, detur obsecro menti mee et
salubris penitentie cōpunctio, et aliene im
serie cōpassio, et stimulus zeli emulantis
quod rectum est coram te, et ad te conuertar
in crūna mea, dum triplex mihi cōfigitur
spina. Libet ut et spongiā per ariditē
ori meo porrigas, et aceti amaritudinem
gustus meo, adhibeas. Libet ut per scriptu
ras tuas rationi mee cōferas gustare et vid
re, quomodo florens hic mundus tanq̃ spo
gia inanis est, et omnis cōcupiscentia eius
aceto amarior. Ita pater in me fiat ut calix
iste babilonis carens inebrians cōz terrā,
nec inani me splendore seducat, nec falsa
dulcedine inebriet, quēadmodū eos qui
tenebras lucem, et lucem tenebras, amari
dulce, dulce amarū arbitrantur. Quam
meritatum cū felle mixtum suspectum est
mihi, pro eo q̃ tu ex eo bibere nolisti, forte
quia nimiam acerbicatem inaudit et nequi

tie crucifixorum tuorum indicabat. Tunc q̃q̃
vauisce morti famulum tuū configura:
faciens in me ut moriar quidem peccato
secundum carnem: viuam autē iusticie
secundum spiritum. Et autem integrā
crucifixi magnam portare me gloriā.
Illud quoq̃ quod post mortem tuam in
saciabilis malicia iudeorum impiorum in
te exercuit, hunc in me similitudinē expri
me. Vulneret cor meum diuus et efficax
sermo tuus, et penetrabilior omni lancea
acutissima, et perfringens usq̃ ad interiora
anime mee, producat ex ea tanq̃ a dextro
latere meo vice sanguinis et aque, amorē
tuum domine et fratrum meorum.
Postremo et munda syndone prume
stole spiritum meum Inuolue, in qua re
quiescam, Ingressus ad te in locū taberna
culi admirabilis, et abscondis me donec
pertranscat furor tuus.

De Resurrectione Domini

Ite autem tertio post diem laboris. post diem simplicitatis glorie mane prima sabbati perpetui. inter filios tuos me indignum resuscita, ut in carne mea videam claritatem tuam. et adimple ar leticia vultus tui. **O** saluator meus et deus meus. demat. demat oro tempus ut quod nunc credo. reuelatis tandem oculis aspiciam quod nunc spero et a longe saluto. apprehendam quod nunc pro viribus meis desidero. ulnis amine mee amplectar ac deosculor. et in amoris tui abysso totus absorbeor. **O** saluator meus et deus meus. Sed nunc interim benedic anima mea saluatore tuum et magnifica nomen eius quod est secundum et sanctissimum plenum delictis.

Amen

IN RESURRECTIONE DOMINI ORATIO

Domine Iesu Christe dulcor vince qui ruptis vinculis mortis glorificasti corpus tuum: et in tam ineffabili gloria surrexisti. **P**reco et obsecro te per tuam resurrectionem floridam. da mihi ut a viciis et a morte anime resurgens in virtutibus semper floream et in nouitate vite ambulem. ut que sursum sunt quæram. et sapiam non que super terram. **P**ertue claritatis virtutem. purga animam meam a tenebris peccatorum et per eandem virtutem die vniuersalis resurrectionis caro mea resurgat ad gloriam. ut tecum eternaliter in utroque gaudeam. **A**men. **R**

Christus resurgens ex mortuis iam non moritur. **M**ors illi ultra non.

Ac nos domine Iesu Christe per tuam resurrectionem ad te derequerendum sic bonis operibus incessanter curare. quatinus te in eternum viuente tua gratia valeamus inuenire et tua gloria beatifica visione te videre. **Q**ui viuis

IN ASCENSIONE DOMINI ORATIO

Ihesu corona celsior qui resurges
a mortuis ad patris ascendisti
dexteram, trahere ad te mentem meam, ut te
solum ardentem desiderem et inquiram. Da
quiesco toto desiderio meo et studio tendere,
quod te credo ascendisse. Ut in p[er]p[et]ui inferna
sola teneam corpore, tecum autem sim cogita
tione et auditate, ut ibi sit cor meum, ubi tu
sis thesaurus meus et desiderabilis et ama
bilis. Trahe me post te ut per tuam gratiam
de virtute in virtutem ascendens, te deum
deorum videre merear in syon. Amen.

Concede quesumus **ORO**
omnipotens deus ut qui hodi
erna die v[ir]ginum tuum redemptorem
nostrum ad celos ascendisse credimus.
ipsi quoque mente in celestibus habitemus.
per eundem dominum nostrum Ihesum christum
filium tuum. Qui tecum vivit et reg.

*Sequuntur septem orationes dñi Gregorij
Romani pontificis meritissimi. Prima.*

Domine ihesu christe adoro te in cruce
pendentem et coronam spineam
in capite portantem. Deprecor te ut tua crux
liberet me ab angelo percutiente. *Pñ nñ. Ave maria.*

Domine ihesu christe adoro te in
cruce vulneratum. felle et aceto po
tatum. Deprecor te ut tua vulnera sint re
medium anime mee. *Pñ nñ. Ave maria.*

Domine ihesu christe te deprecor
propter tuam illam amaritudi
nem. quam propter me sustinuisti in cruce
maxime qm̄ nobilissima anima tua egressa
est de corpore tuo. miserere anime mee in gres
su suo. *Pater noster. Ave maria.*

Domine ihesu christe adoro te in
sepulchro positum uncta et aro
matibz conditum. Deprecor te. ut mors tua
sit vita mea. *Pater noster. Ave maria.*

Domine Ihesu Christe adoro te
descendentem ad inferos libera
temq; captiuos, deprecor te ne permittas
me illuc introire. *Pater nr. Ave maria*

Domine Ihesu christe adoro te
resurgentem et ad celos ascen
dentem sedentemq; ad dexteram dei patris
deprecor te miserere mei. *Pater nr. Ave.*

Domine Ihesu christe pastor
bone, iustos conserva, peccatores
iustifica, et omnibz fidelibz defunctis
miserere, et propitius esto miserrimo
peccatori. *Pater nr. Ave maria.*

fnus

Ex speculo euangelici sermonis.

Qui stimulus amoris est nuncupatus

Dñi Anselm Archiepi Cantuarien.

*Qd salubre sit christiano venerari et
amplecti infirma saluatoris*

*Oratio ad patrem et filium et spiritum
sanctum deuotissima ex libro beati An
selm qui stimulus amoris nuncupatur.*

*Qd bonus et sapiens es domine
Ihesu anime querente te. Ihesu
redemptor captiuorum, salua
tor peccatorum, spes exulium, laborantium
fortitudo, angustia spūs latitudo, anime
lachrymose et post te in sudore currentis dulce
solatium et suauiter refrigerium, corona triu
phantium, vinca merces et leticia omnium
superiorum ciuium, uberem fons omni
gratiarum, inclita proles summi dei. Sūme
deus te benedicant omnia que in celo sunt
sursum et que in terra deorsum: quia ma
gnus es tu et magnū nomen tuum.*
*Commendaressibilis decor dei excelsi, et pa
rissima charitas lucis eterne, vita omne
vitam viuificans, lux omne lumen illu
minans et conseruans in perpetuo splendore.*

in mille millena milia luminum fulgentia
ante thronū diuinitatis tue a primordio dili-
culo. O eternum et inaccessibile, incessabile
clarum et dulce profluum fontis abscon-
diti ab oculis nostris, qui solus ortum nes-
cit, fundo caret, circūscriptionis terminum
non habet, nihil perturbationis admittit.
Et ructant cor dei te de sue profunditatis
inpenetrabili abyssō. Vita vitam, lux lucē
deus deum, eternus eternū, inmensum im-
mensum, ac per omnia sibi coequalē
et de plenitudine tua omnes accepimus.
Te enim largissime fons omnis boni septi-
pliciis gratie preciosum lumen. Te inq̃
passime spūs deprecor, ut si qua pro fragi-
litate mea in veritate maiestatis tue minus
intellexi, et in preceptis dominicis itellecta
per lasciuam carnis neglexi, tua me visi-
tatione illustrare digneris, quibz ea decen-
ter et mihi necessarie corrigam ineqz errors

filium suū, et istius boni filii erga deū bonā
et dulcissimā matrem, ac bonē matris er-
ga tam bonū filium amorem quāquomodo
cōiectare poterit. Et quidem oēs hoīes ex con-
iunctione duarū personarū, hoc est matris
et femine procreantur, et amorē suū utriqz
personę, id est patri et matri naturaliter
debent qui sic generantur, ipsiqz in hō-
minis amorem suū parentes ambo, qui
eos genuerunt. Cum autem amorē quē
pater et mater singuli debent filio suo, debet
hęc felicissima matram sola filio suo, amorē
etiam quē debet filius quā debet simul suo
patri et matri, ille filius vere virginis sue
debet soli matri. Nam sicut alii filii nascū-
tur ex patre et matre, ita filius eius natus
est ex ea sola matre. Excedit itaqz omnes
amores parentum in filios, aut filiorum in
parentes amor istius matris in filium suum
et istius filii in matrem suā. Et ita se habet

iuxta rationem filiationis que facta probatur
extra legem humane procreationis

Alioquoque modo si placet amorem huius
filij et amorem huius matris perscrutemur.
Certe que generat est temporaliter nata.
qui generatur deus est. Ostendit ergo per
amorem quem habebat erga matrem virgi-
nem. et amorem quo nullum putemus esse
posse maiorem. matrem suam fecit illam.
et virginitatem illi non ademit. Et quidem
hec duo iucundius amabat. scilicet. fecunditatem
et virginitatem. Virginitatem quia hanc
placere deo per omnia intelligebat. fecunditatem
quia sine hac maledictum legis quod adhuc
carnaliter custodiebatur. incurrere metuebat.
Vicit tamen in ea amor servande virginitatis.
et exclusit ab ea timorem incurrende maledic-
tionis. Et quis speravit in domino. et derelictus
est? Dedit ergo illi ut et virgo quod ma-
gis optabat permaneret. et ut nemo illam

a maledicto legis liberum dubitaret. fecun-
da fieret. Et vnde secunda: de illo scilicet quo
omnis fecunditas in sterilitatem convertitur.
Quid ergo hic dicemus? Est ne putatis
ulla in eis hominis que modum huius dilectionis
quam deus ad hanc virginem habuit queat
penetrare. quoniam et illi quod charius amabat
sic integre servabat. ut eam tam digne et
caste fecunditatem. suipsius matrem fecit?

Et tu o beatissima feminarum in qua
fluxit tam copiosa et supereminens gratia
omnis gratiarum? Quid animum queso gerebas
ad eum qui tibi hec magna fecit? Vnde sicut
ipsa dixisti. iam ab omni generatione beata
dici meruisti. Vere magnificavit anima
tua dominum: et spiritus tuus exultavit in deo sa-
lutari ipsius. Salutare mirabile. quod non
solum dominum te inestimabili salute scribi-
mauit: sed et totum mundum peccatorum
vulneribus putridum. ex te prodies mira

bili dispensatione sanauit.

Erat enim dum illum qui sibi hec miranda fecit paruulum inter manus suas versari et ad ubera sua pendere, et ad parui et teneri corporis lisiones paruulorum more haurire conspiceret, quo precor affectu piissimus eius animas mouebatur, quoue studio ad occurrendum cunctis que incommoda illi fore timebat parabatur castissimum corpus eius. Sed quid dicam? Si tantus fuit amor eius et he maior erga hunc dilectissimum filium suum, quo queso vel quali gaudio replebatur tota substantia eius, quam cum quem tantopere diligebat, quem creatorem ac dominatorem omnium rerum esse sciebat, secum egerentem, secum edentem, se quecumque nosse volebat, dulci affatu docentem haberet, quid caperet.

Oratio ad christum marie virg. filium

Eus fili huius felicissime matris: qui es virtus et vera sapien

tia summum patris. oramus te quatenus ipsa misericordia qua factus es homo pro nobis insinuare digneris cordibus nostris quo animo, qua intentione, qua cogitatione ferebatur hec dulcissima tua mater, cum te inquam talem ac tantillum in brachiis suis exultans et leta teneret. Cum tibi infantulo dulcibus osculis et frequentibus congauderet, cum tela chrymantem super gremia sua quibus poterat modulis consolaretur, cum denique aliis et aliis studiis ad que ipsam materna pietas informabat, tibi pro qualitatibus vicissitudinibus sedula blandiretur. Doce inquam nos vel paruulum merite percipere affectum ipsum quo replebatur cor illius, ut si cum peccatorum nostrorum squaloribus obruti, quantus fuerit plene non mereamur contingere, saltem pauca mereamur in nostris criminis aliquatenus respirare.

Non putandum est paruulum esse, non nihil de illi

matris pro affectu in filium suum in se sentire. **N**ullo
siquidem modo crediderim. quod is qui ad eum intelligendum
prouent inuenerit. ab amoris eius dulcedine extraneus
usquequaque existeret possit. **2^oec** Anselmus.

**DE COMPASSIONE BEATE MARIE
VIRGINIS PRO FILIO CRUCIFIXO**

Dum ergo tanta dilectione:
tanta exultatione beata dei
genitrix ex patris illius et
conuersatione foret iocundata. perpendat
qui potest. quibus doloribus. quibus gemitibus.
quibus suspiriis cruciabatur. quando eum
a se crudelium manibus auelli. quoniam ad con
demnandum eum tradi. quoniam ad subeundam
mortem iudicio iudicis iniqui tribunali
conspiceret sisti. forte tamen inter hec esse
aliquam spei consolatio de euasione illius
dum sententiam mortis eius pendere conspi
ceret. audiretque sub altercatione presidis
ipsam liberare querentis. Corripiam ergo.

eam et dimittam. Verum dum prolata certa
sententia mortis illius omnis eam spes eua
dendi desereret. eumque crucem in qua suspendi
debat. humeris usque ad locum sue passionis
subuehere conspiceret gemitunda. Est ne
precor aliquis qui queat percipere qualitate
pectoris eius. Adiectus est his doloribus eius
dolor alius. Petrus et alii discipuli eius. de
inbilitate in apostolatibus electi. et iam in tante cel
situdinem virtutis. ut iam demonibus transerant
erecti. necnon secretorum illius conscii et fa
miliares in cunctis effecti. instanti hora
traditionis eius fugam inueniunt. et eum pro
quo semortem paulo ante subituros promise
rant. obliti tanto: am bonorum sponsionisque
sue. solum ipsam considerante relinquunt.
Unde ipsum ad passionem omnibus amicis
destitutum tendentem. hac voce sequebatur
gemens. Audis propitiator ad immolandum
pro omnibus. non tibi occurrit petrus qui dixit.

Prote moriar. Reliquit te thomas qui ait.
Eamus et moriamur cum eo omnes: et nul-
lus ex his nisi tu solus duceres, qui me cas-
tam conseruasti filius meus et deus meus.
Verum hec verba ex magne pietatis forte
producta ita paucis ad hec commemorasse suf-
ficiat, ut ea oculus pietatis attendens dum
tante matris gemitibus affectibus cōpati-
tur, per amoris illius fructu remunerari
aliquā mereatur.

Sed cum ad ipsam eius passionem ven-
tum fuisset, et ipse cruci affixus, hinc ipsā
matrem suam, hinc discipulum quem dili-
gebat prope astantes intuitus esset, ne ma-
trem penitus orbantem relinqueret, ei presentem
discipulum suo loco in filium subrogauit.
Mulier inquit ecce filius tuus. O cōmutatio
pro eterno et incommutabili deo, parum et
corruptibilem hominem, pro naturali et
eterno filio, seruū accepit in filiū. O dñā

Ihesum nazarenū a iudeis
innocenter cōdemnatū, a
gentibus cruci affixū, nos
Christiani diuinis honoremus obsequiis
Saluatoris nr̄i infirma nos qui christi
sumus, reuerenter venerari, amanter ani-
plecti, fortiter imitari dignū est et hono-
rificū. Hec enim sunt instrumenta
fortissima, quibus omnipotens virtus et
inuestigabilis sapientia dei restaurati-
onem mundi potenter ac mirifice ope-
rata est, et usq; modo operatur. Christus
dñs pro peccatis nr̄is crucifixus est et cru-
cis amara suis amatoribus dulcorauit.
Mortuus est et mortem necauit, ut viuere-
mus per illum. Et quis non amet chris-
tum dñm? Quis non patiatur pro ipso?
Christus per crucis ignominiam ad sup-
ne claritatis gloriam transiit et data
est ei oīs potestas in celo et in terra.

*Et gloriatio christianam debeat esse in nomine
Christi Ihesu nazareni Crucifixi.*

Si est ergo gloriatio tua christiane
nisi in nomine crucifixi dñi tui
Ihesu christi; in nōie quod est super omne no
men. Gloriamini in nōie sancto eius filij
redemptionis. date honorem saluatori dño
qui magnafecit in vobis. et magnificate
nomen eius mecum dicentes. *Oratio*

Adoramus te Ihesu Christe rex
Israel. lux gentium. princeps
regum terre, dñe sabaoth. virtus dei omipo
tentis fortissima. Adoramus te precium re
demptionis nr̃e. hostia pacifica que sola
odori tui inestimabili suavitati patrem
qui in altis habitat ad respiciendum nra
inclinasti. et filijs ire placabile reddidisti.
Tuas Ihesu Christe miserationes predica
mus. tue suavitatis memoriam cū abun
dantia exuctamus. tibi christe sacrificium

laudis immolamus. pro multitudine boni
tatis tue quam ostendisti nobis semini
nequā. filijs sceleratis et perditis.

*De magna misericordia quam deus
habuit ad genus humanum.*

Quam adhuc essemas inimici tui dñe
et mors antiqua in omnem carnē iniquā
exercebat dominum. cui omne semē adam
lege primordialis culpe obnoxium erat.
reconditus es uberrime misericordie tue. et
prospexisti de sublimi habitatione tua. i
hanc vallem plorationis et miserie. Vi
disti dñe afflictionem populi tui. et tacto
dulcore charitatis intrinsecus. apposuisti
cogitare super nos cogitationes pacis et
redemptionis. Et quidem cum esses
filius dei verus deus deo patri sanctoq; spi
ritui coeternus et consubstantialis. lucem
habitans inaccessibilem portansq; oīa
verbo virtutis tue. non despexisti in hoc

nre mortalitatis ergastulum, altitudinem
tuam inclinare ubi nostram et gustares et
absorberes miseriam nosq; reparares ad glo
riam. **P**arum enim fuit charitati tue ad
cōsummandum opus nre salutis cherubi
aut seraphi aut vnū ex angelis destinare.
Ipe ad nos venire dignatus es per mādatū
p̄is, cuius nimiam charitatem experti
sumus in te. **V**enisti in quā non locum
mutando, sed presentiam tuam nobis per
carnem exhibendo. **D**escendisti a rega
li solio sublimis glorie tue in humilem
et abiectam in oculis suis puellam, p̄mo
virginatis continentie voto sigillatā.
In cuius sacrosancto utero sola spūssci
menarrabilis virtus et te concipit fecit
et nasci in vera humanitatis natura:
ita ut nec maiestatem diuinitatis in te
nec integritatem virginis in matre
violaret natiuitatis occasio.

De misero quis deus accepit pro homine

Amanda, o admiranda digno,
deus immense glorie vermis
contemptibilis fieri non despexisti. dñs
oim conseruus seruorum apparere volu
isti. **P**arum tibi visum est, patrem te nob
esse, etiam dñe frater noster ēē dignatus
es. **E**t tu dñe vniuersorum qui nullam
habes indigentiam inter ip̄a natiuitatis
tue initia nō horruisti abiectissimē pauper
tatis degustare icōmoda. **I**nfantia do
tteriori decursa, discende humilitatis
nobis exemplū prebuiisti. **N**on enim
sedisti cum consilio diuinitatis, sed ī medio
doctorū interrogans et audiens illos, cū tu
dñs scientiarū tu sis. **S**ed et obedientie nob
formā prestitisti, dū parentū imperio tu
mūdi imperator humiliter subditus ecti
tisti. **A**t abi robustioris etat plenitudo ad
uenit, egressus es in salutē populi tui.

Incentiuum amoris

Crimis homo attēdis pro te ludibria porto.
 Ecce per omne caput me spina asperia pūgit.
 Spūta genas maculāt. et regē ridet arundo.
 Est tēditq; manus vinctis arctata latronem.
 Plurimus et toto conscisso corpore vūrgis
 It cruor. ut nulla non parte cruentus ābelem.
 Quare age. rūpe moras. et si qua ī cordibz usq;
 Elucet pietas. miserere meiq; tuiq;
 Peccantis. miserere animi non digna ferentis.

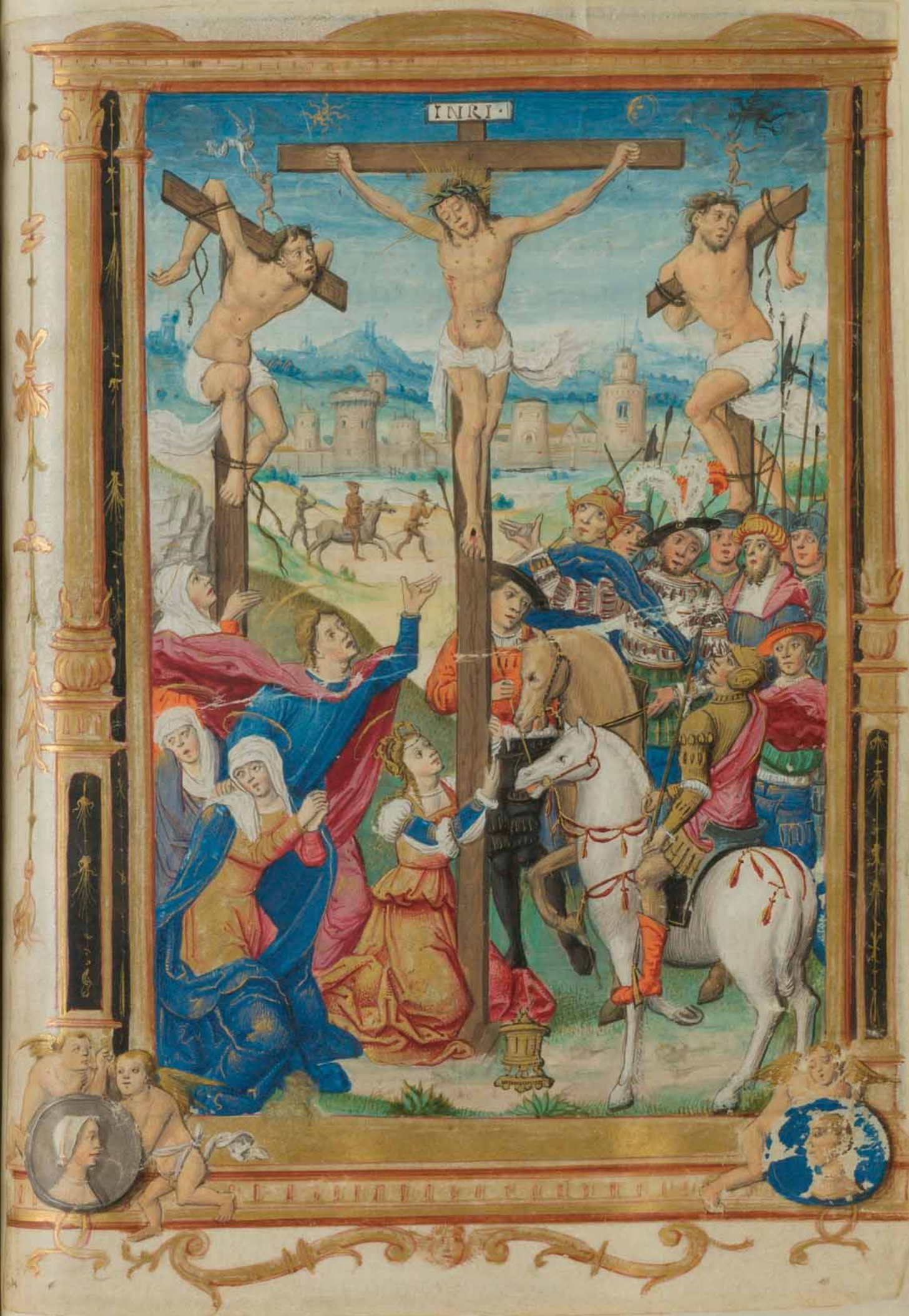
Esaias. A planta pedis usq; ad verticem non est
 in eo sanitas. **Idem.** Non est ei species neq; decore. et hi
 domus eius et non erat aspectus. et quasi absconditus
 vultus eius et despectus. et reputauimus eū quasi
 leprosum percussum a deo et humiliatum.

De illusione Ihesu

Dilecte et electe puer domini dei
 mei. quid tanta amaritudine
 quid tanta confusione dignū
 cōmiseras: prosus nihil. Ego homo perditus

totius contritionis. totius confusionis tue
tibi causa extiti. Ego uiam acerbam come
di. et dentes tui obstupuerunt. quia quem
rapiuisti tunc exoluebas. In omnibus his
non est perfidiorum iudeorum sanata impietas.
Mouissime autem in manus incircūcis
militum deuolutus es. morte turpissima
cōsumendus. Parum erat sacrilegis illis
crucifigere te in superis et ipsi repleuissent
illusionibus animam tuam. Quid enim de illis
ait scriptura: Et cōgregauerunt ad eum
vniuersā cohortem in pretorium. et exuentes
eum vestimentis suis induunt eū tunica
purpurea et chlamyde coccineam circūde
runt ei. et plectentes coronam de spinis
imposuerunt capiti eius et arundinem in
dexteram eius et genu flexo illudabant ei
dicentes. Aue rex iudeorum. et dabant ei ala
pas. et expuentes in eum accipiebant
arundine et percutiebant caput eius. ✠

Incentium amoris. Anselmi epi

Expergiscere o anima mea et exaltare
de pulvere et attende quis est iste
qui ingreditur habens imaginem quasi regis
et nihilominus serui despectissimum confusio-
repletus. Coronatus incedit, sed ipsa eius
corona, cruciatus est illi, et mille puncturis
speciosam eius verticem diuulnerat. Regali
purpura induitur, sed potius in ea despicit
quam honoratur. Sceptum in manu gestat,
sed eo ipso caput eius feritur. Vide anima mea
quomodo per omnia vir iste coartatur et spernitur.
Adhuc autem illum attentius intueri, quia
et gratia admirationis et teneria compassione
dignus apparet. Vide nudum et verberibus
laceratum in medio latronum cruci ignomi-
niose ferreis clavis affixum, aceto et felle po-
tatum, fletum deducite oculi mei et liquece
anima mea igne compassionis super contritionem viri
illius quem tantis vides affectum doloribus.

Dies tanti excursus gloriosa et felix
Dies tam preclara exultationis beata et ce-
lebris. Dies tam sublimis glorificationis
festiua et celebris et omnium seculo admirabilis.
Dies enim illa non solum te diuina ineffabiliter
sublimauit, sed celum ipsum quod penetras-
ti. Necnon cuncta que in eo sunt noua et
ineffabili gloria decorauit.

ORATIO ANSELMI AD BEATAM VIRGINEM

Orgamus ergo te domina per
ipsam gratiam quatepius
et omnipotens deus sic exaltauit, et omnia tibi
secum possibilia esse donauit, quatenus
id ipsum apud eum nobis inpetres et obtine-
as, ut plenitudo gratie quam meruisti, in nobis
sic operetur, quo participium beati premij et
nobis misericorditer quique concedatur.

Ad hoc quippe deus noster per te factus est
frater noster, ut quemadmodum ipse dignatus
est consors fieri nostre humanitatis, sic nos

increamur consortes fieri sue diuinitatis.

Intende queso dñā piissima ut nobis ad effectum proueniat. propter quod deus n̄ ex tuo castissimo utero factus homo inter hōes deuit. Ne sis quesumus exoratu difficilis quia proculdubio idem benignissimus filius tuus dñs n̄r iesus christus erit ad cōcedendum quicquid voles promptissim⁹ et exaudibilis. Tantūmodo itaq; velis salutem nrām. et vere nequaquā salui eē non poterimus. Quid igitur stringet larga misericordie tue viscera domina contra nos. ut nolis saluari nos? Certe deus n̄r teste propheta misericordia n̄ra est. et tu eiusdē dñi n̄ri absq; dubio vera mater es. Si tu ergo que dei mater es et eo reuera misericordie mater et grē, denegas nobis effectū misericordie. cuius tam mirabiliter facta es mater. quid faciemus cum idem filius tuus aduenerit cunctos equo iudicaturus

Iudicio? Siquidem licet ipse filius tuus sit. per te factus frater n̄r. ubi voluntatem tuam sue videlicet dilectissime matris. magis porrectam aduexterit. illuc seruata equitatis ratione. aqua te nullatenus discrepare videbit. iudicij sui sententiam siue ad misericordiam inflectendo. seu ad iusticiam intendendo promulgabit. Subueni ergo nobis dñā piissima. et non cōsiderata p̄torum nrōrum multitudie. Velle tuū ad miserendum nobis inflecte. Cogita queso et recogita apud te. quia non ad dñi nandum sed ad saluandum p̄tores cōditor noster ex te factus est hō. Cur itaq; nō iuuabis nos p̄tores. qñ propter nos in tantam celsitudinem es leuata. ut te dominā habeat et veneretur omnis pariter creatura. An ideo utrū percauas amplius nō curabis. quia quicquid de nobis miseris ultra euemat. glorie tue iactura nulla inde pueniet?

Et hoc quidem bona domina fortassis aliquo
modo dici posset si pro tua solius exaltatione
et utilitate mater dei facta fuisses. Sed utique
deus qui hominem assumpsit ex tua castis-
sima carne, hoc fecit pro tua et nostri omnium
salute. Si ergo tu que plena salute es potita
non intendis ut eadem salus pro modico
nostro etiam ad nos usque pertingat, iam tuorum
sufficiens commodorum, nostrorum negligens
esse videberis, et que pro totius mundi salua-
tione meruisti fieri mater altissimi, cum
nos postposueris quos obvoluit finis seculi,
quid queso proderit nobis tua gloriosa et
felix exaltatio? et quid inde habemus dul-
cis et affectuosa exultatio? Et ergo filium
tuum totius mundi saluatorem et te eius
reconciliatorem esse veraciter sentiamus:
eo nos propensionis studio iuxta precamur,
et foue, quo in fecibus mundi natos et alios,
potiori deo iuvante prospicis indigere. Ab

initio demum renovationis humane omnibus
sub tui presidium confugientibus hucusque.
succurristi, et ideo pro omni creatura, omni
laude dignissima dici et esse meruisti. Etiam
succurre oramus, ut hanc quam per tot se-
cula digne possedisti, continua tibi duret
in gratia ipsa qua mundo perditio subue-
nisti. Tibi ergo nos commendamus, tu
procura ne pereamus, effice potius ut salus
nostra de die in diem multiplicetur et filio
tuo domino nostro iesu christo vita nostra iugi de-
votione famuletur. Qui cum deo patre et
spiritu sancto vivit per omnia secula seculorum

Amen

SEQUUNTUR SEPTEM GAVDIA BENE MARIE:
ABEATO THOMA MARTIRE MECNO CANTV
ARIEN ARCHIEPO COMPIATA

Aude flore virginali
Que honore speciali
Transcendis splendiferum.

Angelorum principatum

Et sanctorum decoratum

diemate munerum

Caude sponsa clara dei

Nam ut clara lux diei

Solis datur lumine

Sic tu facis orbem vere

Tue pacis resplendere

lucis plenitudine

Caude splendens vis virtutum

Cuius pendens est ad nutum

Tota celi curia

te benignam et felicem

Illesu dignam genetricem

Venerans in gloria

Caude nexu voluntatis

Et amplexu charitatis

Iuncta sic altissimo

Vt ad votum consequaris

Quicquid virgo postularis

HIERONIMVS DE EXTREMO IVDICIO

Quotiens diem iudicii considero, toto corpore contremisco. Sive enim comedam sive bibam sive quid aliud faciam semper videtur illa tuba terribilis insouare auribus meis. Surgite mortui. Venite ad iudicium.

IDEM DE EODEM

Ego in seclerum meorum latens sepulchro, et peccatorum vinculis colligatus, quotidie dominicam illius clamorem expecto. Hieronime veni foras.

PECCATRIX ANIMA: CORAM IUDICE: SUPREMO: ORATIONE: SEQUITEM: FLEXIS: GENIBVS: EFFUSIS: PER ORA: LACHRIMIS: DEBITA: CUM: CORDIS: ATTENTIONE: PROFERAT

Altitudo diuitiarum sapientie et scientie dei. O trinitas laudabilis et virtas mirabilis, pater filius et spiritus sanctus.

O domina sanctissima ac purissima virgo maria, aduocatrix peccatorum clementissima.

Ad vos quoque sanctorum angelorum cohortes

cherubin atq; seraphim. Et pariter ad vos
celestes milite sanctorū sanctarūq; om̃.
Ego scelerosis homuncio in seclerū meorū
sepulchro iacens, erigo liberales cordis ocu-
los. ad vos supplices porrigo manus. Ad
vos suspiro, ad vos confugio, vosq; totis reas-
sumptis viribus concupisco. Sed magis ad
te dñe Jhesu christe fili dei vivi, qui me a
laqueo eterne mortis liberaisti, et per effusi-
onem tui preciosi sanguinis vivificasti.
Ego peccatorum om̃ ingratus, flagitiorum abu-
sivissimus, firmiter proposito ac deliberata
voluntate, ad correctionem vite melioris
recurso, ad clementissimam bonitatis
tue misericordiam. In cuius conspectu
protestor me velle ad ovile ovium tuarū
redire, cum sis pastor ille verus qui no-
bilissimam aīam tuam pro ovib; dedis-
ti. Scio nec dubito q; pueritiae metas

adolecentie cursum, iuventutis progres-
sum, atq; omnia tempora mea, annos,
menses, dies, horas, ac momenta singula
timore tuo deposito transgressus sum.
a divinis legib; declinando. Justicias
tuas prophanando, grām tuā abiciendo
dona spūs sancti, virtutes oēs atq; eccle-
sie sacramenta spernendo, nec his con-
tentus malis dedi proximo meo occasionem
peccandi et peccantib; consilium, auxiliū
et favorem, ex quo indignatioz tuam in-
currisse atq; a consortio supernorū civū
separatum me video. Tunc ergo vehementer
dñe Jhesu et toto corpore contremisco
ne mihi dicas o hominū infelicissime qd
debui tibi facere et non feci? Non eras,
et ex nihilo creavi te. Peccasti et diaboli
servū te feceras, et redemi te. Errabas per
multa pericula, et liberaui te. Ambula-
bas per ignorantie tenebras, et docui te.

Dederam tibi grām in conspectu meo. et vole
bam apud te facere mansionem. tu vero des
pexisti me. et non solum sermones meos. sed
meipsum proiecasti retrosum. et ambulasti
post concupiscentias tuas. Ideo domine
Ihesu benignissime. dñe Ihesu suavisime.
dñe Ihesu dulcissime. per merita sacratissime
passionis tue. per acerbissimos dolores paris
sime genitricis tue. per gemitus et lachrymas
sanctorum apostolorum. ignosce mihi. suc
curre languenti anime. Requirere ovem
perditam a sacro grege tuo evagantem.
Et concede mihi in hoc exilio penitentie.
verum cordis dolorem. ac firmā peccatorū
meorum cōpunctionem. Da obsecro ocul
meis fontem lachrymarū. ut culpas meas
eo quo merentur dolore flere valeam.
Auge desiderium meum. et da quod peto.
quoniam si cuncta que fecisti. mihi dede
ris. non sufficit seruo tuo. nisi te ipsum

dederis. heu he domine deus qualem me
feci. et qualem me iterum feci. In peccatis concep
tus et natus eram et ablui me. Dederam
ego prioribus sordidum me. Expertus sum in
meipso horrorem peccatorum meorum insup
portabilem. quia et si canis putridus fetet
hominibus. grauius tamen peccator fetet deo
et angelis. Ideo dulcissime Ihesu. coram te
expando omnes iniquitates meas. quia
tu solus potes delere omnia scelera mea.
Non enim abscondo. sed ostendo. nō excuso
sed accuso. Ego reus ego accusator meus.
Ego sum qui peccaui in celum et corā te.
nec sum dignus vocari filius tuus. Ego
sum qui peccaui super numerum arene
maris. Ego sum qui quisi unde me iuste
damnare potes. tu tamen non amisisti vñ
peccatores saluare soles. Parce ergo. parce
mihi dñe. qui es vera salus. qui non vis
mortem peccatoris. Ecce dñe Ihesu christe

coram grauissimo conspectu tuo, exhibeo
animam meam virtutum muneribus
desolatam, pondere peccatorum grauata
delictorum sordibus fedatam. **O** peccata
mea innumerabilia estis et magna culpa
et nisi a vobis absoluar, quid erit de me?
Quam superbia rebellat, auaricia pungit,
luxuria urit, presumptio iudicat, conscientia
mordet, gula incitat. Inuidia innumurat,
lingua detrahit, iracundia perturbat, am-
bitio iridet, acidia tepescit, oculus concu-
piscit. **H**inc video iudicem iratum, hinc
angelos flentes, hinc demones fremetes.
Considero eterna gaudia, video parata
supplicia, et ideo timor me conturbat,
horror aggreditur, conscientia accusat,
dolor opprimit, tremor inuadit, fugere
non licet, et quo me diuertam? ignoro.
Consilium cecum, o prophanum con-
silium, Scio et nullatenus dubito, q

qui facit peccatum seruus est peccati. Et nihilomi-
nus fragilis immo volubilis mens mea a
peccatis non abstinet, sed a scelere in seclis fu-
ribundo inextinguibilis dilabitur. **P**ropter quod
confundor in memetipso, nec dignus sum
oculos meos in celum leuare, sed multo ma-
gis dignus illos sum plorando cecare.
Ideo recordare domine clementissime ac ius-
tissime, quia quamuis iudex et testis sis
ad me iudicandum, es nihilominus mi-
sericors dominus ad indulgendum, et solus sal-
uator ad saluandum, creator ad conser-
uandum, ac verus redemptor ad melibe-
randum. **E**t ideo domine Ihesu per infinitam
bonitatis tue clementiam, dispone cor
meum ut vere sit contritum et humiliatum.
Quatenus omni spurcia peccatorum eli-
minata, tibi grata sint opera mea. **E**t
pariter in hora mortis mee fultus presidio
grae tue securus coram rigoroso examine

tu districti iudicii apparere valeam, qui
es benedictus per immensa secula. Amen.

**NARRATUR: DEI: BENEFICIA: QVE: IAM: ✠
COTVLIT: ATQVE: ARRAS: QVASDAM: AC
PIGNORA: BENEFICIORV: MAIORV**

Gregory dominator virtutis cum
tranquillitate iudicis, et
iudicans dās locum peniten-
tie in peccatis. Diligis enim
omnia que sunt, et nihil odisti omnium que
fecisti, et miseris omnium qui omnia potes.
Dissimulans peccata hominum propter
penitentiam. Non indignum igitur nobis
indulges spacium vite ad penitendum et
revertendum ad te. Ne ergo dñe misero-
die dñi sit mihi tempus quod indulges
ad penitentiam. Domine misericordie, tot
et tanti sunt sublatis de medio et rapti ad
eterna supplicia, quibus penitendi spacium
non dedisti. Tot sunt morte precepti, tot

tot sensibus suis alienati, tot acerbissimis
cogitationum doloribus exercitati, et consp-
lexati, ut neq; de penitentia sua et reversione
ad te saltem cogitare potuerunt. Mihi autem
dñe contraria adiumenta tribuisti. Dñs
mihi statum tranquillam sanitatis et inco-
luntatis, sensus sanos et integros, nisi qtu
vitia mea aut obscurauerunt aut turbaue-
runt. Dñs etiam tempus penitentie. Ex igna-
uia igitur mea est, q tempore isto non utor ad
penitentiam, q istud totum non expendo in
procuranda reversione mea ad te.

Gregory Domine misericordie non solum graui-
ter et multipliciter super omnem estimatioem
meam peccavi in te, sed etiam contra curiam
tuam celestem totam, et contra dona omnia
gratiarum tuarum. Domine misericordie pro
quibus et quantis dimisi bona illa quibus
fruuntur electi tui in ciuitate illa tua de qua
gloriosa dicta sunt, que nec oculus vidit, nec

auris audiuit que preparasti o deus glorie
diligentibus te. Que autem hic amari amore
insipientissimo etiam si vera bona essent
fugitiua tamen sunt consque ut tanta velo-
citate fugiant, ut etiam ab his qui ea appre-
hendere totis studiis inuigilant, non tam
fugiant quam etiam euanescent. Nec minus
ipsi cursu rapidissimo presentis mortalita-
tis ab ipsis fugiant, quorum si neutrum esset
ipsa tamen mors illa ab amatoribus suis
violenter raperet sicut incessanter facit.

Cum his autem omnibus gaudia ista
gaudia somnantium sunt, et risus isti
risus freneticorum, et labores atque dolores
spiritualibus laborantium morbis. Sicut
verissime dicit veritatis tue doctor Augustinus.
Quid amplius inuenis de huiusmodi
loquar: fantasmata sunt somnantium
et illusiones mente alienatorum. Vanitates
sunt, dum nec conferunt plenitudinem

continenti, nec fulcimentum ininerti, nec
fructum laboranti in eis. Merdatum sunt,
dum quod promittunt amatoribus suis facie-
tatem et copiam et maiorem sui esuriem atque
sitim habita et obtenta ingerunt.

Quod infelix quam insipiens immo quam insanus
negotiator fui, qui tam pernicioso commercio
vera illa solidissima et eterna, preciosissima
ac iocundissima, pro tam vilibus, tam falsis
tam vanis tamque fugacibus ne dicam bonis
sed potius bonorum fantasmatibus deserui.

Quanta fuit cecitas mea, quanta te-
nebrositas oculorum cordis mei, qui me vi-
dere tam execrabiles illusiones tam damniabi-
les deceptiones non sinebat, que tanta tamque
lugenda semperque dolenda mihi detrimenta
mea abscondebant. Quod dura iniquitas et
impietas mea. Quod ceca nox quam opaca, quam
densa nubes vicioium et peccatorum meorum,
consque operuerat oculos meos ut nec memet

ipsum, nec tam vicina immo adhaerentia mihi
mala aliquatenus agnoscerem. Domine
misericordie quantum obsurduerat anima
mea, que tonitrua sermonum tuorum et tubas
videlicet predicatorum tuos audire me non
sinebat. Quia profunda lethargia spiritualis
mea que me voce tua que vox tube est, et vox
tonitruum magnum excitare et euigilare pro
hibebat. Vere nesciebam ubi eram, et eram
mihi absconditus, immo perditus eram
vere in regione umbræ mortis habitabam,
vere sedebam in tenebris et in umbra mortis
in conclusione horifica vitiarum et peccatorum
in corum vinculis, et miserabili captivitate
constrictus, seruitute nequissima ac turpis
sima depressus, et quod est summa omnium
malorum placebat mihi tanta miseria mea.
Placebat mihi habitatio ista teterrima, et
nobilem animam esse sub sentibus istis de
licias computabam. Dicebam concupiscenti

arum malarum ardoribus, lacerabar sollicitudi
nibus. Et miserrimus atque infandissimus ego
tot et tanta tormenta anime mee esse gaudia
sonnabam et pacem appellabam tot et tanta
mala mea. Domine deus meas non sufficio
cogitare immensitatem malorum meorum.
Ecquis ad hoc sufficere potest? Tu enim sis qui
multo numero amorum peccare non cessavi,
vel mala committendo vel bona omittendo.
Domine deus meus quod est malum cuius
reus non sum vel illud perpetrando opere,
vel volendo illud perpetrare. Et hoc mihi memet
ipso per me ipsum, vel in alio volendo vel con
sentiendo ut illud committeret, vel laudando
ipsum malum, vel non redarguendo, cum hoc
ad me ex officio pertineret.
Non enim mihi licere poterat, videre
vnam ex ouibus tuis percurrentem et a lupis
infernalis denotari et eripere eam de faucibus
eorum. Quod enim est bonum quod in me non

extinxi vel in alio non persecutus sum: Dñe
misericordie quot bona perierunt vel me pro
curante ut non essent vel me non iuvante
ut essent: Et tu ad vnum dicam. p̄ta mea
quis intelligit: insita solus cuius oculis
omnia nuda et aperta sunt: A me siquidē
abscondita sunt propter immensitatem
suam quia cor meum obsecaverunt et me
ipsum mihi absconderunt, opertus enim
eram impietate et iniquitate mea, et propter
hoc ignotus sum et absconditus michi ipsi.

PETITO: INTERCESSIONIS: BEATE: MARIE:
VIRGINIS: EX: GVILLO: PARISIENSI

Adibo te nimis etiam cōueniā
gloriosissima dei genitrix
quam matrem misericordie
et reginam pietatis deat nimis clamat
omnis ecclesia sanctorum. Aypoteris dene
gare peccatoribz interpellationis tue grām
apud benedictum deum ac dominū nostrū

Ihesum christum filium tuum. Tu inquam
cuius gratiositas nunq̄ repulsam patitur
cuius misericordia nulli vnq̄ defuit, cuius
benignissima humilitas nullum vnq̄ de
precantem quantūcūq̄ peccatorem despicit
Derrissime nāq̄ de te dixit laudum tuarū
preco mirabilis sanctus Bernardus Cla
reuallensis. Sdeat inquit misericordiam
tuam virgo beata, si quis est qui invocata
te vnq̄ in necessitatibz suis memnerit
defuisse. Totum siquidem quod habes
grē, totum quod habes glorie, et hoc etiā
ipsum, quod es mater dei si fas ē dicere
peccatoribz debes. Omnia enim hec prop
ter peccatores tibi collata sunt. Non dene
gabis igitur quod debes quipotius sup
addes maiora mihi impenderis q̄ debeas
Et intendo quia maiori instantia ac
deuotione orabis pro me, q̄ ego audem
petere, et maiora etiam impetrabis mihi

propter presunnam. An posset hoc pati pietas
tua illa que nulli unquam defuit, ut denegares
mihi in tanta necessitate auxilium, et tam
miserabili tamque periclitanti cause mee mis-
ericordie tue patrocinium? An false et inaniter
vocat te omnis ecclesia sanctorum, advocatam
suam et miserorum refugium? Absit hoc a
matre dei que fontem pietatis toti mundo
peperit, ut cuius misericordie sue misericordie
subventionem unquam denegat. In numeris
exemplis magnificorum operum misericor-
die tue que operata es erga peccatores mis-
erum, docuisti nos et persuasisti de tua mi-
sericordia confidere, de tua pietate sperare,
et in omnibus necessitatibus nostris sub alis
tue protectionis fiducialiter confugere.
An est misericordie tue onerosa multitudo
ad te clamantium? an est aliquatenus
difficilis gratiositati tue impetratio vel
deme vel gratie quantecumque? Scio domina

misericordie quia nihil horum est apud te qui
potius gaudium est tibi suffragari miseris
et reuocare gratiosissimis ac semper efficacissimis
precibus tuis periclitantes, et etiam periclitatos
a perditione et perditionis periculis.

Quam enim dulcissima dei mater super
omnes angelos et homines nosti quantum
placeat benedicto filio tuo salus nostra, quam propterea
quam prompta sit misericordia eius ad saluan-
dum nos. Nosti etiam quanta gloria sit ei
saluare perditos, hec enim est gloria super omnes
alias. Inde est illi collaudatio, benedictio, et
gratiarum actio super omnia alia bona que
facit vel fecit vel facturus est. Quia ergo
super omnes homines et angelos diligis gloriam
benedicti filii tui que indubitanter maxima
est ei ex saluatione perditorum, maxime
placet tibi procurare illam. hoc est impetra-
re peccantibus gratiam ipsius, quare reconci-
liatio peccatorum est maxime grata tibi et placita.

Quoniam ergo te exoro ut me misericordissimo filio
tuo reconcilies hoc procul dubio a te peto
quod maxime gratum atque placitum tibi
certissime scio. Non potes igitur mihi denegare
quod peto. Si enim denegares quod tibi
placidissimum atque gratissimum quid posset
sperari unquam a te. Vel super quo unquam exorandi
esses domina mea dulcissima.

C Amplius omnis ecclesia sanctorum
vocat te mediatricem hominum ad deum
et hoc nec false nec vane. Officium ergo
tuum est median te interponere inter ipsum
et homines. Non media quidem divisionis
sed potius reconciliationis. Quid autem
a te iustius peti potest, quam ut impleas officium
tuum? Quid denique matri dignius, quam
gloriam filii adaugere, et ad id ipsum
propter quod mater dei es totis studiis
ac viribus intendere? Quia igitur in hoc
et adhuc mater dei effecta es in quo et ad

quod ipse verus deus et homo et filius tuus
effectus est, hoc autem non nisi propter reco
ciliationem mundi ad ipsum (siquidem
deus erat in christo mundum sibi reconcili
ans) et ut ad unum dicatur. Venit filius
hominis querere et saluum facere quod perie
rat. Iustissimum igitur ac dignissimum
est ut tu dignissima dei mater in hoc ipsum
studiose ac vigilanter intendas. Unde et
propter quod tibi tantus honor accrevit et
gloria, ut dei mater sis, reginaque mundi et
domina. Hoc autem nullus fidelium igno
rat esse reconciliationem et salutem pecca
torum. In hoc igitur intendat pietas et dul
cedo tua deuotissimis gratiosissimis et sepe
efficacissimis precibus et supplicationibus
tuis. Frustra namque clamabimus ad ipsum
tacetem, quoniam voces nostre nulle erunt
coram eo vel apud ipsum, si tue nobis
desuerint, immo si tuas adiute non fuerint

Alloquetur ergo te gloriosa dei mater benignissima
misericordia tua que maior incogetabiliter est
omnibus vicis meis et peccatis. Absit a te ducissima
dei mater, ut plus possint apud te contrahere
vicia mea et peccata, quam possit misericordia tua pro
me. Absit ut clamor eorum que implacabiliter
semper odisti, prevaleat clamori meo, et obstruat
aures misericordie tue. Absit, ut omnia mala
mala mea licet tot et tanta sint possint ob
struere os sacratissimum tuum et labia tua, in
quibus tanta gratia infusa est, compescere vel prohibere
ne loquatur pro me. Absit ut possit suspi
dere te a tam salubri officio pietatis tue quo
et aduocata es et mediatrix hominum, post filium
tuum spes unica et refugium tutissimum
miserorum. Et ne allegaveris contra me
iusticiam qua indignissimum me confiteor
omni auxilio pietatis tue et omni respectu
misericordie tue. Non enim fas est ut allegas
pro iusticia contra me vel contra quemcumque

aliu. hoc enim esset te stare pro iusticia contra
misericordiam, cui certissimum est, et totum quod
polles gratie, et totum quo fulges glorie, et illud
precellentissimum omnium videlicet quod es mater
dei, te debere miseri. Absit a te igitur passima
dei mater ut vel in modico vel stes vel alleges,
non enim hoc debes iusticie, ut ullo modorum
obstas vel misericordie benedicti filii tui, ex
qua sunt tibi quibuscumque predita es bona,
vel misericordie proprie tue, videlicet que te su
per omnia bona tua, illa glorificat. Hec enim
est per quam maxime matrem dei te esse de
monstras et potissimum peccatoribus et mi
seris, qui per veniam et gloriam quas eis
impetras, incessanter matrem dei te esse
cognoscunt eundem. Nulla enim creatu
ra et tot et tanta et talia impetrare posset
apud benedictum filium tuum miseris, que
admodum tu apud ipsam impetras eis de.
In quo proculdubio non tamquam ancillam

suam (que indubitanter es) sed tanquam matrem
dilectissimam te honorat. Amplius alijs matri-
bus assimilari debent filij, te autem gloriosa
domina deest assimilari benedicto filio tuo, et
potissimum in ea virtute per quam se fecit
filium tuum, et te matrem suam. Hec autem
est misericordia, propter hoc in misericordia
es eadem similitudo. Necesse igitur est totam
te possideat misericordia, et ideo nihil potes
etiam contra illam de iusticia. Ne steteris
igitur pro iusticia contra illam. Et propter
hoc ne allegaveris illam contra me, qui soli
misericordie tue post filium tuum immoror.
Sperans meam post illum totaliter in ipsa posui
atque fixi. Ne allegaveris dulcissima dei ma-
ter peccata mea contra me, qui misericordiam
tuam allego contra ea. Absit ut rememora-
ris ipsorum de qua sermo tuus ille deuotissi-
mus beatus Augustinus de te loquens
dixit. Quia quotiens de peccatis agitur, nulla

inquit prius de intemerata dei genitrice
volo fieri mentionem. Absit ut peccata vel
alia audaciam habeant apud te, que ad
hoc et propter hoc mater dei effecta es, ut peccata
tollerentur et exterminarentur. Absit a peccatis
meis ista potestas, ut aures misericordie tue
auertere possint a clamore meo, vel obstruere
eas contra illum. Absit ab eis ut consue-
possint officium misericordie tue (quod est miseri-
prohibere contra me. Absit ut officium filio tuo
placitum et toti mundo tam salutare tamque
necessarium suspendere nullo modo possint.

Hec guilelmus parisiensis antistes.

DE INVOCATIONE NOMINIS MARIE ANSELMI

Quod est nonnunquam salus memorato nomine
marie, quod invocato nomine domini nostri Iesu Christi
filij sui. Et id quidem non ideo fit, quia ipsa maior et
potentior eo sit, nec ipse enim magnus et potens est
per eam, sed illa per ipsum. Quare ergo propior
salus in recordatione eius quam filij sui sepe percipitur.

Dicam quid sentio. filius eius dñs est et iudex omnium
discernens merita singulorum. dam igitur ipse a
quoius suo nomine invocatus non statim exaudiat,
perfecto id iuste facit. Invocato autem nomine ma-
tris, et si merita invocantis non mereantur ut exaudi-
atur, merita tamen matris intercedunt ut exaudiat.
Hec denique usus humanus quotidie probat, cum quis
proposito dñico nomine efficaciter ab alio aliquid impetrat
quod simpliciter sua prece nequaquam impetrare potest. Hec ille.

BER: DE: MISERICORDIA: VIRGINIS: AD: NOS

Ios quidem in ceteris virtutibus congaudemus
tibi, sed in misericordia tua potius nobis ipsi. Laudamus
virginitatem, humilitatem miramur, sed misericordia
in inferis sapit dulcius. Hinc amplectimur chariss, recorda-
mur sepius, crebrius invocamus. **IDEM BERNARDVS**

Euolue totam seriem euangelij, et si quid
asperum, si quid durum uideris in maria.

Quempeps eam suspectam habens, et ad eam accedere
vercaris. Hec melliloquus Ille Bernardus

Laudamus alme matris prece mirabilis.

**DE ASSUMPTIONE BEATE VIRGINIS
MARIE: EX BEATO ANSELMO**

Erum cum ipse in regnum suum
eam assumere et eam magnifi-
centiam regni sue glorie decreuisset oste-
dere, cuius prece dignitatis et honoris ap-
paratibus intendebat tota curia angelorum
quibus sue vocibus exultationis et salutis
resonabant numerosa tabernacula an-
tiquorum patrum ipsi curie tunc asso-
ciatorum. Certe crediderim omnes illi
beate patrie ciues festiuiori solito ac
sublimiori nitore decoris ad aduentum
matris dñi sui preparari, ac noua quadam
et ineffabili iocunditatis gratia protante
rei expectatione conuulsi. Ecquid
mirum? Ipse iesus deus et dñs omnium
filius eius benedictus huius castissimi
virginis et dñe rerum ipse ei sicut vnicuique
matri totus festiuus occurrere volebat.

quibus ex hominibus suis de tanti gaudij im-
mensitate subtraheret. Sicq[ue] inter homines
moris scitur esse, vniq[ue]q[ue] bonum seruam
cuiusq[ue] prepotentis dñi eo maiori gaudio
in amica domini sui aduentu exultare, quo
ipsum dominū suū cognouerit, aduentante
amicum magis amare. Si ergo hec ita se ha-
berit apud hoīes, quib[us] siqua bonitas inest
longe tamen supernorum bonitati impar
est, cōtempletur aīo qui pōt, quo gaudio,
qua festiuitate, quib[us] concertib[us] iubilabit
omnes beatorum spirituum ordines, qñ et
vnicam dñi sui matrem aduentare, et ipsū
dominū suū cū videant omni sua gloria
decoratum velle occurrere. Stupatus itaq[ue]
nulle indib[us], immo innumerabilib[us] agelo-
rum gminib[us], deus ipse hūc pīssime matri sue
ex hoc mundo migranti occurrat, eamq[ue] super
omnes celes exaltatam cuncte scū creature
cremū iure dominaturā i throno glie collocat.

SEPTEM PSALMI PENITENTIALES. CV.
LETANIA. EX PSALTERIO BEATE VIRGINIS
EXCERPTI: FREQUENTIS SIME APECCATRIE
ANIMA DECANTANDI:

ANTIPH. Sancta maria succurre miseris.

Domina in furore dei ne sinas
corripere nos: neq[ue] in iracundia
iudicari.

Propter honorem tui nominis dñi
propitietur vobis fructus ventris tui.

Ex porta inferi et de ventre abyssi:
tuis sanctis precibus libera nos.

Periantur nobis ianue sempiternę:
et enarrem[us] in eternum mirabilia tua.

Nam non mortui, neq[ue] qui in infer-
no sunt laudabunt te domina, sed qui
tua grā vitam eternam possidebant.

Gloria semper tibi sit o regina celorū:
et ullo tempore noli nos obliuisci.

SECUNDVS PSALMVS:

Beatissimi quorum corda te diligunt
virgo beata: peccata ipsorum
misericorditer diluentur.

Beata casta et florigera viscera tua:
que florem virginitatis tue conceperunt.

Cor pulchritudinis tue corruptio:
non videbit: et virtus tua gratia imperpe-
tuum non marcescet.

Benedicta tu virga esse sublimis:
que te usque ad sedentem in throno domini
didatasti.

Virgo regina ipsa est via per quam
nos salus de sedibus superis visitavit.

Gloria semper tibi sit o regina celorum
et ullo tempore noli nos oblivisci. *ps. 3.*

Domina non furore suo argu-
at me dominus. michi veniam
obtinere de peccatis.

In conspectu tuo sit omne deside-
rium meum. spes et confidentia mea

Cor meum conturbatum est: recessit
lux de visceribus meis.

Illumina splendore tuo cecitatem
meam: dulcifica dulcore tuo contritio-
nem meam.

Ne derelinquas me domina mater
dei: gratia et virtus tua sit a dextris meis.

Gloria semper tibi sit o regina celorum
et ullo tempore noli nos oblivisci. *ps. 2.*

Miserere mei domina: que
mater misericordie nuncu-
paris.

Et secundum viscera misericordia-
rum tuarum memento me ab iniquitatibus meis.

Effunde gratiam tuam super me: et
solita clementia tua ne retrihas mihi.

Quoniam peccata mea confiteor:
tibi: et coram te me accuso de sceleribus

Michi ventris tui me **C**oncedis.
reconcilia, et pacifica me ei qui me crea-
vit

Gloria semper tibi sit o regina celorum: et
ullo tempore noli nos obliuisci. **Ps. 124.**

Domina exaudi orationem meam
et clamor meus ad te veniat.

Ne auertas faciem tuam a me:

neque abominaueris me propter inuidiam meam.

Ne derelinquas me in consilio et cogitatione
inimicorum meorum: ne sinas me cadere in
exprobatione illorum pessima.

Qui confidunt in te non timebunt colu-
brum tortuosum: et qui exaltant te preconis-
ent aduentus acherontis.

Dex virginalem conceptum tuum da mihi
in te confidentiam bonam: et per admirabile
partum tuum letifica animam meam.

Gloria semper tibi sit o regina celorum.

Et profundis clamaui ad te domine.
Domina exaudi vocem meam.

Auant aures tue intendentes in vocem
laudis et glorificationis tue.

Libera me de manu aduersariorum meorum:
confunde et destrue ingenia et conatus eorum
contra me.

Educ me ad portam salutis: et inter
custos scribitur nomen meum. **Ps. 124.**

Gloria semper tibi sit o regina celorum.

Domina exaudi orationem meam:
percipe tuas aures deprecati-
onem meam.

Persecutus est malignus vitam meam:
deposuit in terra conuersationem meam.

Congrauit me caligine sua, et anxia-
tus est viuis spiritus meus.

Ne auertas faciem tuam a me: ut non
corrumpam cum descendentibus in lacum.

Emitte lucem tuam et veritatem tuam:
et repara de nouo vitam et consuetudinem meam.

Gloria semper tibi sit o regina celorum:
et ullo tempore noli nos obliuisci.

Sequitur Letania deuotissima

Marie eleeyson. **C**hriste eleeyson
Marie eleeyson. **C**hriste audi nos
Pater de celis deus marie gloriosus
 conditor miserere nobis.
Ili redemptor mundi deus marie
 nobilis fecundator miserere nobis.
Spiritus sancte deus marie mirabil
 obumbrator miserere nobis.
Sancta trinitas unus deus qui ma
 riam glorificas, miserere nobis.
Sancta maria que totum mundum
 illuminas. Ora pro nobis.
Sancta maria que pro peccatoribus
 supplicas. Ora pro nobis.
Sancta maria illuminatrix cordium
 Ora pro nobis.
Sancta maria solatrix flentium. ora.
Sancta maria saluatrice penitentium.
 Ora pro nobis.
Sancta maria fons vite. ora.

sancta maria splendor ecclesie. ora
 sancta maria flumen sapientie. ora
 sancta maria ab angelo salutata. ora
 sancta maria a spiritu sancto obumbrata. ora
 sancta maria in celis glorificata. ora
 sancta maria veris rosa gratiosa. ora
 sancta maria, ego dulcis et speciosa. ora
 sancta maria imperatrix amorosa. ora
 sancta maria a deo pre electa. speciosa. ora
 sancta maria a protecta virgo a spiritu
 sancto. Ora pro nobis.
 sancta maria que deum in utero concepisti. ora
 sancta maria que deum in tuis sanctis
 visceribus humanasti. ora.
 sancta maria que deum et hominem peperisti. ora
 sancta maria virgo virginum
 signifera. Ora pro nobis.
 sancta maria arbor vite fructifera. ora
 sancta maria arbor vite fructifera. ora
 sancta maria feminarum pulchritudo. ora

Sancta mā humilū humillima. ora.
Sancta maria sacrarū sacratissima. ora.
Sancta maria super omnē carnē amāda. ora.
Sancta maria super omnes reuerentius
 celebranda. ora pro nobis.
Sancta maria super omnes excellentius
 magnificanda. ora pro nobis.
Sancta mā conditoris omī mater. ora.
Sancta maria redēptoris omī mater. ora.
Sancta mā mūdo desiderabilis mater. ora.
Sancta maria hō gratiarū plena. ora.
Sancta maria pia funderis solatia. ora.
Sancta mā flos et decōr amabilis. ora.
Sancta maria fluius sapientialis. ora.
Sancta maria splendor et lux orientalis.
Sancta maria virtutum celi regīa. ora.
Sancta maria fenestra cristallina. ora.
Sancta maria perpetue lucis auroa. ora.
Sancta mā hō pulcherrīa et decōra. ora.
Sancta maria celorum dulcis melodia. ora.

Sancta maria deliciarū dei dispēsa. ora.
Sancta mā celestis aque pincerna. ora.
Sancta maria placide deitatis vmbraclā.
Sancta maria purissimū celestis grē
 vāsculū. ora pro nobis.
Sancta mā dignū chasti cenaculū. ora.
Sancta maria virginū noua exultatio. ora.
Sancta maria mulierū pīa bñdictio. ora.
Sancta maria miserorū pia cōsolatio. ora.
Sancta maria charitatis magnitudo. ora.
Sancta maria pietatis latitudo. ora.
Sancta maria mater orphūorum. ora.
Sancta mā mamilla parvulorum. ora.
Sancta maria cōsolatio afflictorum. ora.
Sancta mā nobilis regina celorum. ora.
Sancta maria cui angeli obediunt et
 obsequuntur. ora pro nobis.
Sancta maria cui sancti et sancte congrau
 dent et congratulantur. ora pro nobis.
Sancta maria quam omnia laudant et.

venerantur.

Ora pro nobis.

Dropitia esto parce nobis domina
b omni malo. libera nos domina.
b oī malatentatione. Libera nos
b ira dei et indignatione eius. Libe
periculosa desperatione. Libera.
superbia precipitante. Libera
luxuria deturpante. Libera nos
b auaricia denastante. Libera
peccato inuidie cruciantis. Libera
peccato gula et gastrimargie. Li
b incurſu hostis malignantis. Li
Der decorem et gaudium in christi
necarnatione. Libera nos domina
Der dolorem et angustiam in ipsius
passione. Libera nos domina
Der gaudium et leticiam de eius
resurrectione. Libera nos domina
mortis pauendo discrimine. Libe
Judicii districto examine. Libe

Db inferni horrendo cruciamine. Li
ccatores. Te rogamus audi nos
t sanctam ecclesiam passima do
mnia conseruare digneris. Te roga.
Et nauigantibz portum. peregrina
tibus reditum. infirmantibz salutem. tri
bulatis consolationem. captiuis liberati
onem impetrare digneris. Te rogamus
Et famulos et famulas tuas tibi
denote famulantes consolari digneris. Te
Et cunctum populum tuum filij
tui preciosō sanguine redemptum conser
uare digneris. Te rogamus audi nos.
Et cunctis fidelibus defunctis requi
em eternam impetrare digneris. Te.
Et nos exaudire digneris. Te.
ater dei. mater dei. mater dei. Te.
Mater charissima domina nostra
miserere et impetra nobis pacem. Te
Dñe exaudi. Et clamor meus.

Duce de misericors deus fragili
tati nostre subsidium, ut qui
sancte dei genitricis memoriam agimus:
intercessionis eius auxilio a nostris iniquita
tibus resurgamus. **Per eundem christum.**

ANTI: AD: BEATAM: VIRGINE: CONTRA: PESTEM:

Stella celi extirpavit que lactavit dominum
mortis pestem quam plantavit primus parens
hominum. Ipsa stella nunc dignetur sidera cōpescere
quorum bella plebem cedunt dure mortis ulcere.

O gloriosa stella maris a peste succurre nobis

Audi nos nam te filius nihil regis honorat

Salva nos Ihesu pro quibus virgo mater te orat

VER: Ora pro nobis sancta dei genitrix. Et digni.

Eus misericordie, deus pietatis, deus indulgentie, qui
misertus es super afflictionem populi
tui et dixisti angelo percutienti populum
tuum sufficit, nunc contine manum
tuam ob amorem illius stelle gloriose.

cuius ubera gloriosa ac preciosa contra
venenā delictorum nostrorum quodulciter
suxisti. **Orā** auxilium grē tue ut ab omni
peste et improvisa morte secure liberemur
et a totius perditionis incursu saluemur.
Per te iesu christe salvator mundi rex glorie
qui cum deo patre et spū scto vivis et regnas
deus per omnia secula seculorū. Amen.

DE HOC GLORIOSISSIMO NOIE MARIA:

Memorie proditum est quendam Religiosum
ex partibus hierosolimitanis dementem, retulisse. quod in
illis partibus quinq; psalmes Incipientes a singulis
lris gloriose noie Marie ac memoria ipsius frequentare
multi ceperint. Magnificat pro. M. Ad dñm cum tri
bulare. pro. A. Retribue sermo tuo pro. R. In cōuer
tendo. pro. I. Ad te levavi pro. A.

Ego enim pro viridi anhelis matri gratificari
opere precum duri ex psalterio dñi bona vent in
laude ipsius virginis edito. exceperit quinq; psalmes
qui a lris huius noie Maria auspiciantur.

Eligat unusquisque quod uolet. Quod uero gratum
quod acceptum sit alime matri dei eisdem psalmos qui
a singulis leis sui sanctissimi ac gloriosissimi nominis
auspicantur cum deuotione recitare. Iossionis monachi
testatur prodigium. Qui cum pridibatos psalmos
quotidie decantaret In honore nois Alime matris
Post eius excessum quinqz flores rosarum ex quinqz
corporeis sensibz pullulantes inuenire sunt. In
rosa uero que exibat de ore eius Inueniunt scriptu

M · A · R · I · A · P · S · A · I · M · V · S ·

Agna es dñia et laudabilis
dulce: in ciuitate dei celi et in
vniuersa ecclesia electorum eius

Ascendisti alternantibz hymnodi
cis angelorum choris: archangelicis con
stituta, rosis ac lilys coronata.

Accurrite illi principatus et potesta
tes: obuiate ei virtutes et dominationes

Cherubim throni et seraphim
exaltate eam, et constituite eam ad dexteram

sponsi et amantissimi filij eius.

Quod leto animo et sereno aspectu sus
cepisti eam angelorum et hominum deus: et
dedisti ei principatum super omnem
locum dominationis tue.

Gloria semper tibi sit o regina celorum
et illo tempore noli nos obliuisci.

Tu beatam mariam cum tribula
ret clamauit: et exaudiuit me

Domina libera nos ab omni malo.
cunctis diebus uite nostre.

Contere capita inimicorum nostrorum
pedem superabilis virtutis tue.

Et sicut exultauit spiritus tuus in
deo salutari tuo: sic deam digneris
infundere leticiam cordi meo.

Ad dominum accede rogatura
pro nobis: ut per te nostra peccamina
deleantur

Gloria semper tibi sit o regina cel.

Et tribue seruo tuo o dñi. scdm
multitudinē mīe nominis tui.

Aperla oculos meos: et considerabo
mirabilia tuarū manū grātiarum.

Exultent et letentur super te omnes
qui te diligunt: et qui oderunt nomen
tuum corruant in infernum.

Ego autem et amnia mea in terra cap
tiuitatis mee: benedicam nomen tuum et
glorificabo te in secula seculorum.

Gloria semper tibi sit o regina celorum
et ullo tempore noli nos obliuisci. **ps. 9.**

Conuertere faciem tuam
serenissimam super nos: letifica
nos virginea mater dei.

Benedicta sis mater dei. precunctis
mulieribus super terram.

Benedictum sit gloriosum nomen
tuum: quod es dñm mirabiliter nominant

Non deficiat laus tua de labijs meis

nec charitas tua de precordiis meis.

Qui diligunt te benedicentur a deo: et
qui volunt te diligere non fraudentur a de
siderio suo.

Gloria semper tibi sit o regina celorū.

Ad te leuavi oculos meos regina
que habitas in celis.

Directorium nostrum sit in virtute
nominis tui: per te omnia opera nostra
dirigantur.

Benedicta sis in celo et in terra, et in
mari et in omnibus abyssis.

Benedicta sit fecunditas tua: benedicta
sit virginitas et mundicia tua.

Benedictum sit corpus tuum sanctū:
benedicta sit anima tua sanctissima.

Gloria semper tibi sit o regina celorum.

DEINDE DICATUR ORATIO SEQVENS

Gloriosissima et purissima virgo
et mater domini nostri Ihesu

christi tue puritati me ac meos affines neces-
sariosq; amicos commendando. Nam veraciter
agnosco qd in filij tui conceptione et incar-
natione verbi dei hoc munere donata es
ut quicūq; in necessitate constitutus nomē
sanctum tuum invocaret. actutū. que pro-
spereris ei fore necessaria ad salutē impetra-
res. Memineris igitur o maria tante pre-
rogative qua pre ceteris virginibz a deo opti-
mo maximo donari meruisti. Et per nomē
sanctum tuū quod est maria. interpretatū
maris stella, ne patiaris me per hoc sinuosū
mare diu oberrare, sed splendoris tui direc-
tione ad portum salutis fac appellere.
Prestante filio tuo Ihesu christo qui cū p̄re
et spū sancto vivit et regnat. Amen
Quod nomen domini nostri Ihesu Christi
et beatissime Marie matris eius. sit benedictum
In secula seculorum. Amen

SUB TUI PRESIDIUM CONFUGIMUS

SANCTA DEIGENITRIX

Sous ton support ombre et protection
Tuition sauvegarde et deffence

Je me soumetz sous bonne intention

Devotion amour et reuerence

Mere de dieu qui par sa providence

Te prepara pour luy seul pure et munde

A toy me rendz ta soye ma confidence

Vers ton cher filz le redempteur du monde

NOSTRAS DEPRECATIONES NE DESPICIAS

IN NECESSITATIBUS

Diens site plait ma deprecation

fleur de syon plaine de redolence

Me preservant de tribulation

D'affliction danger et pestilence

Tu scays et peulz par ta haulte excellence

Gardes les biens de la bisme profonde

En excusant leur criminel offence

Vers ton cher filz le redempteur du monde

*Sed a periculis cunctis libera nos
semper virgo benedicta.*

Délivres moy de desolation
D'oppression peris et violence
En toy ray mes ma consolation
D'effection louant ton innocence
Benoisste vierge ou gist toute affluence
Immortel bien et grace qui tout maude
Par toy pecheurs ont plaine indulgence
Vers ton cher filz le redempteur du monde.

En moy
Dour desconfort donne moy patience
Quelennemy jamais ne me confonde
Et en la mort monstre moy ta clemence
Vers ton cher filz le redempteur du monde.

Dour desconfort donne moy patience
Quelennemy jamais ne me confonde
Et en la mort monstre moy ta clemence
Vers ton cher filz le redempteur du monde.

O Ame sans per d'oyant par durs alarmes
Ton enfant mort entre tes bras pose
De ton coeur tendre issirent maintes larmes
De quoy tu as tout ton corps arrouse
Car lors douleur son glaive a expose
Pour toy nauer jusques a lame rendre
Quant tu le vez en croys les bras estendre
Plusieurs regretz pleurs et plaintes tu feiz
Et tant voulu en ton coeur douleur preindre
Que aultre penser neuz qua plourer etedre
Pour la pitie que tu euz de ton filz

Douce vierge en regardant ses armes
Cloux lance et croys dont il fust depose
Après quel eust vaincu peche par armes
Et le chappeau despinies compose
Puis le sepulchre ou il a repose
Jete suppli de me faire comprendre
La grand douleur que souffrit ta char fedre
Et que mes yeulx soyent en larmes confitz

Tant que plaisir ne püst plaisir comprendre
Que nulle pars ne veulle de deul fendre
Pour la pitie que tu eulz de ton filz.

Qui est la mere qui ait les yeulz tāt fermes
Quant son enfant verroit las et use
Son corps luse et ses membres enfermes
Par fiulz tesmoingz criminel accuse
Durs flagelle sans point estre excuse
Tout nu en croys entre deulz larrons pendre
Qui de plourer son coeur ne fist esprendre
Aussi que toy mere du crucifix
Car bien mondain tu nas voulu attendre
Mais a genir il ta pleu sans fin fendre
Pour la pitie que tu as eu de ton filz

En moy
Vincesse et dame avec toy veul appredre
A lamenter ne me laisse surprendre
Par lennemy qui vers moy tend ses filz

Oratio ad beatam virginem mariā

Ave sanctissima mater dei, fons
et rosa speciei, aurora et lux diei
dulcedo oim gratiarum, et plenitudo oim
charismatum. Vera salus mundi pccatis
et humani generis reparatio salutaris.
Pone gloriosa dñā super me pccatorem
clementissimū aspectum tuum, et pueri
tui dulcem, gloriosum, radiosum et amorsū
sicq; me inebria grā tua, ut laudes digne
tur accipere ex mea pccatrice lingua.

Tu es enim dñs auri solidum precioso
lapide ornatum in quo rex angelorum
placidam inuenit habitaculum et umbra
culum et redemptorū amorsum. Tu es
enim sancte trinitatis nobile trichinium
preciosum tabernaculum tante maiestati
amabile, gratiosum. Per te enim recreantur
infirmi, consolantur gemitibundi, resuscita
tur mortui, letificantur doloresi. Tua virtus

et gratia confundit inferna, destruit peccata
restaurat perdita, sanctificat celestia, saluat
erroneos, dulcificat angelos, facit videre ce-
los. O mater pia et omni gratiarum regina plenissi-
ma, precor te per dei filium conceptum tuum
et partum tuum sanctissimum et gloriosissimum
ut amor tuus semper sit in corde meo, lux
tua in pectore, tua dulcedo in mente, deuotio
tua in anima, laus et iubilatio in lingua
mea. Adiuua me in necessitatibus, sana me
in infirmitate, conforta me in aduersitate.
Sis mihi solatium in tribulatione, fortitu-
do in tentatione, dulcedo in afflictione, lucer-
na in opere. Per te dirigatur vita mea, mors
tua illustretur patria gloriosa. Egrediente
animam meam de corpore defende, de manu
aduersarii de potestate acherontis, et de
flamma putei infernalis. Oro me ante
thronum dei supplicem, iram iudicis demul-
ce et placatus precibus, ut coniungi merear

AD BONVM ANGELVM ORO DEVOTA

Dulcissime comes huius mee in-
sere peregrinationis sancta et
immaculata creatura beate, angelo dei, qui
ad custodiam fragilis vite mee deputatus es.
Attende queso ad me et loquar ad dominum meum
cum sum cinis et pulvis. I nolite dominum me faciem
tuam non vidi, neque vocem tuam audivi, sic
mee dignus fui, credo tamen secundum scripturas veri-
tatis quod mecum es et custodias me diebus ac
noctibus sicut mandavit de me benignitas
patris mei qui in celis est. Vex me quantum
offendi faciem tuam in multitudinem peccatorum
meorum que ego infelix homo in conspectu
tuo perpetrare ausus sum. Vex quod iusta
est indignatio tua adversum me domine
meum. Multa enim que in oculis mortalis
hominis facere veritus sum, te presente,
te inspiciente actu et cogitatu irreverenter
commisi, neque honorem dedi tibi magno et

Immortali ministro uiuentis dei, qui ipso
permittente immerito poteras in momento
corpus et animam perdere in gehennam. Sed pius
et misericors fuisti in me sicut qui misit te
deus. Ne peccante siluisti, et dissimulasti
te uidere peccata mea quibus iam merui.
Distulisti penam, expectasti penitentiam.
Quia autem non ad omne delictum prolapsus
est pes meus, certe non meis uerbis, sed
grae dei attribuo et tue diligentie. Custos
bone, custos qui de nocte uigilasti
super me, fuit sepe in foribus meis pectus ita
ut iam uno pede domum subintrans et certe
studio tuo exclusum est, quia emulatus
es me domine. Transgredi enim cum uellem
fecisti ut non possem, et cum possem fecisti
ut nollem. Nec solum curam anime mee
habere uoluisti, sed corpus meum miserum
pectus subditum a multis periculis conser-
uare dignatus es. Ecquid faciam tibi

AD BEATUM PAULUM ORATIO

Dotor et magister gentium in fide
et ueritate qui per gratiam dei tam
mirabiliter ad fidem attractus fuisti, et a
Christo ueritatem euangelij edoctus extitisti.
adhuc in carne manens usque ad tertium
celum rapti meruisti. Vbi audisti arcana
uerba que non licet homini loqui. Et ibi
etiam didicisti quod doceres inferis, pre
omnibus ecclesiam lumine doctrine illumina-
do. Respice super me peccatorem fenebris igno-
rante excecatum. Et gratiam mihi impetra
qua tua sancta illuminatus doctrina, a
meis prauiatibus ad ueram lucem conuer-
taleam, et dei cognoscere facereque uoluntatem.

AD EVDDEM PRO STATU MILITATIS ECCLESIE

Respice etiam o doctor optime
ad dolorosum miserandum
ac lachrymabile piaculum ecclesie, modo
tam crudeliter a canibus et malis operariis

lacerate. Dei beatissime doctor vides hodie
quod olim deplorabas, que sua sunt omnes
querere, non que sunt Ihesu Christi, et in
imici facti sunt cruci saluatoris, quorum
deus venter est, et terrena sapiunt. Ideo
in confusione et turbatione est gloria
eorum. Domine vides o ecclesie lumen talia nunc
vigere in ea et multo peiora. Exurg ergo ma
gister pie et tuis sanctis eam in tua precibus
ne pereat quam plantavit tuis sudoribus sua
dextera Christus. Et de tam profundo pelago
erue ne cuncteris, ut non in nobis sint schis
mata, sed ipsam omnes dicamus, secundum
veritatem quam in ea predicasti. Et confun
dantur et pereant qui eam conturbant et
dumunt. Et cognoscant quia est altissimus
dominus eam gubernans et regens et de manibus
iniquorum liberans eam.

Beatissimum **AD BEATOS APOSTOLICOS**
apostoli domini omnium fidelium

principes et magistri. Qui digni fuistis
christum in carne videre, audire, et tot et tanta
bona ab ipso recipere. Me indignum et magnam
peccatorem nolite queso despicere. Et potestate
vobis a domino tradita a vinculis peccatorum
absolvere dignemini, et gratiam impetrare,
quatinus dei precepta per vos ministrata et
tradita sic vivendo complere valeam. quod cum
venit vobiscum iudicare seculum per ignem
non a sinistris inter edes, sed a dextris inter
iuges collocare.

Ad sanctos dei martyres.

Mortuorum milites Christi fide
ipsius olim optime armati
pro sua amore omnia gaudia temporalia
spemantes, nullaque genera tormentorum
formidantes, mundum terrentem ac blandi
entem iridentes, nunc vero triumphantes cum
ipso gloriose eternaliter gloriantes ac regna
tes, tanto letiores, quanto pro ipso hic fuistis

Viderat hec inquam, dū pectora fida suorum
 Diffugerant pellenite metu: inemor ergo reuulsi
 Teprimam ante alios: tibi se prius obtulit dñi
 Te quoq; digressus: terris et astra reuersus
 Bis tria lustra: sibi nuq; mortalis egentem
 Rupe sub hie aluit: tā longo in tempore solis
 Diuinis contenta epulis: et rore salubri.
 Hec domus antra tibi stillantib; humida saxis
 Et horrifico tenebrosa situ tecta aurea regum.
 Delicias omnes ac ditia vicerat arua.
 Hic inclusa libens longis destita capillis
 Veste carens alia terdenos passa decembres
 Diceris: hic non fracta gelu: nec victa pauore.
 Numq; fames: frigus durū quoq; saxa cubile.
 Dulcia fecit amor, spesq; alto pectore fixa.
 Hic hominū non visa oculis, stipata cateruis
 Angelicis: septemq; die subiecta per horas.
 Celestes audire choros alterna canentes.
 Carmina corporeo de carcere digna fuisti.

De eadem maria magdalena. Cōo

Tūthi. de sancto Rocho. contra pestem
 asyllum tutissimum.

Hic roche sanctissime nobili natus sanguine, crucis
 signaris seminate sinistro tirolatere. Roche peregre
 profectus pestifere curis tactus miserece
 tangendo salutifere. Vale Roche angelice locis citatus
 famine obtinuisti deusce a cunctis peste pellere

Ora pro nobis beate Roche. Ut digni efficiamur.
Omnis qui beato rocho per ange
 lum tuum tabulam eidem
 afferentem promissisti, ut qui ipsum pie
 inuocauerit a nullo pestis cruciatu ledere
 tur: presta quesamus, ut qui eius memo
 riam agimus, meritis ipsius a mortifera
 peste corporis et anime liberemur. Per d.
 nostrum iesum christum filium tuum
 Qui tecum viuut et regnat in unitate
 spūs sancti deus per omnia. s. seculor. ā.

Ad beatum Augustinum. Oratio

Salve gemma confessorum
Augustine lux doctorum
scriba vite forma morum presul beatissime
Salva filios tuos qui te hodie cum lau-
dibus venerantur et organici modu-
lis tibi complacere intuntur. Quantum
vero emolumenti ecclesie dei contuleris
testantur libri quos edidisti. Testantur
et sacri ordines et modi recte in ea per te
instituti. Ceterum, quis tam vivaciter
hereticorum fallacias pedicasque contruit
quam tu. Vnde merito eorum malleus vocitaris.
Benedicant igitur te patrem dulcissimum
cuncti qui noverunt nomen tuum. O
christi amator, dignare et nobis impe-
trare divini amoris incendium, et ab
omnibus inferis quos premunt presidium.
Lapsos erige, debiles conforta, et omnibus
quod eis utile fuerit in pretra. fac nos

Inclutam vitam tuam et aliorum sanctorum
imitari, ut vobis in celestibus gaudiis me-
reamur associari. Amen.

De Sancto Ecclesie doctore. Ambrosio

Hodie cuncti glorificent, et se-
cuius precibus sedula devotione commendat.
O clarissime pater Ambrosi succurre nunc
generi humano, pro cuius salute tantum
et scribendo et docendo insudasti. Cura
igitur ne tanti sudores vicio nostro pereant.
Dignare nos o sancte per tuam sanctam
protectionem suscipere et divinam benedic-
tionem festina nobis impendere. Ad-
iuvam ut hic firmiter in fide et bonis op-
eribus maneamus, quatinus post hanc
vitam eterna gaudia apprehendere
valeamus. Amen.

*de cantoris calamitatem temporum suorum
deplorantis deuotissima oratio.*

Dilatare nos misericordiarum fons
tecum rursus flere miserias: quique
lesorum amantium mos est. eo
fidentius conqueri. quo feruentius amamus.
Sicis est de angelorum dno semimortuos
vermes lamentari. querelam nostram placatus
admitte: et misere qui solus potes.
Non accusatores sed supplices tui queri
mur. ante eternitatis tue solium cum lacrimis
effusi querimus. Vnde querulos in
offensus audias supplicantes prius
exaudias oramus. Nec longo sermone
Immo nec verbis illis opus est. vides
conceptus nostros. non solum antequam ad
linguam: sed etiam antequam in animum veniant.
Statim vero populi tui non modo tu quod
omnia conspicias: sed vnde grauiter
dolemus atque erubescimus: hostes etiam
nostri vident et insultant dicentes.
Deus dereliquit eos: persequimur et

comprehendite eos quoniam non equiperavit
Deus ergo ne clongeris a nobis. Deus in
auxilium nostrum respice. et respice ut non
videas tantum. sed ut miserearis atque opere
feras. Quod si forte nobiscum ludis. vide ne
ludus tuus. equod durius sit: nosque minus
inualidi ad tam grauiam tolerandum.
Tu enim es victor leo de tribu iuda. nos
autem oves pascue tue sumus. Vide quod
impar est ludus leonis more nisi desinus
nos ludendo conficies ac mactabis. Si
iratus es nobis. iram tuam nos meritos
non negamus. Sed ubi est illud quod de nobis
dictum propheta tui ore credimus. Cum
iratus fueris misericordie recordaberis.
Recordare dñe. recordare misericordie
tue. criminumque nostrorum obliuiscere.
Hoc nobis expedit. hoc te decet. Meremur
fateor omne supplicium. Immo certe
peccatis nostris nullum supplicium par est.

fecimus propter que digne iusteq; nos
punias: et scimus quia iustus es valde.
sed duplo misericordior. Unde non sine
causa propheta idem tuus: anteq; te
iustum diceret, misericordem ac misera
torem dixit. Exortum est inquit lumen
rectis: misericors et miserator. Vix tade
ait, et iustus. Idem alio loco cu dixisset,
Misericors et iustus dñs: vides hec paria
confestum addidit. Et deus nñ misereat.
Iram in medio posuit, geminos hinc
illincq; misericordie obices adhibuit.
Iramq; circūdedit ne misericordia
frenante, se moueat. Ergo misericors
Ihesu Christe noli quesumus ista con
fundere, noli licet contumaces mis
eros tuos ut frena laxare: cuius ipetū
intra misericordiam inclusisti. Noli
intra irā. misericordiā includere, sed
iray mñemor offensay, misere nñ.

Numquid in eternū pronies dñe: aut ī
finē misericordiā tuā abscondes a gñati
one in gñationem? Aut obliuisceris
misereri deus: aut cōtinebis in ira tua
misericordias tuas? Ecce dñe propheti
ca interrogatio illud sonat, ne miseri
cordias in ira cōtineas: sed potius edūso
ubi nō fortuito vba iactauit, sed cōsulto
posuit, unde appareat, irā vñā. mise
ricordias plures ēē. has ergo misericordias
tuas in iusticia nūc in nobis qui saluos
facis sperantes in te. A resistentib; dextere
tue custodi nos ut pupillā oculi. Et qui
in gratissimū semper tibi populū iuda
icū in misericordias dedisti, apertaq;
in mari rubro ad propria reduxisti, nobis
quoq; mare rubrū aperī, et nouū popu
lum tuū, licet ingratū, certe tuo iusticie
gloriantem: da in misericordias in con
spectu oīm qui ceperunt nos, et saluos

S nos fac dñe: ut experti intelligamus misere-
cordias dñi et confiteantur tibi miseri-
cordie tue. Cito anticipent nos
quia pauperes facti sumus nimis. Adiu-
ua nos deus salutaris nr: nō quidē propt̄
meritum nostrū: sed propter gloriam
nōis tui libera nos, et propicius esto pctis
nr̄is. non quia digni sumus. sed propter
nomen tuū. Et ne forte dicant: quod
certe dicunt in gentibz. ubi est d̄s corū?
Ubi sunt nūc tue antique dñe: aut qd
est quod nūc agis? Cōstruisti portas
creas nr̄e captiuitatis: et dextes ferreos
cōfregisti. et humiliatos ī cōpedibz pedes
nr̄os rex eterne soluisti. cur noua nobis
vimentia ex eadē massa te patiente cōflā-
tur. Eripuisti nos de iugo graui. quid
nobis ex eodē stipite iugū importabile
reimpōnis? Rēcomposuisti enim nr̄o in-
dorsō tribulationē: et hoīes super capita

nr̄a: atque vtinam hoīes et non beluas fame-
licas et inimites. Oramus flentes. Retradis
bestijs aīas cōfiterentes tibi: et aīas pauperū
tuorum ne obliuiscaris in finē. Noli nos
a nr̄a iustissima expectatiōe cōfundere.
Sperauimus in te q̄ motū fluctuū nostri
maris mitigares. tu qui potestate eius do-
minaris. q̄q̄ superbū humiliares et in
brachio virtutis tue deponeres inimicos
tuos de ouibz lupos. de pistoribz abactores
nūc deosuperbia eorū ascēdit sēper. Hec deo
Ne queso cōfundas nos ab expectatione
nr̄a spes nr̄a christe. Qui cū p̄re et sp.

Joannis Vici Mirandule Deprecatorium
Ad deum.

I me deus sūma q̄ maiestate berēdoz
Verebñū ī triplici numine numē
Cui superexcessi flāmatia moenia mundi. habes

Angelici seruit turba beata chori.
Cuius et immensum hoc oculis spectabile nr̄is

Omnipotens quondam dextra creauit opus.

Aethera qui torques qui nutu dirigis orbem

Euius ab imperio fulmina missa cadunt.

Parce precor miseris, nostras p̄cor abluc sordes

Menos iusta tui poena furoris agat.

Quod si n̄ra pari pensentur debita lance

Et sit iudicii norma seuera tui.

Quis queat horrendum diuētis ferre flagellū

Vindictis: et plagas sustinuisse graues:

Non ipsa trarate restabit machina dextre

Machina supremo non peritura die.

Que mēs non p̄ime dūnata ab origine culpe:

Aut que nō proprio crimine facta nocens:

Aut certe ille ipse es propriū cui parcere semp

Iusticiāq̄ pari qui pietate tenes:

Poenā qui ut meritis lōge maiora rependis

Dupplicia admissis: sic leuioꝛa malis.

Namq̄ tua ē n̄ris maior clementia culpis

Et dare non dignis res imago digna deo est.

Quamq̄ sat dignū: si quos dignatur amare

Qui quos non dignos inuenit ipse facit.

Ergo tuos placido miserans precor aspice vultu.

Seu seruos maius seu magis esse reos:

Nempe reos: nostre si spectes crimina vite.

Ingrate inuium crimina mentis opus

At tua si potius in nobis munera cernas

Munera precipuis nobilitata bonis

Nos sanus ipsa olim tibi quos uatura nūc fuit

Mox fecit natos gratia sancta tuos.

Sed premit heu miseris tūte indulgentia sortis

Quos fecit natos gratia: culpa reos.

Culpa reos fecit: sed vincat gratia culpam

Vt tuus in nostro crimine crescat honor

Nam tua siue aliter sapientia: siue potestas

Nota suas mundo proderet possit opes

Maior meritis bonitatis gloria nostris

Illeq̄ p̄e cunctis fulget amandus amor

Qui potuit celo dominum deducere ab alto

Inq̄ cruce summi tollere membra dei

Vt male contractas patrio de semine sordes

Abluerit lateris sanguis et vincti tui
 re amor et pietas tua rex mitissime / tantis
Dat mala materiam suppeditare bonis
 O amor opietas nostris beneprouida rebus
 O bonitas serui facta ministra tui
 O amor opietas nostris male cymta seclis
O bonitas nostris nunc prope dicta malis
 Da precor huic tanto: qui semper feruet amor
 Adorem in nostris cordibus esse patrem
 Da sathane imperium cui tot seruissse per annos
E pmetet: excusso deposuisse iugo
 Da precor extingui desane incendia mentis
 Et tuus in nostro pectore viuat amor
 Vt cum mortalis perfunctus munere vite
Ductus erit dominum spūs ante suum
 Non missi regni felici sorte potitus
 Non dominum, sed te sentiat esse patrem
Confims.

SVMVS: OVIV: PASTOR: CHRISTVS
 OVILE: SVV: PETRO: COMITTIT

Ote sub arborei vitali tegminis umbra
 Sederat eternus pastor, petrusq; sub ileu
 Quia teneras pecudes et septa redempta cruore.
 Disceret effuso: medius reuocauit ab aruis
 Disq; relinquendaq; verbis commisit ouile
 Solas amor, me me mundana mearere mortem
 fecit, ut hinc primum vita frueretur amica
 Quondam extincta pectus, nunc duro pascua labore
 pascua, nunc demum pectus opetire nouellas
 Inquinatus, atq; tibi totū committimus agrū
 Si te nostra mouet fidum clementia, si te
 Noster amor, teneros agnos nucealq; bidentes
 Quas mihi summa dedit celestis dextra pueris
 pascet, nec cuncta suffer languescere lana
 Porta hec angusta est, pastor: quia pascua si quis
 Nostra subit, vigilanti noit deprehendere curam
 Non ut fastosos luxus, mollemq; quietem
 Carpat, et infremam studeat deducere vitam

Quae intres opus est recta directus amassi
Non qua fuit latitans aut dira synonima tortu
Monstrat iter, nigri fumosumq; ditis in antru
Hinc speratus honos et anxia nunciata trudit
Sic prava terant longe fastidia cure
Si labor immensus fructus missura recentes
Arbor adest, nostri limes certissimus agri
Aut umbras salubres aut poma feracia semper
Reddit, et oppressum releuat gustata cerebrum
Quis et nocturnos lemures astusq; lupinos
Tutior eluctes, ne obortos sume tumultus
Forte pedum, teneros illo moderaberis agros
Illo turba cadet veterum pulsata luporum
Et tua quod maius sit nostri potentia fortem
Ecce damus clauem, qua celsa lumina pandes
Vinculaque facias celis et facta superis
Dicimus, hec soluas, celis et solamur ipsis
Hic meus hic grex est candida velleris oues
Porrigit, ut caueas lanam dum vellis amatam
Ne mala fallaci facias dispendia mundo

Ne sparcam veneremq; banosq; sequaris honores
Quis pereas atra pastor temerarius hora
Sunt.

PRELATVS: INVITATVR A DEO AD AIAS:
INSTRVEDAS: EX: BERNARDO

Ad animas reuocandas, corrigendas, instru-
endas, saluandas, anima perfectior
mutatur, que tamen id munus sortita sit, non
sua ambitione sed vocata a deo tanquam aaron.
Porro mutatio ipsa quid est nisi quedam intima
stimulatio charitatis pie nos sollicitantis emulari
fraternam salutem, emulari decorem domus dei,
incrementa lucrum eius, incrementa frugum
iusticie eius, laudem et gloriam eius. Istiusmodi
itaque circa deum religionis affectibus quotiens is
qui aias regere, aut studio predicationis ex officio
intendere habet, hominem suum interiore sensu et per
moueri, totiens pro certo deum adesse intelligat,
totiens se ab illo ad aias invitari. Ad quid, nisi
ut euellat, et destruat, et edificent et plantet.

DE HIS QUI MALE DESERVUNT ATQUE:

VEXPEDUNT QUE DE ECCLESIA HABENT

Et tibi clerice. Mors in ollis. mors in ollis carum. Mors in huiusmodi deliciis est.

Non quia secus introitus delectationis posita esse cognoscitur. sed ob id maxime. quia populi constat esse peccata que comedis. Sumptus ecclesiasticos gratis habere te reputas cantando ut aiant bona tibi provenire videretur: sed bonum erat fodere magis aut etiam mendicare. Peccata enim populi comedis. ac si propria tibi minus sufficere viderentur. Sollicitus esto tanquam redditurus rationem. dignos pro eis gemitus fundere: dignos agere penitentiae fructus. Alioquin tibi novius imputanda: quae modo inter delicias comedis et parumpendis. et dissimulas tanquam nihil attinentia tibi. O iudiciorum dei abyssus multa. O terribilis deus in consiliis super filios hominum. frustra incipient miseri dicere montibus. cadite super nos. et collibus operite nos. Venerunt ante tribunal christi. Audietur populorum querela grauis

accusatio dura: quorum dixerunt se stipendius. nec diluunt peccata. quibus facti sunt duces cecorum. fraudulentum mediatores. Quid tibi insipiens deliciae sapiunt. quid diuitie ille oblectant oculos. quibus mercaris tam graue iudicium: tam dure te metipsum obligas rationem? Vniuersa quidem usque ad quadrantem vini nouissimum exigeris

DECOLLO QVIO: SIMONIS ET IHESV

Est dignum est ut qui altario deseruit de altario viuatur. Viuat de altario inquit. Non superbiat. non luxurietur. non ditetur. non clericatu diues ex paupere fiat. ex ignobili gloriosus. Non sibi de bonis ecclesie ampla palacia fabricet. non loculos inde coegreget. nec in vanitate aut superfluitate dispergat. Non extollat de facultatibus ecclesie consanguineos suos aut nepotes. ne filias dixerim nuptum tradat. Conceditur ergo tibi ut si bene deseruis. de altario viuas. Non autem ut de altario luxurians. ut inde copares tibi frena aurea. sellas depictas. calcaria de argentata. et alia his similia. Hec Bernardus.

DE CLAMORE PAUPERVM AD POTIFICES
ET PRELATOS: BERNARDVS

Clamat penuria pauperum. clamant
nudi, clamant famelici conqueantur
et dicunt. Dicite pontifices, in fieno quid facit
aurum? Nunquid aurum a fieno repellit
frigus sine esuriem? Nobis fame et frigore im
serabiliter laborantibz, quid coferunt tot muta
tione, uel extensa in partibus, uel plicata in matris?
Nostrium e quod effunditis, nobis crudeliter sub
trahitur, quod inaniter expenditis. Et nos enim
dei plasmatio christi et nos sanguine redempti
sumus. Nos ergo fratres vestri. Videte quale sit
de fraterna portione pascere oculos vestros. Vita
nra cedit vobis in superfluas copias. Nostri ne
cessitatibz detrahatur, quicquid accedit vanitati
bus vestris. Duo demqz mala de vna procedunt
radice iniquitatis, dum et vos diuitando per
ditis, et nos spoliando perimitis. Iumenta
graduntur onusta gemis, et vna no curatis.

VIRTVS ET VOLVPTAS
INTERLOCVTRICES

Did facis excelso residens in
vertice virtus?

Ad celsa hinc hominum sidera pandis viam
Nec via cur paucis est peritura? Tu te voluptas
Difficili ad superos lumine reddis iter
Tu me difficilem credis mortalibus: illis
Delicias faciles: et bona cuncta fero
E sine generis hominum nullos perpassa dolores
Vinceret, ac facili scanderet astra gradu
Me sine nulla essent hominum solatia: curis
Obutus, eruias iret in hirculeas
Quae tu mella parais, sunt absinthia, nec sunt
Gaudia, que secum tedia mille ferant
Tu nec mella hominum, nec prebes gaudia, tantum
Promittis, capiet qd leuis aura decus
Tu decus et cunctis vite mortalis honores
Destruis, estqz tibi dedecus omne comes
Quis sana docent iste conuictus, quisquis

VIRTUS
VIRTUS
VOLVPTAS
VIRTUS
VOLVPTAS
VIRTUS
VOLVPTAS
VIRTUS
VOLVPTAS
VIRTUS
VOLVPTAS

Inclitus est, comitem me cupit esse sui
 Inclita que fuerant sunt in gloria. dū tu
Persuades clavis turpia facta viris
 Turpia nequaquā sunt hec dicenda laborum
Premia, mercedem quodque meretur opus
 Digna est delicias merces infamia: digna
Talia sunt suasa premia parata tuo
 Tu frustra obloqueris doctusque effundis ianeis
Dulcius in terris me nihil esse potest
 Dulcia nunc misero tua sunt comentia mudo
Que mor perpetui causa doloris erunt,
 Funt.

HESIODVM: CARMEN

Virtutem posuere dei sudore parandam
 Arduus est ad eam longusque per ardua callis
 Asper et est primum, sed ubi alta cacumina tages
 fit facilis que dura prius fuit incluta virtus.

INVIRTUTE LABOR

Sumolentiam et mortalium torpore
 qui in deliciis vitam agunt, nihil
 adeo excutit ut ipsarum penarum terror. Que
 passim nobis inculcat sacri canones. Admonet
 lat tante calamitatis David cum dixit. Conuer-
 tantur peccatores in infernum. oēs gentes q̄ obliuiscuntur
 deum. Tanti preterea infortunij iussit
 eos ēē memores Solomon qui in ocio et volupta-
 tibus cōsenescunt. Ecclesiastes xi. Si ānis multis
 dixerit hō, et in his oibz letus fuerit, meminisse
 debet tenebrosi temporis et dierum multorum, qui
 cum venerint lamentatis arguantur preterita
 Quis nescit Solomoniem suis temporibz volup-
 tuariam egisse vitam, ocio, luxu, scotationibus
 maxie infamē? In his hī quibz oblectabatur
 et quorū desiderio arctissime tenebatur, laborem
 predicat et afflictionem spūs Resarcienda igit
 male acte vite damna, qualiter idem Solomon
 vir alioqui sapientissimus suadeat diligenter
 attende. Ecclesi. 9. Quodcūqz facere pot manus

tua instanter operare, quia nec opus, nec ratio, nec
sapientia, nec scientia, erunt apud inferos, quo tu
properas. Nil ergo seganter agendam dum hic
peregrinamur a dño: sed oīa impigre, diligenter,
et sollicite auctore etiam paulo sollicitudinē nō pigri.
Hanc penarum formidine tanq̃ nostre salutis preci-
pui cardinem cōmendat petrus. In timore inquit
incolatus dñi tempore cōuersamini. Neq̃ expectanda
dies, in qua nullus dñe locus, nulle preces
valide, et criminū sera penitudo ad aures domini
Saluoth aditum nullum habebit. de qua amplis-
simū sapientie. s. testimonium adducere optima
iudicium. Videntes turbabuntur timore horri-
bili et mirabuntur in subitatione insperate
salutis, gementes pre angustia spiritus dicētes
intra se penitentiam agentes, et pre angustia
spiritus gementes. Errauimus a via veritatis,
Iusticie lumen non luxit nobis, et sol intelligētie
non est ortus nobis. Lassati sumus in via in-
iquitatis et perditionis, ambulauimus vias

difficiles, viam autem dñi ignorauimus. Quid nobis
profiuit superbia, aut diuitiarum iactantia contulit
nobis, transierunt tanq̃ vmbra et tanq̃ nuntius
precurrens, et tanq̃ nauis que transit fluctuante
aquam, aut avis que transuolat mare, aut tanq̃
sagitta emissa in destinatum locum. Talia dixerunt
in inferno qui peccauerunt.

Si autem exacte et admissim omnia que de
exigendis ab impiis penis seu tormentis futuris
scrutanda essent, importabilis labor et nullis ferendus
humeris. Cum tota sacra pagina innumeris scatet
testimonijs, que hanc tam arduo et pene incredibili
negotio indubiam et sinceram fidem afferant. Sat
erit pauca ex multis strictim dicere. Velim primo
occurrat mortalium oculis nunq̃ finendus feterimus
ille tormentorum metus paratus in casa ire quorū
crassus ille et obesus quondā diues epulo
qui nec frigentis aque guttula dignus fuit, quā
multis lacrimis votisq̃ expetitā necdū obtinuit,
et cum patris Abrahā speraret presens auxilium.

male ab eo audiuit. fili recordare quia in vita suscepisti
bona. lazarus similiter mala. magnum chaos iter
nos et vos firmatum est. Non putes christianissime
Lector has esse nugas amles uel fabulas. huius rei
autho: est christus dux noster maritissimus qui
descendit in inferiores partes terre, qui descendit
ipse est qui ascendit. Huic credimus quia uia uita
et ueritas est. Qui et si mortem uilissimam non
horruerit, mendacium tanquam uenenum presentissimum
uitandum uoluit, et a religione Christiana prorsus
alienum. Nec te pigeat tantum audire preceptum
magistru et censorem gratissimum quisquis
eius sanguine denario comparatus es. Attende
quid mattheus dicat. Ibant in supplicium eternum
Discedite maledicti in ignem eternum. qui paratus e
diabolo et angelis eius, paleas autem conburent
igni inextinguibili. Astipalatur huic et sententia
paulus thessalonicenses alloquens. Denarii dabunt
in interitum eternum. Asserit et indas malos genios
quos cacodemonas et salutis nostre hostes appellamus

diuiculis eternis sub caligine reseruari. Vt uiam
cecutientes mundi amatores hec tanquam presentia
viderent inuictati Dauidem prophetam eximium
Amicos inquit eternos in mente habui. Quae autem
non uidentur eterna sunt. paulo attestante. Inde
communis error sicque hallucinantur homines ut neglectis
supermundanis totis uoluntatibus nauigent ad infelicitissimam
ceherne portum, nimia rerum mundanarum dilecti
cupidine. Trahet quoque sua uoluptas. Cuius
dicti assertor iacobus. Unusquisque tentatur a sua
concupiscentia abstractus et dilectus.

Quis obsecro de penarum impunitate sibi
blanditur. Cum preclaram omnipotentis dei
opus Angelus ille initium uicinarum dei qui sicut
Lucifer mane oriebatur ex tam sublimi fastigio
deiectus et exturbatus fuerit. parique censura in
sue factionis angelos animaduersum est.
Quorum ruinam et turpem casum lucide petrus
expressit. Angelis inquit deus peccantibus non
peperit, sed rudentibus inferni detractos in infernum

tradidit cruciandos In iudicium reservari ubi
angelus fortitudine et virtute cum sint maiores
non portant adversum se execrabile iudicium
Execrabile merito iudicium Petrus appellat, quod
nullis suffragiis aliquando relevandum aut
misericordie refugio appellationis, aut iudicis corrupto
pecuniis animo violandum. Quis igitur morta-
lium qui domos habitant luteas tantas non horreat
penas. Adest Jacobus testis non parvis faciendus
Demones credant et contremiscant, utpote tanti
mali non ignari, qui in nostram et suam ipsam
perniciem coniuvant. Resipiscant igitur aliqui
seculi huius et voluptatum insani amatores
quos inebriavit babilon illa apud apocalypsin
Joannis. fornicationum et turpitudinis meretricis
gemmis purpuraque insignita

Hactenus.

Memorare novissima tua:

Et in eternum non peccabis.

Ecce, 9° quinto.

N.C. N.C. N.C. N

CONSOLATORIA ET EXITATORIA PICI

MIRADVLE: EPISTOLE AD NEPOTEM SVV

Issidenti tibi a me plurimas statim ad malum
oblatis occasionibus que te perturbent, et
arrepto bene vivendi proposito adversentur. Non est fili
quod admittas: sed neque quod dolcas, aut expauescas. Quanta
illud potius esset miraculum, si tibi dum inter mortales
sine fide via pateret ad celum, quasi nunc primum et
fallax mundus, et malus demon esse desineret, aut
quasi tu in carne adhuc non esses que concupiscit ad-
versus spiritum et nisi salutem nostram vigiles perse-
queretur curcis ebrios oculis in prodigiosas brutorum
species illecebrosa deformat. Sed et gaudendum tibi esse
affirmat Jacobus scribens. Gaudente fratre cum in te-
tationes varias incideris. Nec immerito. Quia cum spes
glorie, si nulla sit spes victorie: aut victorie locus quis
esse potest, ubi pugna non est. Vocatur ad coronam
qui provocatur ad pugnam, atque ad eam presertim in
qua nemo vinci potest inutus: neque alijs nobis, ut
vincamus viribus opus est quam ut vincere ipsi volumus.

N.C. N.C. N.C.

Magna christianam felicitas quando et in eius
arbitrio posita est victoria: et omni vincens voto,
omniq; expectatione maiora futura sunt premia.

Dic queso fili charissime: est ne aliquid in
vita ex his quorum libido terrenas agitat mentes,
pro quo adipiscendo non multi prius subeundi
labores multa indigna et misera toleranda sunt.

Bene actum secum putat mercator: si post decem
nem navigationem, post mille incommoda, mille
vite discrimina, rem sibi comparaverit paulo
uberiorem. De militia seculi nihil est quod ad te
scribam. cuius miseria ipsa satis te docuit et docet
experientia. In principum gratia promerenda: in
equalium amicitis conciliandis, in honoribus
ambiandis, que moles molestiarum, quantum
anxietatis, quantum sit sollicitudinis, ex te ego discat
potius possim quam te docere. qui meis libris meoque
oculo contentus, a pueris usque intra fortunam ducit
didici et quantum possim apud me habitans, nihil
ultra me ipsum suspexo vel ambio.

Sed inter omnia exitialis illa est pestis. Versari
inter eos dies et noctes, quorum vita non solum omni
ex parte illecebra est peccati, sed totam expugnanda
virtute posita sub imperatore diabolo, sub vexillis
mortis, sub stipendiis gehenne, militat adversus celum,
adversus dominum et adversus christum eius.

Tu autem clamacum prophyta: Dirupimus
vinctula eorum et pronciamus a nobis iugum ipsorum.

Hi sunt enim quos tradidit deus in passionem igno-
ramie et in reprobam sensum: ut faciant que non conveniunt:
plenos omni iniquitate, plenos invidia, homicidiis, contentione,
dolo, malignitate, detractores, deo odibiles, contumeliosos,
superbos, elatos, inventores malorum, insipientes, inco-
positos, sine affectione, sine federe, sine misericordia.
Qui cum iusticiam dei quotidie videant, non intelligunt
tamen: quoniam qui talia agunt, digni sunt morte,
non solum qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt
facientibus.

Tu igitur fili noli illis placere quibus ipsa
displicet virtus. Sed illud apte semper tibi ante

oculos sit. Oportet deo magis placere q̄ hominibus
et illud. Si hominibz placerey, christi seruus
non esseny.

Inuat te sancta quedam ambitio: et dede-
gnis eos tibi vite esse magistros, qui te potius
preceptore indigeant. Longe enim deceritis ut
ipsi tecum bene viuendo homines esse incipiant
q̄ ut tu velis per omissionem boni propositi cu
illis turpiter obbrutescere.

Tenet me Deum testor aliquando
extasis quasi et stupor quidam. Cum mecum
incipio studia hominum aut ut dixerim signi-
ficantius ineras insanias. nescio an cogitare poti-
q̄ dolere: mirari an deplorare.

Magna profecto insania. euangelio non
credere. cuius veritatem sanguis martyrum
clamat, apostolice resonant voces, prodigia probat
ratio confirmat, mundus testatur, clementia
loquuntur, demones confitentur. Sed longe maior
insania, si de euangelij veritate non dubitas.

DE COLLOQVIO: SIMONIS ET IHERY

EXIBET

Il consideremus fratres Charissimi q̄
et quanta sunt que nobis promittuntur
in celis vilescunt animo oia que habentur in terris.
Que autem lingua dicere, aut quis intellectus capere
sufficit illa superne ciuitatis quanta sunt gaudia,
angelorum chorus interesse, cu beatissimis spiritibus
glorie conditoris assistere, presente dei vultu cernere,
incircuscriptum lumen videre, nullo mortis metu
affici, incorruptionis perpetue munere letari.

BEATVS ANSELMVS

Cur per multa vagaris hominacio querendo
bona anime tue et corporis tui. Ama dnu bonu in quo
sunt oia bona et sufficit. Si te delectat pulchritudo,
fulgebunt iusti sicut sol. Si fortitudo aut corporis
agilitas, erunt similes angelis dei. Si longa et salu-
bris vita, ibi sana est eternitas et eterna sanitas.
q̄ iusti ip̄perpetuu uiuent. Si satietas, saturabuntur
cum apparuerit gloria dei. Si ebrietas, inebriabuntur

ab libertate domus eius. Si melodia, ibi angelorum chorus
concinat, deo sine fine. Si quolibet munda voluptas,
torrente voluptatis sue potabit eos deus. Si sapientia,
ipsa dei sapientia ostendet seipsam. Si amicitia, diliget
deum plusquam seipsos. Si concordia, omnibus illis erit
vna voluntas. Si potestas, omnipotentes erunt. Si
honor et diuitie, deus bonos et fideles seruos supra multa
bona constituit. Immo filij dei vocabantur.

Interroga intima tua: si capere possunt tantum gaudium
de tanta beatitudine sua. Quid igitur ceteri mundum qui
paradisum facitis de hoc mundo, qui est paradisus
asinozum: cur sursum corda non erigitis: Audite
sardi Hieronymum ad Eustochium, ita scribentem

Quotiens te vana seculi ambitio delectat,
quotiens ibi videris aliquid gloriosum, ad paradisu
mente transgredere, et esse incipe quod futura es.
Egredere prudens de carcere corporis tui, et presentis
laboris mercedem ante oculos depinge. quam oculus
non videt, nec auris audit, nec in cor hominis ascendit.

Hec Hieronymus.

Ergo terrena hec caduca, incerta, vilia, et cum
brutis quoque nobis communia, sudantes etiam et anhelantes
vix consequemur, ad celestia atque diuina que nec
oculus videt, neque auris audit, neque cor cogitauit
sommiculosi et dormientes et prope modum inerti adis
trahemur: quasi sine nobis aut deus regnare, aut
celestes illi ciues beati esse non possint.

Profecto si terrena felicitas oculis nobis compara
retur, posset aliquis laborem detractans malle mundo
seruire quam deo. sed si nihil minus quam in via dei, immo
longe magis in peccatorum via fatigamur. Unde illa vox
damnatorum. Lassati sumus in via iniquitatis non
potest non extreme esse dementie: ibi nolle potius
laborare, ubi a labore etiam ad mercedem, quam ubi a labore
itum ad supplicium.

Matto quanta sit illa pax, quantaque sit feli
citas animi, nihil consue sibi, nulla pallefcere
culpa, que proculdubio voluptatibus omnibus que
possideri uel optari possint in vita, longe preponderat.

Quid enim optabile in voluptatibus mundi

quodcumque queruntur fatigant, cum acquiritur infatuat,
cum amittitur exerceant.

Curabitur fili impiorum mentes perpetuis curis non
agitari. Verbum est dei qui nec falli potest nec fallere.
Cor impij quasi mare feruens, quod quiescere non potest.
Nihil enim illis est tutum, nihil est pacatum, omnia
metum, omnia curas intentant, omnia mortem. His
ne igitur inuideamus? hos emulabimur? Et obliti
proprie dignitatis, obliti patrie, patrisque celestis, horum
nos ipsi, cum liberi sumus nati, ultro mancipia facie
mus? et vna consillis misere viuientes, morientes
misericordius, miserrime tandem eternis ignibus affligamur.

O. cecae hominum mentes, o pectora caeca, quis non
videat uel luce clarius hec omnia esse ipsa veritate veriora:
nec tamen facimus que facienda esse cognoscimus,
sed heremus adhuc, nec quicquam certo cupientes anellare
plantam. Occurrent tibi fili (nedubita) in his presertim
Locis in quibus habitas innumera singulis horis impe
dimenta: que te proposito sancte beneque viuendi
deterreant, et (nisi caueas) agant in preceptis.

viuere tamen quasi de eius falsitate non dubitamus.
Nam si illa sunt vera difficillimum est diutius
ingredi regnum celorum: quid cumulatandis
quotidie diuitijs inhiamus? Et si illud est verum,
querendam gloriam, non que ex hominibus, sed
que ex deo est, cur de iudicis hominum semper pende
mus? Deo placere nemo est qui curet. Et si
firma est in nobis fides: futurum aliquando: ut
dominus deat. Ite maledicti in ignem eternum,
et rursus. Venite benedicti possidere regnum
paratum vobis a constitutione mundi. Cur
nihil minus aut timemus quam gehennam: aut
speramus quam regnum dei. Quid aliud possumus
dicere quam multos esse christianos nomine: sed re,
paucissimos. Tu vero fili contende intrare per
angustam portam: nec quid multi agant
intende. sed quid agendum, ipsa tibi nature
lex, ipsa ratio, ipse deus ostendet. Neque enim
minus erit tua gloria, si felix eris cum paucis,
aut leuior pena, si miser eris cum multis.

Exunt autem duo precipue presentissima
tibi remedia aduersus mundum et sataniam
quibus, quasi duabus alis de lachrymarum valle
tolleris in altum. Elemosina .s. et oratio. Quid
enim possumus sine auxilio dei? aut quomodo ille
auxiliabitur non invocatus? Sed inuocantem te certe
non audiet, qui inuocantem prius paupere non
exaudisti, neque enim decet ut te deus hominem non con-
tineat, qui prius homo hominem contempsisti. Scriptum est.
in qua mensura mensi fueritis remetietur vobis
Cum autem te ad orationem inuito, non ad eam
inuito, que in multiloquio est, sed que in secreto
mentis recessu: in penetrabilibus animi, ipso affectu,
loquitur deo, et in lucidissima contemplationis tenebra
mente patri non presentat modo, sed vult ineffabilibus
quibusdam modis quos soli norunt experti. Nec curio quod
longa sit oratio tua: sed quod efficax, quod sit ardens, interrupta
potius suspiriis, quam perpetua quadam serie dictionum. nu-
meroque diffusa.

Sed hic finis esto modusque libello.

Primo manibus. O facie lotis antequam exeat domum
vel cameram; quolibet mane genibus flexis deuotius
et attentius quo poteris dices sequentia. Primo
Signabis te signo sancte crucis. **Et** dices ad lon-
gum. Psalmum Deus misereatur nostri; et c. cu gloria
Credo indeum et c. Deinde subiunges. An de
trinitate. s. Te inuocamus, te adoramus, te glorifica-
mus: o beata et gloriosa trinitas. Ns Sit nomen domini
benedic tui. **Ex** hoc nunc et usque in seculum. Oro
Protektor in te sperantium. Et c. Deinde dicas ter primum
et aue maria in honorem sancte trinitatis. Post modum
subiunges. Ad christum. Adoro te domine ihesu christe hic
et ad omnes ecclesias tuas que sunt in toto mundo et
benedico tibi quia per sanctam crucem tuam redemisti
mundum. Qui passus es pro nobis Domine miserere
nobis. **Et** ecce signum crucis fugite partes aduersae
Vicit leo de tribu iuda radix dauid alleluia Christus
Vincit Christus regnat Christus imperat Christus
ab omni malo me defendat Per signum crucis ab inimicis
nostris. **Et** libera nos deus noster. Ns Omnis terra adoret

te et psallat tibi & Psalmum dicat nomini tuo
oro Perpetua nos quesumus domine pace custodi
quos per lignum sancte crucis redimere dignatus
es per xpm dominum nostrum Amen

†

Titulus triumphalis passionis domini nri iesu
xpi me deffendat ab omnibus malis et periculis
ita ut nullus inimicus inuisibilis aut visibilis
michi nocere valeat ne in corpore nec in anima
nec in rebus nec in fama. † iesus † naza
renus † rex † iudeorum † Crucem
portabat super humeros ad locum penarum Vt
in medio terre super montem caluarie salutem opera
retur omnium saluandorum Et sicut absque lesione
sua diuina potestate per medium suorum inimicorum
transibat sicut scriptum est Iesus autem transiens
per medium illorum ibat † iesus autem † dixit
quinq̄ies. Sic possum transire per medium inimicorum
meorum visibilium et inuisibilium absque
mei detrimento prestante eodem domino nro

Iesu xpo qui cum patre & spiritu sancto viuit et
regnat in secula seculorum Amen

Ad Virginem Mariam

Antiph. Sub tuum presidium confugimus sancta
dei genitrix nostras deprecationes ne despicias in
necessitatibus sed a periculis cunctis libera nos semper
virgo benedicte. h. Maria mater gratie &
Gloria tibi domine & amen. Vs. In omni tribulatione
et angustia succurat me Virgo maria. oro. Concede
misericors deus fragilitati nre presidium Vt qui sancte
dei genitricis memoriam agimus intercessionis eius
auxilio a nostris iniquitatibus resurgamus Per xpm
dominum nrum Amen

Ad proprium Angelum

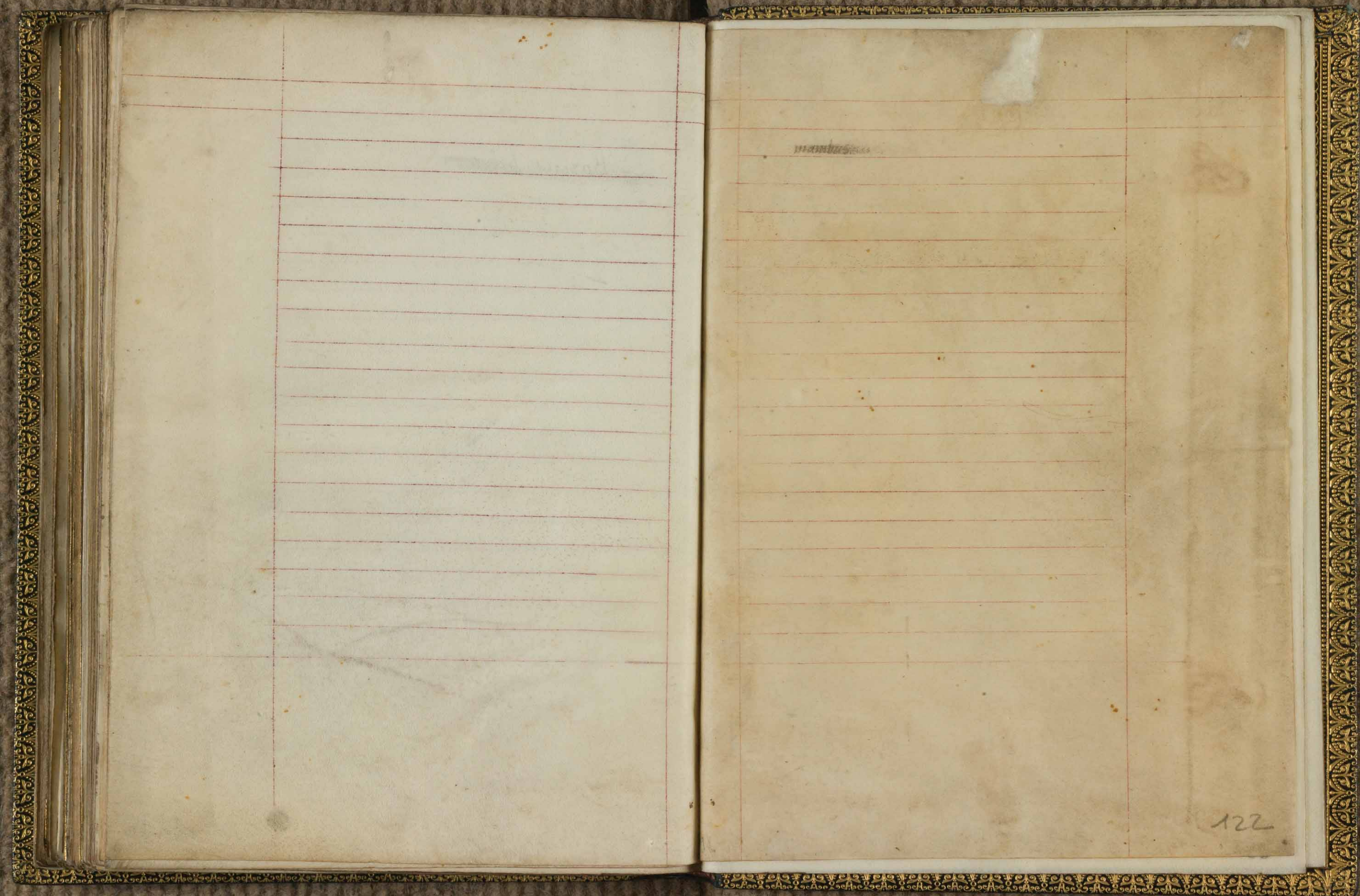
Angele dei qui meus es custos pietate superna metibi
commisum Serua deffende gubernare Vt me pauſente
custodias ac vigilantem quatinus nullius inimici michi
nocere valeat ceterua Sed transcundo per bona tempo
ralia quando deo placuerit Vna tecum valeam scandere

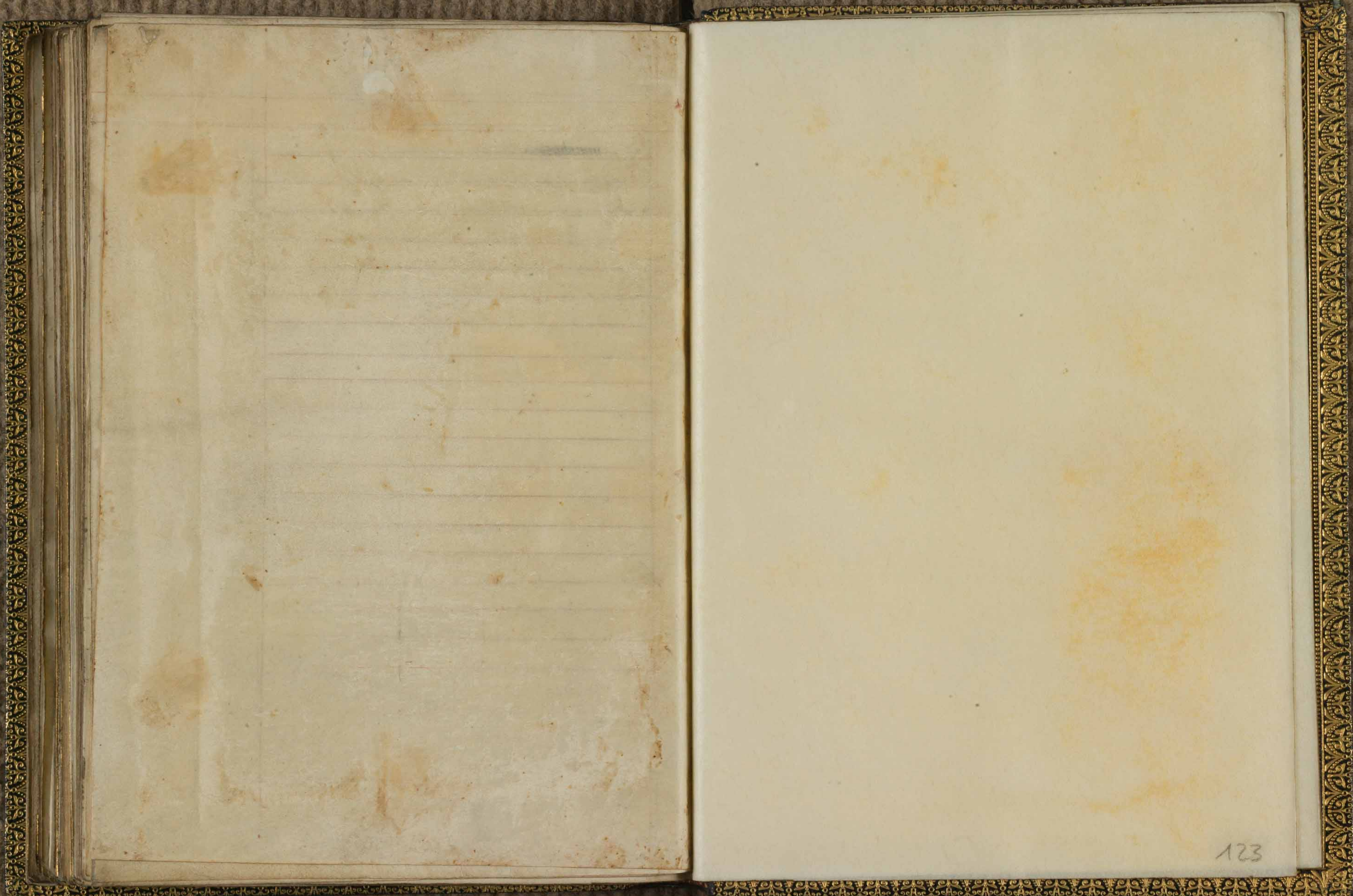
regna celestia Amen. Vs
In conspectu angelorum psalem tibi deus meus. R.
Adorabo ad templum sanctum tuum. Et confitebor
nomini tuo domine. Oratio.

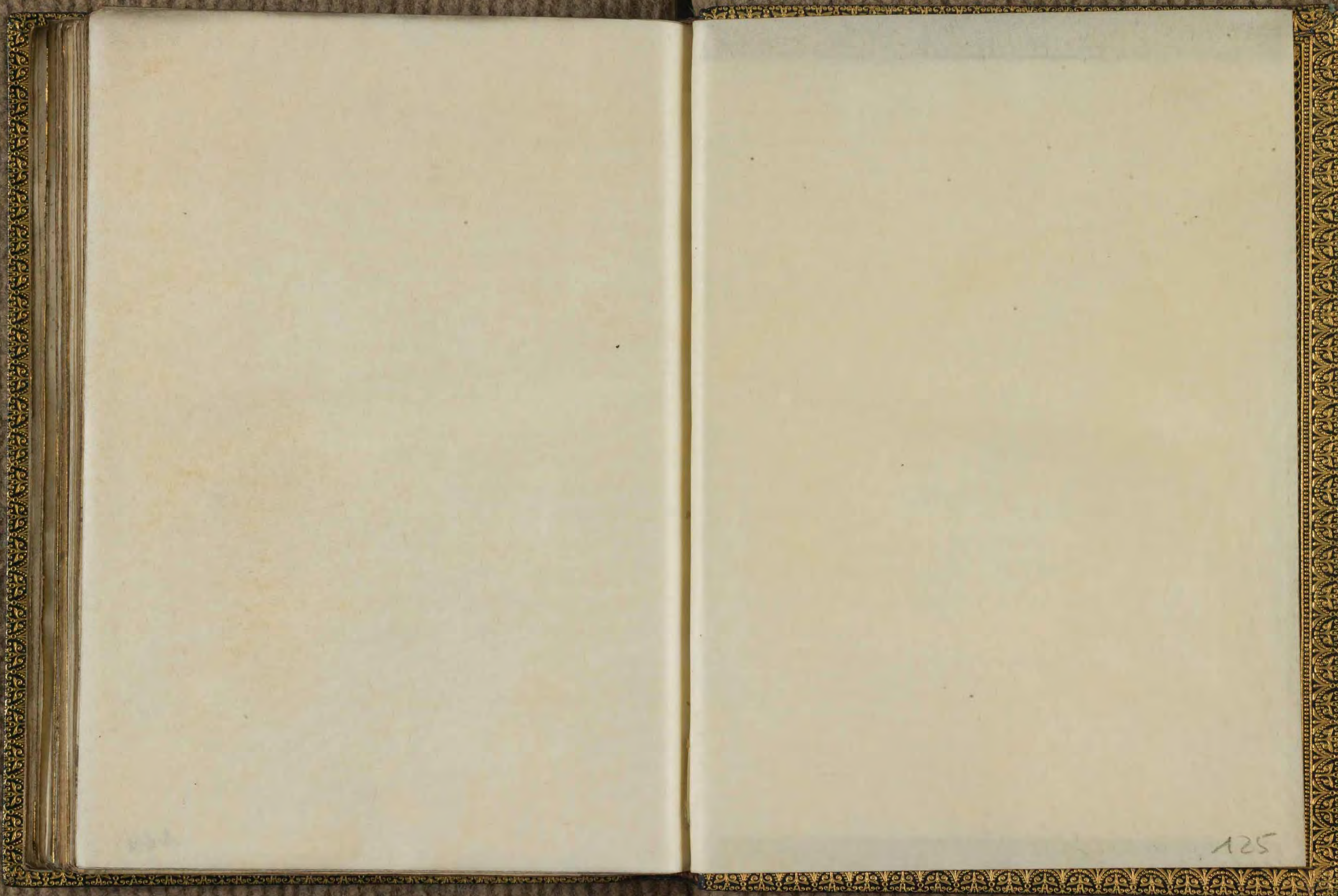
Deus qui miro ordine angelorum. (he)

Bonus Liber

1149

